

Vita verecunda est, Musa jocosa mihi.

Plaut. Amphitr. Nimis verecunda es. Idem Asinar. sc. 1. a. 5. Decet verecundum esse adolescentem (id est, veteri patrem.) Quintilian. Parum verecunda causa, interdum jure tuta. Cicero. 3. de Leg. Verecundus est, qui ut bene audiat, erubescit & pudet impudica loqui. Verecundus & parcus in transferendo, hoc est, non nimium audax, aut frequens in translationibus, qui scilicet metaphoris utitur non nimium duris, neque longè petitis. Idem de Orator. Nec in faciendis verbis erit audax, & in transferendis verecundus & parcus. Verecunda translatio, id est, modicè detorta, & non nimis longè petita, apud eundem lib. 16. Epistol.

Verecundè, cum verecundia, pudenter. ἄιδυμός. GAL. Avec honte, honseusement. ITAL. Con vergogna. GERM. Schamhaftig. HISP. Con verguença. ANGL. Shame fastlie, demurlic. Cicero. 3. de finib. Tum ille timide, vel potius verecundè, facio, inquit, quidem. Idem 2. de finib. Cyrenaci quidem non recusant: vestri hoc verecundiùs, illi constantiùs.

Verecundor, aris, Verecundiã teneor, vereor, erubesco. ἔσβω bosch, נכרם nichiam. aidymoy. GAL. Estre honteux, avoir honte. ITAL. Vergognarsi honestamente. GERM. Schamhaftig sein/sich schämen. HISP. Temer à aver verguença. ANGL. To be ashamed or bashfull. Cicero. lib. 3. de Orat. Alterum cunctantem, & quasi verecundantem incitabat. Plaut. in Trinum.

Verecundari neminem apud mensam, decet. Quintilian. Manus verecundantur, &c. Cicero. in Hortens. apud Non. Si nostri amici verecundantur.

Verecundus, i, Equus cursus velocissimi: qualibus antiqui utebantur in venatione. ἵππος πικρόδρομος. GAL. Cheval de poste, un Coureur. ITAL. Cavallo di posta, ò veloce. GERM. Ein schnell roß / postross. HISP. Cavallo amblador ò troson. ANGL. A post horse or swift in running. Qui neque cibus, neque rheda vehit, aut trahit, vel qui vice rheda est. Isidorus dici vult, quod vehat rheda, sed quod per vias publicas currat, per quas & rheda ire solent. Mart. lib. 14.

Stragula succincti venator sume veredi: Nam soles à nudo surgere ficut equo.

Idem alibi,

Parcius utaris moneo rapiente veredo, Prisce, nec in lepores tam violentus eas.

Veredis item utantur principum tabellarij, qui mutatis per stationes equis quam velocissimè, quo instituerunt, perveniunt: qui inde etiam veredarij appellati sunt. Iustus Fitmicus Matheseos lib. 3. Regum nuntios, veredariosque reddent. In qua etiam significatione vocem eandem usurpavit Procopij interpres belli Persici lib. 2. Sunt qui veredum dictum putant à vehenda rheda: unde & Veredarium urbis apud Hieronymum legimus, metaphora profectò non inventa, pro gubernatore, rectore, seu administratore: Singulæ (inquit) metuant veredarium urbis offendere. Quamquam non desunt qui rhedarium ibi potius quam veredarium legendum censeant.

Veredarius, qui veredos regit, rhedarius, gubernator.

Verennes à vehere, id est, exportare, nominatè.

Vereor, eris, itus, Vereor, extimesco, nonnihil commoveor. ἔσβω jaré, ἰσχυρομυ, αἰδύμω. GAL. Craindre, redouter, avoir en reverence, respecter. ITAL. Temere, dubitare, haver in reverenza. GERM. Schamhaftiglich fürchten. HISP. Temer con verguença. ANGL. To feare, to reverence. Vereor, inquit Palæmon, verbum commune est: dicimus enim Vereor te, & vereor à te, activè & passivè. Idemque docet Gell. c. 13. lib. 15. Est autem vereri propriè liberorum, qui honestatis gratiã moventur. Timere autem servorum, qui formidine pœnæ aliquid aut faciunt, aut omittunt. Cicero. ad Attic. lib. 7. Et quod scribis in urbem introisse, vereor quid sit. Terent. in Andria. Sed quidnam Pamphilum exanimatum video: vereor quid fiet. Ovid. Eleg. 3. lib. 4. Trist.

Desine tuta veteri.

Plaut. Amph. prolog. Vereri vos se & metuere ita ut æquum est Iovem. Ovid. Eleg. 11. lib. 3. Trist.

incertus ipse vereris vices.

Gell. c. 13. lib. 15. Quos veritum non est. Et ut dicimus, timeo te, tibi, à te: sic dicimus, Vereor te, tibi, à te: in eadem differentia quam explicavimus in verbo Timeo. Cicero. 4. Acad. Vos autem veremini mihi, ne labor, &c. Terent. in Andr. Ego dudum nonnihil veritus sum Dave abs te, &c. In eadem significatione dixit Cicero. in Cæcon. Major. De qua (loquitur de Carthagine) non antè vereri desinam, &c. id est, timere, ne nobis malum inferat. Vereor dicere. Terent. in Andr. Si id facis, hodie postremum me vides. P. quid ita? c. hei mihi, Vereor dicere. Vereor ut, pro Vereor ne non. Terent. Hec. Sed firmæ hæ vereor ut sint nuptiæ. Non vereor ne non. Cic. in epist. Non enim vereor, ne non scribendo expleam. Cæll. lib. 5. cap. de fistulis, Neque verendum est, ne purum corpus puro corpori junctum, non coëat. Antiqui teste Nonio, Vereor juagebant Genitivo: Varro, Si nihil, mei reverteatur. Accius, Si tui veretur progenitoris. Pacuvius Nihil nè te populi veretur?

Vereor, entis, particip. seu nomen ex participio, Timens, metuens. ἔσβω jaré, αἰδύμω. GAL. Qui crain. ITAL. Chi teme. GERM. Fürchtend. HISP. Que tiene miedo. ANGL. That feareth a little. Cicero. ad Papyrium lib. 4. Qui te ad scribendum incitavit verentem, ne Silii suo nuntio aliquid mihi sollicitudinis attulisset.

Vereendus, a, um, venerandus. ἔσβω norá נכרם nichbndh. aidymoy. GAL. Digne d'estre crain & reveré, digne d'honneur & respect. ITAL. Degno di honore. GERM. Das fürchtent ist. HISP. Que deve ser honrado. ANGL. Worshipfull, to be honoured. Ovid. 4. Metam.

abstulit illis

Quod mortale fuit, majestatiemque verendam Imposuit, noménque simul, faciémque novavit.

Idem 4. de Pont. Eleg. 1.

Cuvia cum Patribus fuerat stipata verendis.

Vereadæ, orum, gen. acur. numeri pluralis tantum, Corporis partes pu-

dendæ, quæ sine verecundia nominari non possunt. ἔσβω mebuschim. ni aidia. GAL. Les parties honceuses de l'homme. ITAL. Le parti dishoneste del huomo. GERM. Des menschen scham. HISP. Las verguenças genitales. ANGL. The privie partes. Plin. Epist. 14. lib. 3. Repente cum pecti circumfistunt, alius fauces invadit, alius os verberat, alius pectus & ventrem, atque etiam (fordum dictu) verenda contundit.

Vericum, impersonaliter. Gell. lib. 15. c. 13. Veritum autem, sicut pudicitum, & pigritum, non personaliter per infinitum modum dictum esse, non à vetustioribus tantum videmus, sed à M. quoque Tullio in 2. de finib.

Veretrum, i, natura viri; quia pudore veretur id nudare, qui modestus est. Penis, mentula, membrum virile ἔσβω mebuschim, πῖος, αἰδύμω. GAL. Le membre viril, les parties honceuses de l'homme, la verge. ITAL. Le parti duhonneffe dell' huomo, membro viril. GERM. Des mans rut / das männlich glid. HISP. Las verguenças genitales. ANGL. A mans secret member, the roand. Suet. in Tib. c. 62. ExcoGITaverat autem inter genera cruciatus, etiam ut larga meri potatione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fiduciarum simul, urinaque tormento distenderet.

Verecillum, parvum veretrum. Est & verecillum, inter purgamenta marina virilis pudendi magnitudine ac specie.

Vergillæ, septem sunt stellæ in genu Tauri: ita dictæ quod circa æquinoctium vernum matutino tempore orientantur. ἔσβω chimáb. ἡλειάδες. GERM. Ein gestirn im stier / wirt die gluckerin / oder gluckhenen genent. Virg. 1. Georg.

Navita tum stellis numeros, & nomina fecit, Pleiadas, Hyadas, clarâque Lycaonis Arcton.

Vide de his plura in dictione Pleiades. Gell. cap. 10. lib. 3. Vergiliæ, quas Pleiades vocant. Plaut. Amphitr. Neque vesperugo, neque vergiliæ occidunt.

Vergillius, Maro βεργίλιος. Eustath. in Catal. apud Homer. Latinorum Poëtarum præstantissimus. Ex æquo propemodum certans cum Homero: cujus vita latissimè describitur ab Ælio Donato, & Petro Crinito. Sunt qui Virgilius scribere malunt per tertiam vocalem in prima syllaba, de cujus orthographiæ ratione nonnihil differemus infra in dictione Vergilius.

Vergo, is, versi, vel secundum Diomedem, xi, xum. Tendo, specto, inclino, declino. ἔσβω naráb. συνείνω, ἔτινω, παρατίνω, φερούω. GAL. Tendre, s' encliner, tourner ou pancher vers quelque chose. ITAL. Tornare verso qualche cosa, declinare. GERM. Sich neigen / oder lehnen / strecken. HISP. Inclinar ò ser inclinado, embregar ò trastornar. ANGL. To incline or hange toward some place. Virg. 11. Æneid.

Quem damnet labor, & quo vergas ponderè lethum.

Iungitur aliquando accusativo cum præpositione ad, vel in. Cic. 11. Philipp. Et ejus auxilium ad Italiam vergere, quam ad Asiam, maluerunt. Venenum vergere alicui, activè, pro miscere, porrigere. Lucret. lib. 5.

Illi imprudentes ipsi sibi sapè venenum Vergebant, nunc dant alii solertius ipsi.

Vergens, tis, particip. ἔσβω notéh. συνείνω. Lucan. lib. 2.

Illyri Ionias vergens Epidaurus in undas.

Sucon. in Othon. cap. 7. Vergente jam die ingressus senatum, id est, inclinato.

Vergobreti, magistratus Gallorum. Lipf.

Veridicus, Verisimile, Veritas. Vide Verus.

Vermis, is, masc gen. A verendo dicitur, quod rependo torqueat sese & vertat. ἔσβω rimmar ἡρχηνη τοῦ ἕλθ. GAL. Vn ver. ITAL. Verme. GERM. Ein wurm. HISP. El gusano. ANGL. Worme. Plin. lib. 18. c. 17. Vulgò verò si dulcedo noceat, & vermestradicibus inhæreat, remedium est amurca pura, &c. Lucret. lib. 2.

Stercore videre licet vivos existere vermes Stercore de terro.

Vermiculùs, diminutivum, Exiguus vermis. ἔσβω αλλήτων. GAL. Vn petit ver. ITAL. Vermicello. GERM. Ein würlin. HISP. Gusanillo. ANGL. A little worme. Plin. lib. 19. c. 65. lam obituris mutibus vermiculum in capite gigni tradunt. Lucr. lib. 2.

Et tamen hac quum sunt quasi putrefacta per imbres Vermiculos pariant.

Vermiculus, a, um, ruber, coccinus.

Vermiculor, aris, Vermiculis infestor, vermiculos gigno: quod vitium non modò lignis & arboribus, verum etiam allis plantis & fructibus solet accidere. ἔσβω ram, περιδοίχομαι, σκαληνύμω. GAL. Se vermouler, estre vermoulu, faire vers. ITAL. Far vermi. GERM. Dol würm werden / würmstichig werden. HISP. Tener ò criar gusanos. ANGL. To be ful of wormes or engender wormes. Plin. lib. 37. cap. 27. Vermiculantur magis minutæ quædam arbores, omnes tamen ferè, idque aves cavi corticis sono experiuntur.

Vermiculatio, nis, verbale. Vitium, arborum, aliarumve plantarum, aut etiam fructuum, quum vermiculis infestantur. ἔσβω αλλήτων. GAL. Vermoulture, quand les vers s'engendrent es fruits ou arbres & les mangent. ITAL. Quando si generano vermi nel formento ò ne gli alberi. GERM. Die würmplag an den Bäumen / oder andern gerodtsent. HISP. Obra de tener ò cria gusanos. ANGL. Worme eating or breeding of wormes in fruits. Plin. lib. 11. c. 17. Ficus si scilla seritur, ocissimè ferre traditur pomum, nec vermiculationi obnoxium: quo vitio non carent reliqua poma similiter sata.

Vermiculatùs, a, um, quod quandam vermiculorum effigiem imitatur, ornamentis quasi vermiculis aut tessellulis variatum & distinctum. ἔσβω αλλήτων. GAL. Marqueté, ou fait en marqueté, ric, au ò la mosaïque. ITAL. Fatto à musaico. GERM. Bewürmelt, in gestale viler würlin abgetheilt verschrotten / eingelezt. HISP. Diferente, vario, ò hecho à semejança de las rayas que hacen los gusanos. ANGL. Coloured and fleyned here and there. Vnde opus vermiculatum dicitur quod minutis tessellis insititiis vermiculorum instar variegatum est ac distinctum. Plin. lib. 35. c. 1. de pictura loquens, Nunc verò in totum maxmoribus pulsa, tum quidem & auro, nec tantum

gravitatem ostendimus. Quoquò te verteris, id est, in quamcumque partem respexeris. Cic. 2. de divin. Quoquò se verterint Stoici, jaccat omnis eorum necesse est solertia. ¶ Veritur res in meo foco, id est, de mea re agitur, aut quæ in me recasura, sive ruitura est. ¶ Vertere sententiam retrò, est mutare sententiam. Et Vertere stylum in tabulis, est, ut inquit Bud. scripta inducere, & delere, aut revocare quod scripsimus. Cic. 4. Verr. Vertit stylum in tabulis, quo facto causam omnem evertit suam. ¶ Vertere terga, est fugere. Vertere stultitiam, est stultè factum esse interpretari. Vertere vitio, est dare vitio, criminari. Horat. 1. Serm. Sat. 6.

Nec timuit sibi ne vitio quis verteret.

Plaut. Amph. Haud promeruit, quamobrem vitio verteres. Idem Asin. 4. a. 2. Non te prævideram, ne vitio veritas. ¶ Vertere aliquando est versuram facere. Idem in Curcul. Vel qui ipsi vertant, vel qui alij subversandos præbeant. ¶ Ponitur aliquando pro confidendo, volvo, agito. ¶ ἄγνη hagháb, ἔξιμιζω. Livius 8. bell. Pun. In civitate tanto discrimine belli sollicita quum omnium secundorum, adversorumque causas verterent, multa prodigia nuntiabantur. ¶ Verro aliquando neutraliter, & absolute ponitur. Idem lib. 3. Aliquandiu æquatus inter omnes terror fuit, paulatim totus vertere in plebem cœpit, id est, verti. Idem lib. 5. de Camillo adversus Gallos invocato, iam verterat fortuna, jam deorum opes, &c. id est, versa erat fortuna. ¶ Bene vertere, pro Bene evenire. Virg. 9. Eclog.

Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hædos.

hoc est ut malo omnino hoc munus accipiat, inquit Servius, Bene tibi verterat hæc res: pro utinam res prosperè tibi succedat. Liv. 1. ab Urb. Tullius Metium benignè alloquitur, quod bene verterat, castra Albanos Romanis castris jungere jubet. Plaut. Curc. sc. 3. a. 5. Quæ res bene vortat mihi & vobis, spectatores plaudite. Ibid. sc. 2. a. 5. Tace tu Ph. Non taceo, quando res vortit bene. Idem Aulul. sc. 4. a. 1. Dij istuc bene vortant. M. Ita faxint. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Quæ res bene verterat mihi, meoque filio, vobisque. Idem Aulul. sc. 6. a. 4. Quæ res tibi, gnate, bene felicitèque verterat. ¶ Sic malè vertere, est infelicitè succedere. Terent. in Phorm. Quæ quidem res illi verterat malè. Res malè vertunt, hoc est, malè cedunt, malè habent. Plaut. Persa, Si malus aut nequam est, malè res vertunt quas agit. Idem Pseud. sc. 3. a. 2. Stultum dicimus eum, cui verterat malè. (i. evenit) Item, Quæ res malè verterat tibi. Idem Curc. sc. 2. a. 2. &c. ¶ Vertere solum dicebantur urbe eedentes, sive ob decoctam creditoribus pecuniã, sive ob exilium. γλωσσο γῆς. Liv. lib. 3. Collegæ eorum exilij gratia solum verterunt. Cic. pro Cæcili. Qui volunt pernam aliquam subterfugere, aut calamitatem, eò solum vertunt: id est, locum mutant. Item, Vertere sese. (i. fugere.) Cæf. lib. 3. de bell. civ.

Vertens, tis, Participium. ut, Vertens annus, id est, qui revertitur. Cic. in somn. Scip. Quum autem ad idem unde semel profecta sunt, cuncta astra redierint, eandemque totius cœli descriptionem longis intervallis retulerint, tum ille verè vertens annus appellari potest; in quo vix dicere audeo, quàm multa hominum secula teneantur. ¶ Mensis vertens, ea ratione, qua etiam Vertens annus. Plaut. in Persa, — tu hanc si emeris, Nunquam herelè hunc mensem vertentem credo servibit tibi. Sueton. in Calig. cap. 37. Non toto vertente anno. Idem Amphitr. Vertentibus Telebois telis complebantur corpora. (i. dum vertebantur in fugam.)

Verſo, as, frequentativum à verito. ἑκκλίω, κυκλοφορῶ, περιάγω, ἐπίφω. GAL. Tourner souvent. ITAL. Versare, voltare, volgere, maneggiare. GERM. Offte fheren. HISP. Boluer à trasformar, tratar con las manos. ANGL. To turne of ten. Cic. de somn. Scip. Orbis qui versantur retrò contrario motu atque cælum. Idem de Fato, Cylindrum volvi, atque turbinem versari pures. Ovid. Eleg. 9. lib. 3. Trist.

— dum versat in omnia vultus.

Senec. c. 10. de cons. ad Helviam, Versare rapa in foco. Plaut. Asin. sc. 3. a. 1. Eum (piscem) quovis pacto condias, vel patinarium vel assum, verses quo pacto lubet. Quintil. Versari pisces. (sup. in alteram partem.) ¶ Accipitur aliquando pro volvo. ἑλάλη ghalál. κυλίω. Cic. 2. Tusc. Tum illud, quod Sisyphus versat saxum. Sic Versare libros, dicimus pro evolvere. Horat. de Arte,

— vos exemplaria Græca

Nocturna versate manu, versate diurna.

¶ Versare aliquem, est illum deludere. Plaut. in Persa, Quid ais tu crux, stimulorum tritor? quomodo hodie me Versavisti? ut me in tricis conjecisti? ¶ Versat animum cupido regni: id est, transversum agit, & à recto honestoque abducit. Liv. 1. ab Urb. Patrum interim animos certamen regni ac cupido versabat. ¶ Animum muliebrem versare in omnes partes, est modis omnibus sollicitare, & modò minis & modò precibus conari labefactare. Idem 1. ab Urb. Tum Tarquinius fateri amorem, orare, miscere precibus minas, versari in omnes partes muliebrem animum. Quintilian. Versandi testes domi. Versare dolos, id est, tractare. Virg. 11. Æneid.

Consilio versare dolos.

Idem 2. Æneid.

Seu versare dolos, seu certa occumbere morti.

¶ Versare oves. Virg. 10. Eclog.

Æthiopia versumus oves sub sidere Cancrì:

id est, pascamus. ¶ Versare terram, id est, arare, fodere. Idem 1. Geo g.

Nec tamen hac, quum sint hominùmque boùmque labores.

Vo. sando terram experti, &c.

¶ Aliquando versate est animo volvere. ἄγνη hagháb, ἔξιμιζω. Horat. de Arte,

Sumite materiam vestri qui scribitis aquam

Viribus: & versate diu quid ferre recusens;

Quid valeant humeri.

¶ Aliquando accipitur pro imbuere, erudire, exercitare. Quint. lib. 5. c. 6. Multum domi antè versandi. ¶ Versare sententias quàm numerosissimè. Idem,

Verſor, aris, deponens, Moram traho, frequens sum, manco, dego. ἄγνη hagháb, διαλέξω, διαγινομαι, πλῆρω. GAL. Hanter, pratiquer, & estre souvent en un lieu. ITAL. Versare, praticare. GERM. Seinwósen haben/wohnen. HISP. Conversar, participar, vivir y morar. ANGL. To haunt and be often in one place. Cic. 6. Verr. Versabatur in Sicilia longo intervallo alter Phalaris. Idem pro Milone, In quibus propter intanas substructiones facilè mille hominem versabatur. Cæsar lib. 3. de bell. civ. Nostri intra vallum versabantur. ¶ Versari in suo munere, est suo munere fungi. ἄγνη hagháb, ἔξιμιζω. Cic. de Fato, Non enim credo nullo præcepto cæteros artifices versari in suo munere. Versari ante oculos. Idem ad Terent. Nam mihi ante oculos dies, noctesque versaris. Quintil. lib. 2. c. 16. Versatur circa res omnes Rhetorice. Idem in Proæm. lib. 1. Præclarissimè in consiliis, ac administratione Reip. versari. Plin. Epist. 55. Nam in hoc uno interdum vir alioqui prudentissimus, honesto quidem, sed tamen errore versatur. Cic. 3. Tusc. In summa inanitate versatur, consecaturque nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriæ. Ter. Andr. Nescis quantis in malis verser miser. Cic. 3. Verr. Vos illud vellem recordari, istius nequitiam & iniquitatem, tum in ore vulgi, atque in communibus proverbii esse versatam. Virg. 4. Æneid.

Ille dolos, dirumque nefas in pectore versat,

Certa mori, variòque irarum fluctuat astu.

¶ Hinc Converter & Diverſor composita, quorum significata vide suis locis.

Verſatio, verbale. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. GAL. Tournement. ITAL. Voltamento. GERM. Ueberung/umbwendung. HISP. Bolvimiento. ANGL. A turning. Plin. lib. 8. c. 23. Nec pupillæ motu, sed totius oculi versatione circumaspicit.

Verſorſus, adject. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. GAL. Qui se retourne. ITAL. Chel ritornar. GERM. Witterwendig. HISP. Que se retorna. ANGL. That returneth. ¶ Versoriam capere, pro eo quod est retrorsum converti, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. GAL. Se mettre à retourner. ITAL. Ritornare. Witter umbheren. HISP. Retornar. Plaut. in T. innummo. Cape versoriam, recipe te ad herum. Alij Vorſor jam scribunt, exponuntque funem quo velum vertitur. Plaut. Hic ventus nunc secundus est, cape modò vorſorium.

Versoria, est apud Comicum Plautum funis, quo vertitur velum.

Verſurã, Converterſio. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. GAL. Reuversement, tournement, retour. ITAL. Voltamento, ritornamento. GERM. Umbherung. HISP. Buelta à torcedura, à retornamiento. ANGL. A turning up side downe. Varr. lib. 1. de re rust. c. 46. Propter ejusmodi res admiranda discrimina sunt naturalia, quòd ex quibusdam foliis, propter eorum versuram, quòd sit anni tempus, dici possit, ut olea, & populus alba, & salix. Horum enim folia quum converterent se, folitium dicitur fuisse.

¶ Item versura dicitur locus, ad quem quum quis pervenerit, revertitur: ut quum boves in arando post peractum legitimum sulcum circumaguntur, vertunturque. Col. lib. 2. c. 2. Sulcum autem ducere longiorem, quàm pedum centum viginti, contrarium pecori est, quum ventum erit ad versuram, in priorem partem jugum propellat, & boves inhibeat, ut colla eorum refrigerent. Idem de arboribus c. 19. Itaque placet inter ordines quadragenos pedes, minimumque tricenos relinqui versuris. ¶ Item versura, quam Græci ἄγνη hagháb vocant, flexus ipse angulorum in ædificiis, & parietibus exterior: in qua significatione aliquoties utitur hac voce Vitruvius. ¶ Versura item dicitur mutatio creditoris, & æris alieni pari aut majori fœnore perſolutio. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. ANGL. Money borrowed to pay a debt of interest. GAL. Vivement de partie sur la place du Change. ¶ Unde versuram facere dicuntur qui pecuniam fœnori accipiunt, ut aliud æs alienum dissolvant: unde & versura nomen invenit, teste Festo, quòd hoc nihil aliud sit quàm vertere creditorem, τὸν τὸν ἰκτείν. Versuram facere (inquit Donatus) est æs alienum ex ære alieno solvere. Hoc fit quando æs alienum nobis constatum fuerit, nec nobis tantum pecuniarum sit, ut his dissolvere liceat: ubi autem dissolvendi tempus advenit, mutamus creditorem, ab altero scilicet usurarium æs accipientes quod alteri reddamus. Cic. pro Calio, Nulli sumptus, nulla jactura, nulla versura, Budant. Versuram facere, est creditorem mutare, & fœnore fœnore dissolvere, quod vulgò dicitur, Nudato Petro Paulum tegere; &, ut ita dicam, nomen nomine expungere. ¶ Hinc versuram, sive vorſuram solvere, proverbio dicimus eos, qui ita se præsentibus explicant incommodis, ut aliis gravioribus impediuntur. Terent. in Phorm. in eodem luto hæstas, versuram solves Geta: præsens quod fuerat malum, in diem abiit: plagæ crescunt Nisi prospicis, id est, debitas tandem pœnas dabis etiam cum fœnore: simili conditione atque ij solent qui ut syngrapham unam dissolvant, & una cautione se liberent, pecuniam mutuam majori fœnore iterum accipiunt. In dies enim deteriorem conditionem suam faciunt: quod fugi homines non solent.

Verſus, a, um, participium, Converterſus. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. GAL. Tourné, viré. ITAL. Voltato, voltato. GERM. Geseht/vider umbgewendt. HISP. Buolto, trasformado. ANGL. Turned, changed. Virg. 4. Georg.

— dum gravis aut hos,

Aut hos versa fuga victor dare terga coëgit.

Idem 3. Georg.

Versaque in obnixos urgentur cornua vasto

Cum gemitu.

& paulò antiè.

Quamvis ille fugã versos sepe egerit hostes.

Livius lib. 7. d. 4. Ora maritima quæ in Peloponnesum versa est.

Ovid. Eleg. 5. lib. 3. Trist.

Versaque amicitia terga dedere mea.

¶ Interdum idem, quod mutatus. ἄγνη hagháb, ἄγνη hagháb. ut, Risus versus est in lætum. Cic. pro Rosc. Amer. Videte nunc quàm versa, & mutata in pejorem

pejorem partem sint omnia, Tacit. lib. 1. Igitur verso civitatis statu, hoc est, everso five mutato. Ovid. Epist. 3.

At si versus amor tuus est in tadia nostri: Quam sine te cogis vivere, coge mori.

Virg. 1. Georg.

Quippe ubi fas versum atque nefas,

id est, confusum & perturbatum. Pōnitur aliquando pro propenso. Livius 4. bell. Maced. Totus in Persea versus pater, cum eo cogitationes eius rei dies ac noctes agitabat, hoc est, omni benevolentia in Persea translata. Et sicut dicimus Suspensus animi, Erectus animi, Mutatus animi; ita, & Versus animi: tuncque nomen est. Tacit. Qui versus animi modò, numen pavescere, modò minis adversantis populi terreri, &c. Livius lib. 9. bell. Pun. Versa in Scipionem tota civitas. Versus gladiis depugnare, apud Plautum in Casina, i. micantibus & rotatis ensibus dimicare. Caper Grammat. in versis armis pugnasse gladiatores non est dicendum, sed versis, id est, transmutatis: sic non in versis pannis agitalle aurigas, sed versis.

Versus, us, Carmen: ita dictus, à vertendo, quòd antequam legitimos accipiat numeros, modò hoc, modò illo modo vertatur. & in versu. GAL. Un vers, une ligne, une rangée. ITAL. & HISP. verso. GERM. Ein vers / spruch mit gewissen und abgemessnen sylben. ANGL. A verse or line, order or row. Tibull. lib. 4.

Inde alios aliisque memor componere versus.

Idem ibid.

Quid tibi si versus noster totusve minusve. (id est, poema.)

Quintilian. Cicer. tot millibus versuum. (id est, linearum.) Cicer. pro Archia. Nam si quis minorem fructum gloriæ putat ex Græcis versus percipi quam ex Latinis, vehementer errat, &c. Facere versus. Idem 6. Ferr. Versus, qui in istius cupiditatem facti sunt. Scribere versus. Idem 2. Ferr. De qua muliere versus plurimi supra tribunal scribebantur. Fundere versus. Idem 3. de Orat. Solitus est versus hexametros, aliisque variis modis atque numeris fundere ex tempore. Versus. & in agricultura quid no tet, explanat Varr. lib. 1. de re rust. c. 10. his verbis, In Hispania ulteriore metiuntur jugis, in Campania versibus, apud nos in agro Romano, ac Latino jugeris. Iugum vocant, quod juncti boves uno die exarare possunt. Versum dicunt centum pedes quoque versus quadratum jugerum quod quadratum duos actus habet. Pōnitur aliquando versus pro eo quod vulgò Lin a vocant, & in tur tur kav. Plin. Epist. lib. 4. Non paginas tantum epistolæ, sed etiam versus syllabâque numerabo. Interdum versus significat ordinem, seu tractam. Virg. 4. Georg.

Ille etiam seras in versum distulit ulmos.

Idem 5. Aeneid.

triplici pubes quam Dardana versu Impellunt.

id est, triplici ordine. Livius lib. 3. d. 4. & 5. d. 5. Navis quam sexdecim versus remorum agebant. Interdum cantum. Plin. lib. 10. c. 29. Meditantur lusciniæ juniores, versumque quem imitentur accipiunt. Versus pro orbe saltatorio. Versus hic scribitur apud Plaut. in Stichis, Si isthoc versu me viceris, alio me provocato. Cic. in Pisonem dixit. Cum illum suum saltatorium versaret orbem.

Versiculus, diminutivum, Breve vel humile carmen. & in idior. GAL. Verses, une petite ligne. ITAL. Picciol verso. GERM. Ein verslin. HISP. Pequeno verso. ANGL. A little verse, or line, or levo. Mart. lib. 5.

Hac ibi, non alia est, ad cœnam causa vocandi, Versiculos recites ut Ligurine tuos.

Modò breves scripturæ (ut ita dicam) lineas. Cicer. ad Brutum lib. 4. Breves tuæ litteræ, breves dico: imò nullæ: tribulve versiculis his temporibus Brutus ad me?

Versifico, as, Versus facio. & in idior. GAL. Composer ou faire vers. ITAL. Componer versi. GERM. Vers machen. HISP. Hazer versos. ANGL. To mak verses. Quint. lib. 9. c. 4. Nam & versificandi genus est omnibus sermonibus unam legem dare.

Versificatio, ipse versificandi actus. & in idior. GAL. Composition de vers. ITAL. Composizione di versi. GERM. Versmachung. HISP. Obra de hazer versos. ANGL. A making of versos. Quint. lib. 9. c. 2. Abusive in versificationis ac sermonum imitatione servatur.

Versificator, is, Versuum scriptor. & in idior. GAL. Qui compose en vers. ITAL. Chi compone versi. GERM. Ein versmacher. HISP. El que haze versos. ANGL. That maketh verses. Quint. lib. 19. c. 1. Versificator, quam Poëta, melior Cornelius Severus.

Versificus, adject. & in idior. GAL. Qui est dressé, composé, & ordonné en forme de vers. ITAL. Accinciato, & composto, & ordonato come versi. GERM. Nach weis der versen gemacht. HISP. Compuesto y ordenado como versos. ANGL. That is made in order like verses. Solinus c. 16. Studium musicum inde ceptum quum Idri Dactyli modulos crepitu ac tinnitu æris deprehensos in versificum ordinem transtulissent.

Versus, Præpositio, accusativum requirit, & ferè semper postponitur. & in idior. GAL. Vers. ITAL. Verso, in verso. GERM. Gegen. HISP. Hazia. ANGL. To wardes. Plaut. Ego portum versus pergam, & perquitam: quem si non inveneto, domum versus revertar. Velleius, A Lupercali in palatium versus. Plaut. Amphir. se. 3. a. 4. Portum versus volito. Dicimus etiam, Quoquò versus, Quaquà versus, Utroquè versus: id est, unamquamque partem, quocunque, per quancunque partem, in utramque. Quandoque loco accusativi habet adverbium: ut, Sursum versus. Cato cap. 156. Postea ubi deorsum versus ibit. hominem &c. Cicer. de Orat. Quum gradatim sursum versus reditur. Dicitur etiam versus vel vorum. Salust. Jugurth. 100. fugam ad se versus fieri, & sol. 118. Ubi animadvertere exercitum ad se versus pergere.

Versutus, a, um, astutus, callidus, qui modò hoc, modò illud, ut visum fuerit simulat, & sese in omnes vertit species. & in idior. GAL. Variable, fin, fourbe, rusé. ITAL. Astuto, trincato, malizioso. GERM. Geschick / arglistig / geschwind. HISP. Astuto en ma-

la parte, malizioso, taimado. ANGL. Guilefull or craftie. Plaut. Pseud. se. 8. a. 4. Nimis mortalis doctus, versutus, malus. Idem in Epid. Versutior est quam tota figuralis. Cic. 2. de fin. Sed omnia callidè referentem ad utilitatem, acutum, veteratorem &c. Idem 3. de nat. deor. Et Chrysippus acutè dicere videbatur, homo sine dubio versutus & callidus. Interdum versutum accipimus pro ingenioso & prompto. Idem 3. de nat. deor. Versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur. Plaut. Stichis. Ille quidem adolescens doctè astutus fuit. Idem Asin. se. 1. a. 1. Nec magis astutus, nec à quo caveas ægrius. Ibid. se. 1. a. 2. Quin ad ingenium vetus versutam te recipis tuum.

Versutissimus, Superl. & in idior. Velleius Paterculus Hist. lib. 2. Germani in summa feritate versutissimi, natumque mendacio genus.

Versutia, Calliditas, & malitia. & in idior. GAL. Finisse, rusé, surprise. ITAL. Astuzia, callidità. GERM. Geschickigkeit / arglistigkeit. HISP. Astucia en mala parte. ANGL. Guile, deceit, craftinesse.

Versute, adverbium, Callidè astute. & in idior. GAL. Finement, par rusé & finesse, par surprise. ITAL. Astutamente. GERM. Geschwindiglich / listiglich. HISP. Astuta y taimadamente. ANGL. With guile, deceitfullie. Cic. de clar. Orator. Nihil, ut ita dicam, subdole, nihil versute, quod ille non viderit, &c. Plaut. Pseud. se. 3. a. 4. Hominem non vidi magis versute malum.

Versutiloquus, qui versute loquitur. & in idior. GAL. Qui parle cauteusement, cauteleux & fin en parler. ITAL. Chi parla astutamente, con cautela. GERM. Geschicklich oder listig reden. HISP. El que habla astucias. ANGL. That speaketh deceitfullie. Cic. 3. de Orat. ex vetusto quopiam Poëta, Nam non vis hujus me versutiloquas malicias.

Versicolor, is, propriè dicitur illud quod ex diversis partibus spectanti non eundem ostendit colorem: ut est videre in anatum & columbarum collis, & in serici quodam genere, quod modò hinc, modò illinc spectatum colores mutare videtur. & in idior. GAL. De diverses couleurs, de couleur changeant. ITAL. Di colori diversi, muta colore. GERM. Mancherley farben. HISP. Cosa de muchas colores. ANGL. That changeth colour, of sundrie colours. Cic. lib. 3. de fin. bonorum & malorum. Iam verò membrorum alia videntur propter eorum usum à natura esse donata: ut manus, crura, pedes: alia autem nullam ob utilitatem, quasi ad quandam ornatum: ut cauda pavoni, plumæ versicolores columbis, viris mammæ, atque barba. In eadem etiam significatione non raro hac voce utitur Plin. testimonia hic brevitatè causâ omittimus. Interdum tamen Versicolores vestes positas legimus pro variis, seu discoloribus. Ovid. 5. Fast.

Cur tamen ut dantur vestes Cerealibus albz,

Sic est hac cultu versicolore decens.

Gell. cap. 10. lib. 6. Cum pallio versicolore & tunica longa muliebri. Quint. Versicolor vestis Demetrii Phalerei non bene facit ad forenses pulverem. Liv. lib. 4. bell. Maced. de lege Oppia loquens, Tulerat eam C. Oppius Tribunus plebis Qu Fabio, T. Sempronio Coss. in medio ardore Punici belli, Nequa mulier plus semuncia auri haberet, neu vestimento versicolore uteretur. Quo tamen in loco versicolores vestes nonnulli intelligunt, colore alio quam nativo infestas: ut Versicolores inde dictos intelligamus, quod verterint, id est, mutarint colorem. Contrà, Coloris dicuntur, quæ nullo externo colore sunt imbutæ. Est autem hoc nomen adjectivum omnis generis, cujus neutro usus est Virg. 10. Aeneid.

Astur equo fidens & versicoloribus armis.

Quintil. Translucida & versicolor elocutio. Versipellis, e, Astutus, versutus, simulandi quidvis & dissimulandi artifex. & in idior. GAL. De diverse couleur de peau, & d'habit, fin, rusé, fourbe, dissimulé, changeant. ITAL. Muta pelle, muta faccia, muta volto, accorto, pieno di cautele. GER. Der sein haut oder gestalt verenderen than / listig mit gleisnerey / bettuglich. HISP. Malizioso y enañador. ANGL. Subtil, shat changeth his skinne of ten à craftie fellow, a volie foxe. Plaut. in Amph. Versipellem se facit, quando lubet. Plin. lib. 8. c. 22. Indicari suo tempore vulgò infixam hanc opinionem fuisse, homines in lupos verti, rursusque restitui sibi, atque inde ductam esse consuetudinem loquendi, ut homines astutos, versipelles dicamus.

Verragus, canis, qui sponte verit in venationem prædamque domum refert.

VERTEBRÆ, five Vertibula, Spinæ dorsii ossa dicuntur in crassiores quosdam nodos conglobata, & in medio sui concava, ut spina medullæ transitum præbeant, firmissimis autem vinculis colligata, quorum beneficio interiores nodi cohærescunt. & in idior. GAL. Les vertebres, os de l'eschine du dos, & semblables. ITAL. Ossi delle spalle, della schiena, & simili. GERM. Ein wirbelgewerb / ein wirbel des ruckgrahts. HISP. Hueffos de qualquier espinazo. ANGL. Places where the joyntes turne, as the chine bone or back bone. Harum munus est ut corpori flectendi se, incurvandique præbeant facultatem, quod sine illis prorsus rigidum esset, & inflexibile. Plin. quoque per quandam similitudinem in insectis vertebrae appellat eas partes, quæ circa ipsam sita incisuram corpori flexum præbent. Ita enim habet lib. 11. c. 1. Aliquibus verò non tota incisura eas ambiente rugas, sed in alvo aut supernè tantum, imbricatis flexilium vertebrais, nusquam alibi spectatiore naturæ artificio.

Vertebraus, a, um, In vertebra conglobatus. & in idior. GAL. Fait en forme de vertebre. ITAL. Fatto à foggia di vertebra. GERM. Wie ein wirbel des ruckgrahts. HISP. Hecho à manera de a g' all's huiffes. ANGL. Made like the backbones. Plin. lib. 11. c. 37. Sed quibus cervix è multis vertebratque orbiculatim ossibus flexilis ad circumspetum, articulorum nodis jungitur.

Vortex, icis, qui & Vortex à verto, is, propriè ventus est contortus ac rotatus: qualis est qui τὸ φων vocatur, id est vibratus. eenephas, ut interpretatur Plin. lib. 1. c. 48. & in idior. GAL. Tournevent

de vents ou d'eaux, tourbillon de vent, détour, & vortex d'eau. ITAL. Vertice in cistello. GERM. Ein windswürbel/oder windsbraut. HISP. Remolino generalm nre. ANGL. A whirle pool, or turning round of the water, a whirle wnde. } Vortice (inquit Apuleius in Cosmo) torquetur humus arida, & ab imo erigitur ad summum. Ventus (authore Senec. lib. 5. nat. quaest.) aliquo promontorio percussus, atque in se volutatus facit vorticem: qui circumactus, & eundem ambiens locum, ac se ipse vertigine concitans, vertigo vocatur. Docet Quint. lib. 8. cap. 2. Verticem esse contortam in se aquam, vel quicquid aliud similiter vertitur. Virg. 1. Aeneid.

Ingens à vertice pontus.

¶ Cicer. 2. Tusc. per translationem vertices dolorum dixit, pro vertigine, rotationeque, quæ in doloribus circumagit, lancinatque præcordia. Nunc nunc, inquit, dolorem anxiferi torquent vertices. ¶ Inde propter flexum capillorum pars summa capitis dicitur vertex, sive quia ad occipitium in declive vertitur. ἄρκος ἰσθμίου. ANGL. The toppe of the heade. } Suet. in Neron. cap. 45. A vertice curus appositus statuae. Catull. de Coma Beren.

E Beronico vertice Casarium,

& Invita ô regina tuo de vertice cessi.

Apuleius de dogmate Platonis, Denique ipsius capitis verticem spectata, tenui cute contextum, capillisque hirsutum adversus vim frigoris & caloris. Plin. lib. 11. cap. 37. binos hominum aliquibus vertices dat, quum ait, Vertices bini homini tantum, aliquibus capitis ossa plana. ¶ Ab hujus similitudine, quod in montibus eminentissimum est, vertex appellatur. Virg. 1. Aeneid.

geminæque minantur

In caelum scopuli, quorum sub vertice laed

Aequora tuta silent.

Item altissimæ partes cæli quas Græci πῆλιν vocant, dicuntur vertices quod circa hos mundus rotetur. Virg. 1. Georg.

Hæc vertex nobis semper sublimis: at illum

Sub pedibus Styx atra videt, Manesque profundi.

Propter quod etiam cardines dicuntur, à similitudine eorum cardinum circa quos valvæ volvuntur. ¶ Apud Virg. lib. 2. Georg. Vertex pro Aquilone ponitur,

tempe ias à vertice sylvis Incubuit.

Vortices antiqui per o literam pronuntiabant, teste Quint. c. de Orthographia: primusque Africanus per e vertices dixit.

Vertibulum, i. Idem quod Vertebra, L'os de l'eschine du dos, ou autre semblable. Apuleius, Vertibulo ossa dislicerant. GAL. Les os estoient sortis hors du vertebre, lieu de leur mouvement.

Verticordia Venus, quæ ἀστροφαία Paulaniz, quæ credebatur mulierum mentem à libidine avertere. Vide Valer. Max. lib. 8. c. 16. Ovid. 4. Fast.

Inde Venus verso nomina corde tenet.

Meminit & Iulius Obsequens, & Cælius Lactant. Grammat. lib. 5. Theb.

Vertūmnius, i. ut ait Asconius Pædianus in Verr. Deus invertendarum rerum est, id est, mercaturæ.

Verticōsus, adject. ἰστροσφῆς πῆλιν ἔχει. GAL. Qui à force détours, vertigineux. ITAL. Che ha molte concavità. GERM. Würblächtig/voll wirts bien. HISP. Cosa remolinada en si mesma. ANGL. Full of whirlepooles or whirle whindes. } Livius 1. bell. Pun. Quidam verticoso anni delati in hostes ab elephantis obruti sunt.

Verticūlum, i. instrumentum quod fuso adhibetur, ut facilius vertatur, ἰστροσφῆς. GAL. Le piston que les femmes mettent au bout de leur fuseau, verteil. ITAL. Cocco, fusaiuolo. GERM. Ein spindelwirtel. HISP. El tortero de huso. ANGL. A whorle or whorne. }

Verticillūm, i. & Verticillus, masc. gen. diminutivum. ἰστροσφῆς. GAL. Vn piston à filer, verteil. ITAL. Filatura de tener nel fuso, fusaiuolo. GERM. Ein spindelwirtel. HISP. El tortero de huso. ANGL. A little whorle, or whorne. } Plin. lib. 37. cap. 2. In Syria quoque inde feminas verticillos facere. &c.

Verticillā, Insecti species, inquit Bud.

Verticillātus, adject. ἀστροσφῆς. Cels. lib. 8. Superius autem humeri caput rotundius quam cætera ossa, verticillatis scapularum ossibus inseritur. Hoc etiam vertibularum dici potest, & vertebratum, quoniam vertibulum, & vertebra pro spondylis accipiuntur. Budæus.

Vertigo, inis. Morbus capitis, qui ex frigidis, & lentis humoribus sursum ex ventriculo commeantibus oritur, ita ut sic affecti occasione parva succidant. ἰστροσφῆς τῆς κεφαλῆς. GAL. Tournement, virement de teste, vertigr. ITAL. Stornamento di testa, vertigine. GERM. Der schwindel. HISP. Vaguido. ANGL. A giddiness or dizzenesse in the head with a dimness of the sight. } Dicta quoniam ob oculos eorum vorticosa quædam, & rotatilia circummagi videantur. Græcè στροσφῆς. Plin. lib. 7. c. 6. A conceptu decimo die dolores capitis, oculorum vertigines, tenebræque. Iuven. Satyr. 6.

Quum bibitur concha, quum jam vertigine telum

Ambulat, & geminæ exurgit mensa lucernæ.

Columell. lib. 7. cap. 10. Fabricantium signa sunt, quum obstipæ fues transversa capita ferunt, ac per pascua, quum paululum procurerunt, consistunt, & vertigine correptæ concidunt. Scribonius Largus libri initio, Quibus subitæ vertigines obversantur, quos οὐροσφῆς Græci dicunt.

Vertilabundus, vertigine correptus. Varro.

Verticordia Venus, Colebatur ut corda mulierum ad viros proprios converteret. Valer. Maxim. lib. 8. cap. ult. de Sulpicia, Quæ cum Senatus libris Sibyllinis per decem viros inspectis censuisset, ut Veneris Verticordiz simulachrum consecraretur, quo facilius virginum mulierumque mens à libidine ad pudicitiam converteretur, & ex omnibus marionis centum, ex centum autem decem sorte ductæ, de sanctissima scæmina iudicium facerent, cunctis sanctitate prælata est.

Vertūmnius, Etruriz deus, ut inquit Varr. lib. 4. de ling. Lat. à Tuscis, qui duce Cælio Romam migrabant, Romam deductus, càmque ob

causam in vico Tusco stetit. Dicitur autem Vertumnus, quod in omnes formas sese transfigureret. Hic Pomonam Nympham fertur adamasse: & ut ejus saltem conspectu frui liceret, in nullas non formas sese transmutasse. Qua de re vide Ovid. lib. 14. Metam. Acron. in illud Horat. lib. 2. Serm. Satyr. 7.

Vertumnus, quosquos sunt, natus iniquis:

Vertumnus ait esse Deum humanarum cogitationum præsidem, ideoque multiformem fingi & inconstantem, quemadmodum & illæ variaz sunt & mutabiles iniquo autem Vertumno veros esse interpretatur, qui cogitationes suas regere non possunt. Tiberius Donatus, Vertunum dicendum existimat, quemadmodum & Portunum: quem idcirco coli arbitrat, ut res institutz ad quem destinatz sunt finem perducantur. Sæpe enim malè cedit, quod vel optimè est institutum: quemadmodum gladius ille, qui reginæ dono datus fuit ab Ænea, necis ipsi consciscendæ fuit instrumentum. Nec desunt, qui inde Vertumnus dictum putant, quod lacum Curium in Tiberim averterit. Quam opinionem tangit & Ovid. lib. 6. Fasto. Vel Propert. Eleg. de Vertumno.

Vertūnālīa, sive Vertumnalia, Vertumai festa, quæ fiebant mense Octobri.

VERV, indeclinabile nomen in singulari numero, in plurali Verua, uum, instrumentum oblongum ex ferro, quo carnes ad ignem torrentur. ἰστροσφῆς. GAL. Vne broche, un haste ITAL. Spiedo, schidione. GERM. Ein bratspiss. HISP. El assador con que se assa la carne, ò arma hecha à manera de assador. ANGL. A broche, a spitte. } Virg. 2. Georg.

Pinguis in verubus torrebimus extra colurnu.

Varro à versando dictum existimat, quod ad ignem jugiter assetur. ¶ Ab hujus item similitudine telum oblongum, & tenue, Veru dictum est. Virg. 7. Aeneid.

Et tereti pugnant mucrone, veruque Sabello.

Veruculum, i, instrumentum ferreum, quo metallorum expurgatores, spumam eximunt à reliqua materia. ἰστροσφῆς. GAL. Petite broche, brochette. ITAL. Spiedo picciolo, Schidione. GERM. Ein bratspisslin / oder eisen / schaumspindlin. HISP. Pequeno assador. ANGL. A little broche or spitte. } Plin. lib. 33. cap. 6. Spuma ex argento sublata veruculis ferreis, atque in ipsa flamma convolvitur veruculo, ut sit modici ponderis.

Verūtum, i. ἰστροσφῆς ἰστροσφῆς. GAL. Vn dart court & aigu. ITAL. Dardo corto & aguto. GERM. Ein gattung etnes wuiffgewehrs wie ein bratspiss. HISP. Arma à manera de assador. ANGL. A casting dari voi h a string. } Est hastile quod veru habet præfixum. Hinc Lucan. lib. 8.

Casaries compressa manu, Phariogue veruto.

Nonius, Verutum est telum breve, & acutum. Cæf. lib. 5. bell. Gall. Transfigitur scutum Pulsoni, & verutum in balneo defigitur. Liv. lib. 10. ar V. be, Quibus plerisque in scuta, plerisque verutis, in corpora ipsa fixis, sternitur cuneus. Vide Gell. c. 25. lib. 10.

Verūtus, a, um, adjectivum. ἰστροσφῆς ἰστροσφῆς. GAL. Armé d'un tel dard. ITAL. Armato di tal dardo. GERM. Mit einer wuiffgewecht das wie ein bratspiss ist gewaffnet. HISP. Armado de aquella arma. ANGL. Weapened with such a dar. } Veruto armatus: sicut scutatus, & clypeatus, Virg. 2. Georg.

Assuet à malo Ligurem, Volcosque verutos.

Vertobriga, Celticorum oppidum est in Hispania Bætica, conventus Cordubensis. Autor Plin. lib. 3. c. 1.

Vertūmnius, Vide Verto.

Verū, Verutum, Vide Verto.

Veruactum, Ager verno tempore semel proscissus, deinde quiescens usque ad sequentem autumnum, quo aratur. ἰστροσφῆς. GAL. Vne terre labourable qu'on laisse reposer, varet ou gacherte, ou jacherre. ITAL. Terreno che se lascia riposare. GER. Ein brachacker. HISP. El barvecho. ANGL. The felloe land that is to be sown the next yeare. } Veruactum dictum, quasi vere actum. Plin. lib. 18. cap. 19. Quidam utique ab æquinoctio verno proscindi volunt. Quodque vere semel aratum est, à temporis argumento Veruactum vocatur. Hoc in novali atque requieto agro necessarium est.

Veruales panes, quos ferebant obeliscophori in festis Bacchi. Poll.

VERVEX. ecis, ab inversis testiculis dicitur: est enim inter oves, cui inversi, sive adempti sunt testiculi, & ideo vervex dicitur, quod sit natura versa, ut Varroni placet. ἰστροσφῆς. GAL. Vn mouton. ITAL. Castrone, castrato montone. GERM. Ein hammel. HISP. Carnero castrado. ANGL. A weather sheep. } Nam qui ad generandam sobolem integer tenerur, aries dicitur. Sectarius vervex, qui gregem agnorum præcedens ducit. Plaut. Capt. sc. 1. a. 4. Qui Petroni nomen induit verveci sectario (i. qui petronem, i. atictem, vervecem sectarium appellant.)

Vervecinūs, a, um, quod ex vervece est. ἰστροσφῆς. GAL. De mouton. ITAL. Di montone. GERM. Von einem hammel/hammelin. HISP. Cosa de carnero. ANGL. Of a weather sheep. } Plinius, Et hircinus, & vervecinus adeps ei utilis est.

Vervecēūs, a, um, quod est ad similitudinem vervecis factum. ἰστροσφῆς. GAL. Fait comme un mouton, ressemblant un mouton. ITAL. Fatto à modo di montone, simile à montone. GERM. Von einem hammel gleich fibet. HISP. He. ho en manera de carnero, semejante à carnero. ANGL. Made lik a weather sheepe } Statua vervecea, apud Plautum in Capt. sc. 1. a. 5. pro servo stupido, quique quàm minimum differat à vervece.

Vos (inquit) ire intrò: interibi ego ex hac statua vervecea volo

Erogitare, meo minore quid sit facti in silo.

Quo tamen in loco quidam legunt Verbecea statua: nam vervecea Throchaici metri ratio non patitur: superest enim syllaba, nisi ea, per syneresim contrahas.

Veruli, & Verulum, Verulo, V. E. provinciz Romanæ.

Verulani, populi sunt Italiæ, Tusculanis & Veliternis vicini, ut scribit Plin. lib. 3. cap. 5.

Verūm, Conjunctio, Sed ἰστροσφῆς. GAL. Mais, toussesfoin. ITAL. Ma, anzi più. GER. Aber, sonder. HISP. Mas, empero.

vescendo est decocta. Sus ad vescendum hominibus apta, Cic. 2. de nat. deor.

Vescus, a, um, Esui aptus: dicitur & Vescus, a, um, per x, diphthongum, de quo paulo post, a Ve, augmentativa particula, & nomine esca. & idem dicitur, & dicitur. GAL. Bon à manger, qui rassasse. ITAL. Buon da mangiare. GERM. Nefsig, gut zu essen. HISP. Cosa que se come, o puede comer. ANGL. All thing that may be eaten or is good to be eaten. Unde Lucret. lib. 5. Salem vescum dixit. Item Virg. 4. Georg. Vescum papaver, quod videlicet in cibis adhibeatur: & Vescas salicum frondes, quoniam eisvis jumentorum sunt accommodata. Rursus vescum ita enim scribi posse per diphthongum, auctor est Gell. c. 12. lib. 5. ponitur pro parvo & minuto. Unde & apud Marfos lingua vernacula quum dicunt, malvam vascam, intelligunt de ea, quam parvam dicunt. Ovid. lib. 3. Fast.

Nunc vocor ad nomen: vegrandia sarva coloni, Qua male creverunt, parvaque vascas vocant.

Plin. lib. 7. cap. 10. Corpore vescos esse, sed eximiis viribus. Et in hac significatione Vx, & dicitur, hoc est, privativa particula. Habet enim Vx, in compositione (ut lib. 5. c. 12. docet Gellius) duplicem significationem. Nam & augendae rei, & minuendae valet, propter quod accidit, ut quaedam vocabula, quibus particula ista praepositur, ambigua sint, & utroque versum dicantur: vescum vehementis, & vegrande: de quibus alio in loco uberiore tractatu factum admonuimus. Vescanos autem & vecordes ex una tantum parte dici, quae privativa est, quam Graeci & dicitur, &c. Huc usque recte fideliter verba Gellij, quorum loco alia quaedam in praecedentibus editionibus Calepini addita sunt, sed frustra. Alibi tamen idem Gell. scribit vescum, & vehementis, per simplex e, docetque alterum ex Ve & esca copulatum esse: alterum a mentis vi atque impetu dictum. Vide ipsum antedicto cap. 12. lib. 5. ubi per a & cap. 3. lib. 16. ubi per e simplex eadem dicta nomina scribuntur.

Vesculi, Homines graciles dicuntur, teste Festo, & male curati. & dicitur, & dicitur. GAL. Maigres, maltraitez. ITAL. Magri, male modici. GERM. Xancoder magere leut denen man vbel zum maul lügt. HISP. Magros, mal criados ANGL. Leane and thinne folks. Veteres enim rebus exiguis Ve particulam praeponebant, ut latius est videre in dictione Vescus & Ve.

Vesuvius, qui & Vesuvius, vulgo Monte di Somma. GERM. Ein berg nit ferr von Neaples so stais von Feuriger matery dempffr. Mons est Campaniae, Nolae vicinus, agros habens mirae fertilitatis, praeterquam in solo cacumine, ubi planiciem habet magnam, fructum omnino nullum ferentem, terrae cinerulentae facie, rupibusque exesis, non indubitate veteris incendij indicia ostendentem. Constat enim saepius arsisse, nunquam tamen vehementius, quam imperante Tito, quo tempore erumpens ex eo ignis vicinas regiones latissime populatus est: & Plinium Naturalis historiae scriptorem, qui cognoscendi cupiditate e se contulerat, fumo flammisque encavit: qua de re vide Epistolam Plinij junioris ad Cornel. Tacit. quae Naturali historiae hodie est praefixa. Montis hujus meminit Virg. lib. 7.

vicina Vesuvio Ora jugo.

Fallitur autem Servius, qui Vesuvium diversum esse putat a Vesuvio, atque illum quidem in Liguria, hunc in Campania situm esse. Constat enim celeberrimorum scriptorum testimoniis, Ligusticum illum montem, Vesulum, non Vesuvium esse appellatum: de quo profecto non sensit Virgilius, qui non Liguriae, sed Campaniae populos, qui Turno adversus Aeneam suppetias tulerant, susceperat enumerandos. Quid enim imperitius a Poeta dici potuisset, quam si Claudio fluvio, Acertis Capuae, reliquisque Campaniae locis repente Liguriae montem miscuisset?

Vesica, a, Urinae receptaculum. & dicitur, & dicitur. GAL. Vesicula. ITAL. Vesica. GERM. Die blasen / oder harnblater. HISP. Vexiga. ANGL. The bladder. Cic. 2. de fin. Tanti autem morbi aderant vesicae, & torminum, ut nihil ad eorum magnitudinem posset accedere. Ovid. 5. Metam.

Extentum tumescit humum, seu spiritus oris Tendere vesicam solet.

Plin. lib. 11. c. 37. Vesica membrana constat, quae vulnerata cicatrice non solidescit. Horat. 1. Serm. Sat. 8.

Et disphosa sonat quantum vesica papedit.

Caper Vesica scribendum affirmat, eod quod a vento deduci existimet.

Vesicula, a, diminutivum & dicitur, & dicitur. GAL. Petite vessie. ITAL. Picciola vesica. GERM. Ein bläslein. HISP. Pequena vexiga. ANGL. A little bladder. ut, Vesicula fellis, quae in cava jecoris parte sita, bilem excipit, proprioque meatu in cephylin emittit: qua de re vide Galen. lib. 4. & 5. de usu partium. Vesiculae item in herbis quibusdam dicuntur folliculi quibus semen includitur. Cic. 2. de divin. Et pulegium aridum florescere brumali ipso die, & inflatas rumpi vesiculas, & semina malorum, quae in his media inclusa sunt, in contrarias partes se vertere.

Vesicaria, secunda solani species, quam peculiari nomine Halicacabum vocant, frutex verius, quam herba, vesicas habens humanis non dissimiles, & in iis grana, ubi maturaverint, tubentia. Officinae vocant Alcaquengi. Vesicaria autem dicta est sive a folliculis humanis vesicis simillimis: sive ab effectu, quod vesicae calculis medeatur, ut placet Plin. lib. 21. c. 31.

Vesidia, desidia. Ergo veses erit, qui male sedet, nulla re honesta occupatus. al. veses, & vesidia legitur.

Vespa, a, Insectum volucre, api simile: ita dictum quod vesperi muscas venerit in cibum. & dicitur, & dicitur. GAL. Mouche, guespe, ou bourdon. ITAL. Vespa. GERM. Ein wespe. HISP. Avispa. ANGL. A waspe. Vide Plinium de hac abunde tractantem lib. 11. c. 27.

Vespasianus, praenomine Flavius, decimus Romanorum Imperator, multis insignis virtutibus, sed quas omnes uno avaritiae crimine foedit. Titus Vespasianus, Flavij filius, & in imperio successor fuit,

omnibus omnium ordinum hominibus adeo charus, ut Amor mutandi, & Deliciae generis humani cognominaretur. Utriusque vitam vide latius apud Tranquillum.

Vesper, is, vel Vesperus, i, masc. gen. Una errantium stellarum, quae & Venus & Lucifer. Nam eadem stella quum antegraditur solem manentem orientem, Lucifer: quum subsequitur occidentem, Vesper dicitur, medium inter Solis & Mercurij sphaeras situm obtinens: ita dicta quod Sole jam occiduo, prima omnium ex stellis luceri vesperi conspicitur. & dicitur, & dicitur. GAL. L'estoille du jour, & du soir. ITAL. Una stella così detta. GERM. Der abendstern. HISP. Luzero de la tarde. ANGL. The day and evening starre. Plin. lib. 2. c. 9. Infra Solem ambit ingens sidus appellatum Veneris, alterno meatu vagum, ipsique cognominibus aemulum Solis, & Lunae. Praeveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans. Contra ab Occasu refulgens nominatur Vesper, ut progans lucem, vicemque Lunae reddens. Eadem & Vesperugo dicitur, & Graeco nomine Hesperus. Plaut. Amph. Neque Vesperugo, neque Vergiliae occidunt. Virg. 10. Eclog.

Ite domum saturata, venit Hesperus, ite capella.

Serpissimè tamen Vesper, & Vesperus accipiuntur pro extrema diei parte, qua stella haec incipit apparere, quam & Graeci & dicitur, & dicitur. GAL. Le soir. ITAL. Vesperoso, sera. GERM. Der abend. HISP. La tarde. ANGL. The even, or evening. Statius lib. 10. Thebaid.

sed Vesper opacus

Lunares jam ducit equos.

Cael. 2. bell. civil. Magistris imperat navium ut primo vespere omnes scaphas ad litus appullas habeant. Cic. ad Attic. lib. 12. Quumque manè me in sylvam abstrusi densam & asperam, non exeo inde ante vesperum. Virg. 3. Georg.

Solis ad occasum quum frigidus aera vesper

Temperat, & saltem reficit jam roscida Luna.

Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. Hodie utrumque effectum reddam ad vesperum. Idem Amphitru. A manè ad vesperum pugnata pugna. Et Mil. sc. 6. a. 2. Supplicium a manè ad vesperum. Idem Asin. sc. 3. a. 3. Hodie nunquam ad vesperum vivam. In eadem significatione legitur & vespera, a, fem. gen. Cael. lib. 1. de bell. civ. Prima vespera. Plaut. in Curcul. sc. 1. a. 1. Si media nox est, sive est prima vespera. Nescis quid ferus vesper vehat. Ex Menippeis Varronis Satyris citatur hic titulus, tum ab Aulo Gellio, tum a Macrobio: neque dubitandum quin proverbialis sit, sicuti sunt & alij plerique. Quo salubriter admonemur, ne praesentium successuum prosperitate sublati, futuri curam abiciamus: neque ulla de re securi simus, priusquam exitum viderimus. Idem hodie quoque vulgo dicunt, diem nondum ad vesperam decurrisse, quum significant diversum exitum posse accedere. Apparet Maronem ad parcemiam allusisse, quum ait lib. 1. Georg.

Denique quid ferus vesper vehat:

agens de prognosticis occasus. Liv. lib. 5. decad. 5. In secundis rebus nihil in quenquam superbe ac violenter consulere decet, nec praesenti cedere fortunae, quum quid vesper ferat incertum sit. Hae Erasmus in Chiliad. Sunt qui dicunt Vesper etiam feminini generis, reperiit (sed quam bene, ipsi viderint) adducentes testimonium ex lib. 2. Georg. Virg.

Illic serm rubens accendit lumine vesper.

Vbi volunt adjectivum sera cohaerere cum vocabulo vesper: quod certe non est verisimile, praesertim quum vesper aliud adjunctum habeat adjectivum rubens. Est itaque proculdubio sera adjectivum conjungendum cum substantivo lumina: ut hic sit sensus, Illic rubens vesper accendit sera lumina. Invenitur etiam

Vesper, a, um. Unde quum Vesperum dicimus neutro genere, intelligimus tempus. Plin. lib. 18. His horae rigandi matutinae atque vesperae. Idem, Matutinum tempus atque vesperum.

Vesperae duae. Agnus paschalis inter duas vesperas erat immolandus.

Vesperis, adverb. Tempore vespertino & dicitur, & dicitur. GAL. Au soir, sur le vespre. ITAL. Su' il vespero. GERM. Zu abend. HISP. Tarde, tiempo del dia. ANGL. At even, or in the evening. Cic. ad Marc. lib. 1. Epist. Nam quum in Tusculanum vesperi venissem Plaut. Mil. sc. 5. a. 2. Athenis adveni vesperi. Pro eodem legimus & vespera. Cic. ad Attic. lib. 11. Cephalius mihi a te literas reddidit ad octavum Idus Martij vespere.

Vesperna, cena: pastus ad vesperae tempus: prandium & diarium, apud & dicitur, id est, qui semel tantum de die edebant. Vide etiam infra.

Vespertinalis, e: ut, Vespertinalis psalmodia, hora lucernaria cantata Flodoard.

Vespertinus, a, um, aliud adjectivum, ut Tempus vespertinum. & dicitur, & dicitur. GAL. De soir. ITAL. Di sera. GERM. Des abends. HISP. Cosa perteneciente a la tarde. ANGL. Of the evening. Cic. de nat. deorum. Tum vespertinis temporibus delitescendo, tum matutinis rursus se aperiendo. Vespertinae literae, dicuntur quae vesperi scripae, aut redditae sunt. Idem ad Attic. lib. 13. Antemeridianis tuis literis heri statim rescripsi, nunc respondebo vespertinis. Horat. in Epist. 6.

Quovis manè forum & vespertinus pate teatum.

Idem lib. 2. Serm. Sat. 4.

Si vespertinus subito te oppraverit hospes.

Vesperare, est vesperum fieri. & dicitur, & dicitur. GAL. Venir sur le vespre, e faire tard. ITAL. Farsi sera, annotarsi. GERM. Abend werden. HISP. Anochecer. ANGL. To waxe evening or late. Gell. lib. 17. c. 8. Taurus philosophus accipiebat nos Athenis cena plerumque ad id diei, ubi jam vesperaverat: id enim est tempus istic cenandi frequens.

Vesperascit, Serum diei fit, in tertiis tantum personis. & dicitur, & dicitur. GAL. Venir sur le vespre, ou sur le soir, il se fait tard. ITAL. Farsi sera. GERM. Es wird abend oder spat. HISP. Hazerse tarde, anochecer. ANGL. To waxe evening. Terent. in Heaut. Et vesperascit, & non noverunt viam. Hinc Advesperascit, & Invesperascit. Liv. lib. 39. Iam invesperascebat.

Vespertalis,

Vesperalis, e, ἰσπεριος, ἰσπεριος. GAL. Du soir, vespertinal, occidental, du côté où se couche le soleil. ITAL. Di sera, di vespro. GERM. Des abends. HISP. Cosa de la tarde. ANGL. Of the evening, vespere the sunne goeth downe. ἰσπεριος. Solin. cap. 14. Igitur Macedoniam præcingit Thracius limes, Meridiana Thessaliæ Epirotæ tenent, à vespertali plaga Dardani sunt & Illyrij, qua Septentrione tenditur, Pæonia ac Paphlagonia protegitur. Vespertalem plagam dixit pro Occidentali.

Vesperies, Hispaniæ citerioris oppidum, in tractu Vardulorum, ut scribit Plin. lib. 4. c. 20.

Vesperina, Cæna apud veteres dicebatur: nam (ut Festus inquit) cæna vocabatur, quod vetere est prandium. ἰσπεριος. GAL. Le repas qu'on prend au soir, le souper. ITAL. Cena. GERM. Ein abendinal / nachtmahl. HISP. La cena. ANGL. The supper. ἰσπεριος. Vesperina autem, quam nunc cænam appellamus: quod in convivium non nisi adventante nocte inibant præci.

Vespertilio, nis, masculini generis, incertæ naturæ est, est enim mediæ cujusdam inter avem & murem speciei, ut mus alatus dici possit. ἰσπεριος ἡσπεριος. GAL. Chauvesouris. ITAL. Vespertione, nostola, grinapola, pipistrello. GERM. Ein stadermauß. HISP. Morciogalo. ANGL. A batte or vespertilio. ἰσπεριος. Volat enim pennatis alis, sed inter volucres non est habendus, quod quatuor pedibus graditur, pullosque parit, non ova, quos & lacte nutrit. Dicitur vespertilio, quod vespere se ad volatum proferat. Varro, Factus sum vespertilio, neque in muribus planè neque in volucibus sum. Vide Plin. lib. 10. c. 61. Per translationem etiã vespertiones dicuntur debitores, qui are alieno obruti, interdum domi delitescunt metu creditorum, noctu tantum prodeunt. Vide Alciatum in libris prioribus Parergon.

Vesperugo, inis, Stella est eadem quæ & Vesper, & Hesperus, & Lucifer, & Venus dicitur. ἰσπεριος. Plaut. in Amph. Neque vesperugo, neque Vergilii occidit.

Vespices, fructu densa, dicta à similitudine vestis. Paul. apud Fest.

Vespillo, nis, mascul. gen. Vilis cadaverum funerator: ita dicitur quod vespertino tempore mortuos efferre soleret, qui funebri pompa propter inopiã non poterant efferri. ἰσπεριος. GAL. Fosseur, qui porte & met les corps en terre. ITAL. Sepelitore di morti. GERM. Ein Södten greber der die abgestorbenen zu abend auß den heuseren tregt. HISP. El que entierra muertos de noche. ANGL. A buier of the dead. Unde & funera à funalibus dicitur autumat Donatus: quia noctu efferantur ob factorum celebrationem diurnam. Martialis. lib. 2.

Qui fuerat medicus, nunc est vespillo diavulus:

Vespillones, fossarii, qui mortuos sepeliunt. Tertull. de Pallio: Vespillo Leno, Lanista tecum vestiuntur. Vox frequens. Cerda.

Vesprimium, Vesprim, V. E. Hungariæ, sub A. Scrigonienis.

Vesta, Saturni filia ex Ope, quæ & pro terra quandoque sumitur, eò quod rebus omnibus terra vestiatur, seu quia vi sua stet, ista. Ovid. lib. 6. Fast.

Stat vi terra sua: vi stando Vesta vocatur.

Nec desunt qui ἰσπεριος nomen hoc deductum velint, aspiratio- ne in v consonantem mutata: ut Venerus pro Hænetus, Velia pro Helia. Cui sententiæ subscribit & Cicero. lib. 1. de natur. deorum. Vestæ (inquit) nomen sumptum est à Græcis. Ea est enim, quæ ab illis ἰσπεριος dicitur, visque ejus ad aras & focos pertinet. Interdum ponitur pro igne. V. M. sch. Ovid. 6. Fast.

Nec tu aliud Vestam, quam vivam intellige flammam,

Nataque de flamma corpora nulla vides.

Iure igitur virgo est qua semina nulla remittit.

De Vestæ igne, & quomodo extinctus rursus accenditur. Plutarch. in Numæ. Item Vesta ignis & Terra: ejus templum rotundum. Ibid. Et cur ignis colitur. Plutarch. in Camill. Veteres autem duas esse Vestas affirmabant: Unam, Saturni matrem: alteram, ejus filiam, de qua Ovid. 6. Fastor.

Ex Ope, lunonem memorant, Cerevémque creatas

Semine Saturni: tertia Vesta fuit.

Confundunt tamen has Poëtæ, alteram pro altera ponentes. Id tamen observandum est, quum Vestam pro Terra accipiunt, de matre Saturni id esse intelligendum: quando verò virginem nominant, de filia ejus esse intelligendum, quam ignem esse voluere. Hanc unam ex diis penatibus esse volunt, quos Æneas in Italiam advexit. Virg. lib. 2. Æneid.

Sic ait, & manibus vittas, V. stamque potentem,

Æternamque aditis effert penetralibus ignem.

Cui sententiæ non obscure adstipulatur & Livius, quum Vestæ sacra vetustissima esse asserit, & ab Albanis accepta: à Numa autem Pompilio primùm Romæ instituta, multisque cæremoniis venerabiliora effecta. Primus enim ille sacerdos ei sacravit, stipendiòque publico donavit, perpetuamque virginitate, aliisque cæremoniis venerabiliores effecit. Harum potissima cura erat, ut ignem perpetuum conservarent: qui si fortè per negligentiam fuisset extinctus, nequaquam alio ex igne reparare fas erat, sed accensa per fomites ex sole flammam, pura & cælestis ignis eliciebatur. Porro virgo Vestalis legebatur intra annum sextum suæ ætatis, & triginta annos oportebat eam manere virginem, postea nubere licebat. Quod si interim fortè stuprum commisisset, viva defodiebatur. Plutarchus in Numæ. & Ovidius 6. Fastor.

Vesta antiquior, Saturni mater, terræ præses.

Vesta junior, Saturni filia, præses ignis: quæ prima extruere docuit.

Vestalis, e, ad Vestam pertinens.

Vestales virgines, quæ Vestæ sacris perpetuamque ignis custodiæ erant dicatæ, à Numa Pompilio primùm institutæ, ut est auctor Liv. 1. ab Urb. inædic Cic. 3. de Leg. Virgines Vestales in urbe custodiunt, ignem foci publici sempiternum. Hinc illa Vestalium periphra- sis apud Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist.

Qua sine crimine castos

Perpetua servant virginitate focos.

Vestalium sortitio. Sueton. in August. c. 31. Vestalis virgo, ascenso curru fratris in jussu populi triumphantis, effecit ne Tribuni

Calpini Pars I.

triumphantem fratrem impedirent. Idem in Tiber. cap. 2. Vestales sex tandem fuerunt: unde legitur apud Sueton. in August. cap. 101. testamentum Augusti fuisse depositum apud sex Virgines Vestales: earum primarum nomina: & privilegia, Plutarch. in Numæ. Vestales ante sacra discunt, deinde docent. Senec. c. 29. de Vita beata. Vestalis maxima quid agat Palilibus, vide apud Ovid. 4. Fast.

Vestis, a, um, quod ad vos attinet. ἰσπεριος. GAL. Vörr. ITAL. Vö-stra. GERM. Erwer. HISP. Cosa vuestra. ANGL. Pertaining to you. ἰσπεριος. Virg.

3. Eclog.

Pierides vitulam lectori pascite vestro.

Ovid. 13. Metam.

Crimen defendite vestrum.

Plaut. Pseud. sc. 1. a. 5. Vestrum erit flagitium, pedes, si cecidero;

Ovid. 3. Fast.

Vestrum est dare, vincere nostrum est.

Genitivus pluralis est vestrorum & syncope vestrum. Plaut. Aulul. sc. 1. a. 2. Uter vestrorum est celerior. Idem Men. sc. ult. a. 5. Vestrum patri filij quot eratis. Vestri curam habeo, an vestrum & vestrorum, adi Gellium cap. 5. lib. 10. Vide & supra, Nostrum pro Nostrum. Liv. lib. 10. bell. Punic. sub fin. Vestro odio pro vestrum, vel vestri, videtur dixisse, &c.

Vestras, atis, quod ex vestra regione est, aut patria. ἰσπεριος. GAL. De vostre pays, de vostre lignage ou secte. ITAL. Di vostro paese, lignaggio di vostra. GERM. Der eweren eincr. HISP. De vuestra parte o vando. ANGL. One of your country. ἰσπεριος.

Vestiarium: Vestiarium, vide Vestis.

Vestibulum, i, locus erat ante ædium januam, inter ædes ipsas, & viam relictus, cum in usum, ut qui ædium dominum salutatum venissent, neque in via starent, neque in ipsis essent ædibus. ἰσπεριος ulam. ἰσπεριος. GAL. L'entrée d'une maison, vestibule. ITAL. Entrata della casa. GERM. Ein vortschopff / oder vorthoff. HISP. El portal suera de casa. ANGL. A porch before a door, an entrée. Plaut. in Mostell. Viden vestibulum ante ædis hoc, & ambulacrum cujusmodi sit? Senec. cap. 10. de consol. ad Marc. Atria ampla, & vestibula referta clientum turba. Dicta sunt autem Vestibula à Ve, & stando, quod multum in iis staretur. Ve enim, sive Va, particula augendæ rei valet, ut docet Gell. cap. 12. lib. 5. Nam qui domos amplas antiquitus faciebant, locum ante januam reliquebant, qui inter fores domus, & viam medius esset, in eo loco qui dominum ejus domus salutatum venerant, priusquam admitterentur, consiserebant. A qua statione, & quasi confabulatione Vestibula appellata sunt spatia, in quibus multum staretur ab advenientibus, prius quam introumitterentur in domum. Alij Vestibulum à Ve privativo deduci volunt, referentes non ad eos qui adveniunt, sed ad eos, qui in domo commanent; quoniam illic nunquam consistant, sed solum transitus causâ ad hunc locum veniant exeundo, seu redeundo: ut sit vestibulum, non stibulum: sicut Vefanus, non fanus. Potest etiam dici Vestibulum prima pars januæ, quod januam vestiatur: vel (ut Ovidius ait) à Vesta, quod ea potissimum pars in ædificio sit Vestæ consecrata: sicut culina diis penatibus: & maceris, quæ ambit domum, Herceo Iovi, singula enim domus sacra sunt diis. Ex hac opinione nata fuit olim consuetudo, ut novam nuptam mariti domum ingredientem nefas putaretur limen pedibus contingere. Idem lib. 4. Fastor.

Hinc quoque Vestibulum dici reor, unde precamur,

Quam sanam Vestam, qua loca prima tenet.

Vide Gell. lib. 16. c. 5. Vestibulum Siciliæ pro ingressu. Cicero. 7. Verr. Monumentum sceleris audaciæque suæ voluit esse in conspectu Italiæ, vestibulo Siciliæ prætervectione omnium, qui ultrò citròque navigarent. Vestibulum & aditus ad rem aliquam. Idem in Orat. Vestibula nimirum honesta, aditusque ad causam faciet illustres. Quint. lib. 1. c. 5. Ex quibus siquis erit planè impolitus, & vestibulum modò artis hujus ingressus, &c.

Vesticeps, Pubes, quemadmodum qui pubes non est, Investis appellatur. ἰσπεριος, ἰσπεριος, ἰσπεριος. GAL. A qui la barbe commence à venir. ITAL. A cui la barba comincia à venire. GERM. Bart fähig / Dem der bart fähig sieht. HISP. El mancebo que comienza à bar- var ANGL. Whou beard beginneth to grow. Gell. lib. 5. c. 19. Sed arrogari non potest, nisi jam vesticeps.

Vesticontubernium, ii, verbum junctum est de contubernio sub eadem veste. Petronius Arbitr. Quid vesticontubernium fatis?

Vestifluus, cui vestis ad talos defluit. Aulonius, in Monosyll.

Iam pelago volitat mercator vestifluus Ser:

aut, ut alij manuscripti libri testantur.

Vellere de peccis memorialia vestifluus Ser.

Vestigium, ii, Pedis impressio: id est, signum quod à pede relinquitur. ἰσπεριος ἰσπεριος ἰσπεριος. GAL. Vestige, pas, ou trace, la marque du pied. ITAL. Vestigio, segno che lascia il piede o pedata. GERM. Ein sustritt / susstapff. HISP. El rastro o f. s. f. ANGL. A footstep, or print of a foot. Sic dictum ut quibusdam placet, quod agatur in stendo vestigia. Livius lib. 6. ab urbe, Propè in vestigiis sequi. Idem 7. dec. 4. Vestigia ingredi. Suet. in August. c. 28. In vestigio suo mansura fundamenta. Velleius, Vestigio non recedere. Plaut. Milit. sc. 2. a. 2. Donec persecutus ero vulpem vestigiis (sup. Hominem investigabo.) Virg. lib. 4. Georg.

Et gradiens ima vertit vestigia cauda.

Ponitur quandoque pro ima parte pedis. Idem lib. 5.

vestigia prima

Alba pedis, frontemque ostentans arduum albam.

Per translationem ponitur pro quocumque rei gestæ indicio seu signo. Cic. pro Font. Una tabula proferantur, in quibus vestigium sit aliquod, quod significet pecuniam Fonteio datam. Virg. 4. Eclog.

Pauca tamen suberunt præca vestigia f. audis.

Omnibus vestigiis indagare aliquid, est ubique quærere, & diligenter. Fallere vestigium, de loco lubrico dicitur. Ponere vestigia leviter, est ita progredi, ut vix vestigia appareant, ut apud Tibull. lib. 4. Dicimus quoque insistere in vestigio, Imprimere vestigium, Facere

vestigia in aliquo loco. *Quintil.* Ut pes currentium etiam si non moratur, tamen vestigium facit. Occumbere in vestigio, est statim eo in loco interfici, ubi ab Imperatore in acie collocatus fuerat. Ex vestigio proficisci. *Gell. c. 10. lib. 3.* Ex quo vestigio profecta luna, eodem redit. Item, Ire per vestigia divina, *Senec. c. 17. al. 36. de cons. ad Polyb.* Videntem per vestigia Gracchorum. *Idem c. 16. de cons. ad Marc.* vestigia nostra dignata sequi Musæ (in exilium.) *Ovid. Eleg. 1. lib. 4. Trist.* Vestigium corporis, est ipsius corporis impressio. Vestigium equi dicitur aliquando ipsius equi ferre solea. *Plin. lib. 28. c. 20.* Vestigium equi excussum angula, ut solet plerunque, si quis collectum reponat, singultus remedium esse recordantibus, &c.

Vestigo, as. Quæro, quasi vestigia indago, investigo, per vestigo, inquito. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Tracer, chercher diligemment.* ITAL. *Cercare, investire.* GERM. *Dem gespür nachsuchen.* HISP. *Buscar por el rastro d pisadas.* ANGL. *To searche, to trace soak by the prints of the foote.* Cic. lib. 3. de Orat. Ipsa tractatio & quæstio quotidie ex se gignit aliquid, quod cum desidio & delectatione vestiges. *Virg. 7. Æneid.*

Qua loca, quæ habeant homines, ubi mœnia gentis Vestigemus.

Cicer. 2. de Orat. Non & conjuncta quæremus, & causas rerum vestigabimus. *Virg. 6. Æneid.*

Ergo aliè vestiga oculis, & ritè repertum Carpe manu.

Hujus composita sunt. *Investigo, & per vestigo,* quorum significata explicantur suis locis.

Vestigatör, verbale, Venator, à vestigiis ferrarum dictus, ut auctor est *Varr. 4. de lingua Latin.* *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Tracur, braconier, chasseur, veneur.* ITAL. *Investigatore, cacciatore.* GERM. *Ein jäger so dem gespür nachsucht.* HISP. *El que busca por el rastro, caçador.* ANGL. *He that searcheth by the prints of the foote.* *Columell. lib. 9. c. 8.* Nam statim sono territum, vel in frutice, vel in editiore sylvæ fronde confidet, vel à vestigatore præparato vase reconditur.

Vestini, ἑστυνοί. Populi Italiz inter Picenos, Sabinosque, quorum meminit *Plin. lib. 3. c. 5. & 12.* Apud hos olim laudatissimi fiebant casei. *Mart. lib. 13.*

Si sine carne voles jentacula sumere frugi, Hac tibi Vestino de grege massa venit.

Vestis, is, A velando, quod corpus velet: seu à vellere, quod est univertæ ovis lana. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Vestement, habillement.* ITAL. *Vesta.* GERM. *Ein kleid.* HISP. *Vestidura.* ANGL. *A garment or vesture.* Et est generale nomen, quodvis significans indumentum, tam virile, quam muliebre, quo continentur omnia lanea, lineæ, serica, bombycina, quæ induendi, præcingendi, tegendi, amiciendi, insternendi, accubandive causa apparatus sunt, & quæ accessionis jure cedunt, cujusmodi sunt institæ, picturæ, clavique quæ vestibus insuuntur. *Cic. 7. Verr.* Illi ad deprecandum periculum proferebant, alij purpuram Tyriam, thus atque odotes, vestemque lineam, gemmas alij, & margaritas. *Quintil. lib. 11. c. 1.* Monilia & margaritæ, vestis longa, sunt ornamenta foeminarum. *Virg. 1. b. 9. Æneid.*

Dives equum, dives pictæ vestis & auri.

Cicer. 2. Philipp. Maximus vini numerus fait, permagnum optimi pondus argenti, pretiosa vestis, multa & lauta supellex, & magnificentia, multis locis, &c. *Catull. ad Oratulum,*

Molli sub veste locatum (malum.)

Plaut. Mostell. sc. 3. a. 1. Contempla fatin hæc me vestis deceat. *Ovid. 13. Metam.*

— Vestem quo manu diduxit.

Ibid.

— deceptas omnes,

In quibus Ajacem, sumpra fallacia vestis.

Plaut. Prolog. Capt. Inter se commutant vestem & nomina. *Velleius,* Mutata veste, & habitum dissimilem fortunæ suæ indutus. *Plaut. Cure sc. 3. a. 2.* Emi virginem, vestem, aurû. *Fulget vestis, Tibul. lib. 4. Nirescit. Ovid. 6. Fast.* Vestis candida reus Scipio uti non desit. *Gel. c. 4. lib. 3.* Vestis longa est foeminarum. *Quintil.* Vestes barbaricæ, i. Phrygiæ (unde & barbaricæ in jure civili, & acupictæ. *Lucret.*

Iam tibi barbarica vestes, Melibæaque fulgens.

Hæc ponitur interdum vestis pro barba. *Virg. 7. Æneid.*

Aurea casaries illis, atque aurea vestis.

Ubi *Servius,* Vestis, hoc est, barba: unde è contra investes dicimus imberbes: unde est,

Tunc mihi prima genas vestibat flore juvenia.

Lucret. lib. 5.

Nec minus incerto den es cadere imperat atas

Tempore, & impubem molli pubescere veste.

Veste, hoc est, pilo & lanugine seu prima barba. Vestis item pro leberide, id est, spolio serpentis. *Lucret. lib. 4.*

— & item quum lubrica serpens

Exiit in spinu vestem.

Vestes scindere, frequens mos veteribus in perturbatione. *Drus.*

Vestificina, vestium confectio. Tertull.

Vestis, is, ivi, itum. Vestem induo, tego, obduco, sepio. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Vestir.* ITAL. *Vestire.* GERM. *Kleiden.* HISP. *Vestir.* ANGL. *To apparel, to put on a garment.* Plaut. *in Casin.* Vir te vestiat, tu virum despolies. *Cicer. pro Sext. Rosc.* Quasi verò nescias hunc ali & vestiri à Cælia, &c. *Idem 2. de nar. deor.* Primum oculos membranis tenuissimis vestivit, & sepsit. Vestivit, id est, operuit, munivit, contexit, velavit. *Columell. lib. 4. transtulit ad arbores, Ubi se frondibus vestierint, teneris caulibus, necdum adultis, modus adhibendus est. Vestire agrum vineis, apud eundem lib. 3. c. 7. Vestire gramine ripas apud eundem lib. 8. c. 5. Vestiti montes sylvis, apud Livium 2. bell. Maced. Vestire parietes tabulis, Cic. 6. Verr. Vestiti pilo, Plin. lib. 9. cap. 13. Vestita floribus terra, arboribus, frugibusque, &c. apud Cic. 2. de*

natur. deor. Plin. lib. 2. Epist. 17. Mortuum morus, & frequens vestit, id est, contegit, ornat. *Plaut. Men. sc. 2. a. 5.* Quando te auratam & vestitam bene habet. *Quintil.* Rex quæ vestiuntur illo habitu. *Idem cap. 9. lib. 2.* Aridum (ingenium) alemus & quasi vestiemus, &c. Vestitus vestem. *Plaut. Epid. — viden' veneficame.* Sed vestita aurata ornamenta, ut lepidè, ut concinnè, ut novè? Genas vestitus, id est, barbatus. *Senec. Hercule OEtæo,* Nondum teneras vestite genas. Hujus composita sunt, *Convestio, circumvestio, supervestio:* quorum significata explicantur suis locis.

Vestitor, qui vestes facit, sartor, ἄριστός. *Lamprid. in Alex. Severo,* Ita ut annonas non dignitates acciperent fullones, & vestitores, & pictores.

Vestitus, us, Vestimentum, sive vestis. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Vestiment.* ITAL. *Vesta.* GERM. *Kleidung.* HISP. *Vestidura.* ANGL. *Apparell or rayement.* Plaut. *Amphitr.* Amphitruo fio & vestitum immuto meum. *Idem Capt. sc. 2. a. 2.* Me servire apud te saturum sumptu & vestitu tuo. *Plin. lib. 8. c. 22.* Vestitûq; in quercu suspensio, tranare atque abire in deserta. *Cicer. 1. de nar. deor.* Reliquos deos ea facie novimus, qua pictores, sictoresque voluerunt: neque solùm facie, sed etiam ornatu, ætate, vestitu. Orationis vestitus. *Idem de clar. Orat.* Concinnitas illa crebritasque sententiarum pristina manebat: sed ea vestitu illo orationis, quo consueverat, ornata non erat Montium vestitus densissimi. *Idem 2. de nar. deor.* Riparum vestitus viridissimi. *Idem ibidem.* Vir muliebri indutus vestitu. *Idem ad Attic. lib. 1.*

Vestimentum, i. Vestis, *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Vestement, habillement.* ITAL. *Vesta, habito.* GERM. *Ein kleid.* HISP. *Vestidura.* ANGL. *A garment or vesture.* Cic. *pro Mil.* Milo autem quum in Senatu fuisset eo die, quoad sonatus demissus est, domum venit, calceos, & vestimenta mutavit. *Horat. 1. Epist. 18.*

Vestimenta dabat pretiosa, &c.

Plaut. Asin. sc. 1. a. 1. Nudo detrahere vestimenta, &c. Vestimentum aliquando Iureconsultis idem est, quod pannus, apertissimè in l. *vestimentum, ff. de auro & argento legat.* Vestimentum, id est, quod detextum est, et si dissectum non sit, id est, si sit consummatum, quod in tela est nondum pertextum, vel detextum, contextum appellatur.

Vestiarium, ij. locus in quo vestes vel servantur, vel venduntur. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Garde robe, lieu à server habillemens.* ITAL. *Guarda vesti.* GERM. *Ein kleidertast, oder kleidergaden / gewandekammer.* HISP. *Lugar donde se ponen los vestidos para guardar d vender.* ANGL. *Whore clothes ar kept, or sett out to be solde a wardrobe.* Plin. *lib. 2. c. 8.* Vestiarium etiam contra tereidines, ac noxia animalia amurca aspergi. Aliquando vestiarij nomine vestitus intelligitur *ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* Col. *lib. 1. cap. 8.* Tantòque curiosior inquisitio patris familias debet esse pro tali genere servorum, aut in vestiaris, aut in cæteris præbitis injurijs tractentur. *Senec. c. 8. de tranquill.* Familia vestiarium petit victumque. Vide in dictione *Calcearium.*

Vestiarium, Guilielmus Bibliothecarius in Stephan. VI. *Quid mirum si vestiariorum gazas ablatis reperit, qui sacraria perquirens de pluribus donariis & Ecclesiarum ornamentis panè nihil invenit.* *Anastasius de Severino.* Sigillaverunt omne vestiarium Ecclesia, seu cimelia Episcopij, qua diversi Christianissimi Imperatores, seu Patricij & Consules pro redemptione animarum suarum beato Petro Apostolo reliquerant.

Vestis ludiaria, histronis tunica. Ludij olim histrones dicebantur, etiam ludij gladiatores & bestiarij, *Trebellius; Habuit proximè tuus libellus numerarius hoc nomen in indice ludiorum. Cerdà.*

Vestiarus, qui vestiarario præest, aut vestes vendit. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Faiseur ou vendeur à habits.* ITAL. *Chi fa d vende vesti.* GERM. *Ein gewandtmeyster, oder ein kleider verkauffer.* HISP. *El que haze d vende vestiduras.* ANGL. *A maker or seller of clothes.* Aliquando adjectivum est: ut *Vestiararia arca,* apud *Catonem lib. 11.* in qua vestes reponuntur, & conservantur.

Vestispicus, i, & Vestispica, Servus sive ancilla custodiens vestes, quod frequenti diligentia vestes inspiciat. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Celuy ou celle qui garde les habits ou habillemens, qui prend garde qu'ils soyent nets & ne se gâtent.* ITAL. *Guarda vesti.* GERM. *Ein er oder eine so zu den kleiderten lugt/ond die verwaret.* HISP. *El que alimpra las vestiduras y las guarda.* ANGL. *He or she that keeper the wardrobe.* Plaut. *in Trim.* — ducitur familia tota, Vestispici, unctor, auricustos. *Afran. Novi non in scitulam ancillulam vesperè & vestispicam, ex Non. cap. 1. Item Varr. 1. 6. de L. Lat.*

Vestiplica ancilla. *Quintil. declam. 363.*

Vestitissimus, a, um, quod est optimè vestitum. *Colum. lib. 7. c. 3.* Id pecus quamvis ex omnibus animalibus vestitissimum, frigoris tamen impatientissimum est, de ovibus.

Vesulius, Βιουλιός, mons Liguriæ juxta Alpes, inter cæteros clarissimus, ex cujus radicibus Padus erupit, teste *Plin. lib. 3. c. 16.* *Virg. 10. Æneid.* *Ac velut ille canum morsu de montibus altis Aëtus aper, multos Vesulus quos pinifer annos Defendit.*

Vesuntium, ij, & Vesontio, nis, GAL. *Besançon.* Burgundiz comitatus urbs nobilissima quam mediam secat Dubis fluvius.

Vesuvius. Vide *Vesuvius.*

Vetër, is, Adject. trium generum, Senex, vetustus. *ἔστιν ἐπιθετικὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ ἀποθετικόν. ἰσχυρὸν, ἀποθετικόν, ἰσχυρὰν.* GAL. *Viel, ancien.* ITAL. *Vecchio antiquo.* GERM. *Alt.* HISP. *Viejo, anciano.* ANGL. *Old, ancient.* Ennius,

Quum veter occubuit Priamus sub Marte Pelasgo.

Vetërior, & Veterrimus *Plaut. in Bacch.* Senem illum ego tibi dedo veteriorem, lepidè ut lenitum reddas. *Trebat. Ciceroni,* Pro nostro veterimo, verissimòque amore. *Virg. 2. Æneid.*

Ingens ara fuit juxtaque veterrima laurus.

Tacit. lib. 5. Arsacem liberorum suorum veterrimum imposuit, id est, maximum natu. *Cic. de Amicitia,* Veterrima quæque (ut ea

vina,

vina, quæ vetustatem ferunt) esse debent suavissima.
 Veteramenta, Veteramentarius, Veteranus, Veterator, Vide *Vetus*.
 VETERNVS, a, um, adjectivum: ut, Veterina animalia. ἡ ζῷα φορητὸς.
 GAL. Chevaux, ou mulets, ou autres bestes de charge. ITAL. Ogni be-
 stia da soma, come cavalli, muli, asini, & simili. GERM. Lastbare thier so
 man brücht allerley Bürde zutragen. HISP. Qualquier bestia para car-
 gas. ANGL. That carrieth or beareth burdens. Dicuntur ad vecturam
 idonea, quæ aliquid vehere possunt. Ita dicta, quasi veterina, teste
 Festo, quod ad ventrem onus religatum gerant: vel potius à vehen-
 do, quasi veherina. Plin. lib. 11. cap. 46. Vngulæ veterino tantum
 generi renascuntur. Fessus, veterinam bestiam, Iumentum Cato ap-
 pellavit à vehendo. Legitur & veterinum substantivè, pro anima-
 li veterino: hoc est, vecturæ idoneo. ζῷον φορητὸς. Plin. lib. 11.
 c. 37. Ætas veterinorum, dentibus indicatur. Lucret.

Veterino semino equorum.
 VETERINARIUS, ij, qui Veterinorum curam gerit, & veterina ducit, qui
 apud nos consuevit etiam illa locanda domi nutrire ad quæstum.
 ἡ κτηνιατρικὴ. GAL. Muletier, palefrenier, mareschal. ITAL. Mulati-
 ero, palefreniero, marescalco. GERM. Einer der lastbare thier erhalt/oder
 fñrt/ ein seumer/mauleseltreiber. HISP. Albeiter de tales bestias. ANGL.
 He that letteth horses or mules to hire, or horse courser, hackneyman. }
 Unde equos, mulos, asinos, meritorios vocamus. Colum. lib. 11. c. 1.
 Nam & arator reperitur aliquis bonus, & optimus fossor, aut fœni
 sector, nec minus arborator, & vinitor, eum etiam veterinarius, &
 probus pastor. Veterinarij item, medici sunt veterinorum, quos
 nunc vulgus *Marescalcos* appellat, ἰατροὶ κτηνιατρικῶν, Colum. lib. 6.
 cap. 8. Solent etiam fastidia sibi afferre vitiosa incrementa linguæ,
 quas ranas veterinarij vocant.

VETERINARIUS, a, um, quod ad veterina animalia pertinet. ἡ κτηνιατρικὴ.
 GAL. Appartenant à bestes de charge. ITAL. Pertinente à bestie
 di soma. GERM. Das zu lastbaren thieren oder saumrossen gehdrt. HISP.
 Pertenciente à bestias de carga. ANGL. Belonging to carriage bea-
 stes. } ut, Medicina veterinaria, κτηνιατρικὴ, ἰατρικὴ. Columell.
 lib. 6. cap. 3. Quare veterinariæ medicinæ prudens esse debet pecoris
 magister.

VETERNVS, i, morbus est nascens ex humoribus frigidis cerebrum in-
 festantibus, memoriam simul & rationem tollens, inevitabilemque
 dormiendi necessitatem inducens. ἡ λήθη. GAL. Lethargia, ma-
 ladii, qui rend les gens endormis. & pareffus. ITAL. Infermita per
 troppo otio, laquale induce estremo sonno. GERM. Die schlaffsucht. HISP.
 Dolencia que haze mucho adormecer. ANGL. A drouisie dis ease engender-
 ing trough idleness, a continuall drowse of sleeping. } Plaut. in Men.
 Num cum veterus, aut aqua intercus tenet? Et quia hic morbus
 pigros homines facit, & ad negotia inutiles, quemadmodum fene-
 cus, ideo veterus quandoque pro pigrizia ponitur. ἡ λήθη ἢ
 ἡ λήθη ἢ ἡ λήθη. GAL. Faitardise, languueur, pareffe.
 ITAL. Dapocaggine, tardizza. HISP. Ociosidad o pereza. } Virg. lib. 1.
 Georg.

Nec torpere gravi passus sua regna veterno.
 Cicer. lib. 9. Epist. Nisi ego cum tabernariis & aquariis depugna-
 sem, veterus occupasset civitatem. Quandoque pro nimia dor-
 mitione Plin. lib. 8. c. 36. Primis diebus bis septenis tam gravi som-
 no urfi premuntur, ut ne vulneribus quidem excitari queant, tunc
 mirum in modum vetero pinguescunt.

Veterna, vitia, Terr.
 VETERNOSVS, qui vetero, hoc est, lethargo laborat, λήθη. Per
 translationem tamen sumitur pro somnolento, & segni. ἡ λήθη ἢ
 ἡ λήθη. GAL. Endormi & appesanti, pareffus & faitard.
 ITAL. Addormentato, stardo. GER. Schlaffertig. HISP. Adormecido, ocio-
 so, pereoso. ANGL. That hath a drouisie d'ease and sleepeth much. }
 Ter. in Eunuch. Hic est vetus, vietus, veterosus, senex. Quo in loco
 idem in Eunuch. vocat veterosum, quod tardus esset, & segnis, ac si
 veternum pareretur. Senec. Epist. 83. Veterosissimum artificium Dia-
 lecticorum, &c. Caro verò Veterosum appellat hydropicum, quò
 inquit, Veterosum quàm plurimum bibit, tam plurimum sitit.

VETRO, as, ui, tum, Prohibeo, absterreo, interdico, & impero ne quid fiat.
 ἡ ἀπαγορεύω. GAL. Defendre de faire quelque chose, prohiber. ITAL. Vietare, prohibere. GER.
 Verboten/ wehren. HISP. Vedar. ANGL. To forbid. } Liv. lib. 2. Illi victi
 ira vetuere reddi. Terent. in Phorm. Aruspex vetuit ante brumam
 aliquid novi Negotij incipere. Cæsar 2. bell. Gall. Et quod ab opere
 singulisque legionibus singulos legatos Cæsar discedere, nisi muni-
 tis castris, vetuerat. Cic. 5. Verr. Vetat te Volcatius tuæ tuorumque
 delicia, mentionem mancipis facere, Virg. 1. Æneid.

Quippe vector satu.
 Horat. 1. Serm.
 — ridentem dicere verum Quid vetas?
 Virg. 10. Eclog.
 — non me ulla vetabunt
 Frigora Parthenios canibus circumdare saltus.
 Plaut. Pseud. sc. 2. a. 5. Hoc (nempe argenti spes) me vetat vim fa-
 cere. Idem Curc. sc. 2. a. 1. Si lubet, nequæ veto, neque jubeo. Potentior
 lex & magistratus qui vetat, quam qui jubet, vel permittit: quia
 in vetum vetata est: Quint. Declamat. 374. Legitur etiam præter-
 ritum vetari, & supinum vetatum. Perf. Sat. 5.
 Excepto siquid Masuri rubrica vetavit.

Quo tamen in loco nonnulli Notavit, legendum contendunt. A
 veto, quamvis supinum faciat vetitum, participium tamen futuri
 temporis deducitur vetaturus, non vetiturus. Item verbale vetatio,
 non vetitio, authore Valla lib. 1.

VETANS, antis, participium. ἡ ἀπαγορεύω. GAL. Qui defend &
 prohibe. ITAL. Chi proibisce & vieta. GERM. Verboten/ wehrend.
 HISP. Que veda, vedador. ANGL. That forbidderh. } Cic. 2. de Legibus,
 Ita principem legem illam, & ultimam, mentem esse dicebant omnia
 ratione aut cogentis, aut vetantis Dei.

VETITVS, præteriti participium. ἡ ἀπαγορεύω. GAL. Qui defend &
 prohibe. ITAL. Chi proibisce & vieta. GERM. Verboten/ wehrend.
 HISP. Que veda, vedador. ANGL. That forbidderh. } Cic. 2. de Legibus,
 Ita principem legem illam, & ultimam, mentem esse dicebant omnia
 ratione aut cogentis, aut vetantis Dei.

ἡ ἀπαγορεύω. GAL. Prohibe, defendu. ITAL. Vietato. GERM. Verboten,
 HISP. Vedado. ANGL. Forbidden. } Virg. 6. Æneid.
 Hic thalamum invasit nata, vetitòque hymenaeos.
 Ovid. 2. Metam.
 — vetito tentarunt aequore tingi.
 Horat. 1. Carm. Ode 3.
 Audax omnia perpeti
 Gens humana ruit per vetitum nefas.
 Ovid. Eleg. 1. lib. 2. Trist.
 — ob artes
 Quas ratas es vetitos sollicitasse toros.
 Potitum pro vetitum videtur dixisse Plaut. in Asin. se. 1. a. 3. licet
 Nonius aliter exponat.

VETITUM, i, substantivum, Prohibitum. ἡ ἀπαγορεύω. τὸ καλοῦν, τὸ
 ἀπαγορεύω. GAL. Chose defendue. ITAL. Cosa vietata. GERM. Ein verb-
 bott. HISP. Cosa vedada. ANGL. A thing forbidden. } Virg. 10. Æneid.
 Qua contra vetitam discordia?
 Ovid. 3. de Arte amandi,
 Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata.

VETONVS, Hispaniæ citerioris populi, inter Tagum & Diriam amnes si-
 ti, Carpetanis ad Occasum proximi: à quibus herba nobilissima,
 quam Græci κίχρη vocant, Vetonia sive Betonix nomen accepit.
 Vide Plin. lib. 2. c. 3. & lib. 4. c. 20. & 21. & lib. 25. c. 8. Nonnulli etiam
 Vettones vocant geminato tr, quidam etiam Vestones: ut apud Lu-
 can. lib. 4. Vestonésque leves, &c.

VETONICA, Vide Betonica.
 VETVLONIUM, ἡ βετωνία. Ptolemæo, sive Vetulonia, & Ur-
 bium Hetruriæ, quum Maonij eam obtinerent, caput: cujus memi-
 nit Silius lib. 8.

Maoniaque dertus quondam Vetulonia gentis.
 Plin. lib. 2. c. 103. Vetulonios appellat, Patavinorum (inquit) aquis
 calidis herbæ innascuntur virentes, Pisanorum ranæ, ad Vetulonios
 in Hetruria non procul à mari, pisces.

VETVLONIENSIS populi, Vetuloniam incolentes, quorum meminit Plin.
 lib. 3. cap. 5.

Veturium, Mamurrium, Plutarch. in Numa.

VETVS, eris, omnis gen. olim Veter. Antiquum, & multorum annorum
 mensura, aut dierum significat, secundum id, cui adjectum est. Vide
 supra, Veter. ἡ ἰσὶ ἰασηέν πινυ ἡαιτικ ἰπὶ ζακην ἡωπὶ ἰασηisch
 ἰσὶπὶ καθμὸν. ἡ γῆρας. GAL. Vieil, ancien. ITAL. Vecchio,
 antiquo. GERM. Alt. HISP. Viejo, anciano. ANGL. Old, ancient. } Plaut.
 in Truc. Vetus est materia. Cæsar. lib. 3. de bell. civ. Veteris homo po-
 tentiæ. Cicer. pro Cæcin. At verò hoc quidem jam vetus, & majo-
 rum exemplo multis in rebus usitatum. Quidam dici putant, quasi
 victus: hoc est, sine vi, ætas enim debilitat vires, Alij à Ve, pro valde,
 & atas, id est, ab ætatis magnitudine. Ve enim particula augendæ rei
 valet ut docet Gell. c. 5. lib. 16. & c. 12. lib. 5. Et plerunque in laude po-
 nitur. Vnde dicimus, Apud veteres: eos videlicet auctoritatis plenos
 significantes. Item *Vetus Falernum*, quod per ætatem vires acqui-
 vit, & *Vetus Urbs*, pro Roma, apud Suet. in Ner. c. 16. Interdum ad
 vituperationem refertur, & pro carioso, seu rancido ponitur, pro-
 que eo quod ætate jam deterius est effectum. Terent. in Andr. — sed
 qui malevoli Veteris Poëtæ maledictis respondeat. Vetus adagium,
 vetus verbum, id est, jam diu usurpatum, & à veteribus etiam di-
 ctum. Plaut. in Amph. Vetus est adagium, fames & mora Bilem in na-
 sum conciant. Terent. in Adelp. Nam vetus verbum hoc quidem
 est, Communia esse amicorum inter se omnia. Plaut. Pseud. sc. 4. a. 1.
 Ex hoc sepulcro veteri viginti minas effodiam. (id est, ex hoc ran-
 cido, fetido sene.) Rursus ibid. sc. 1. a. 2. Ad oppidum hoc vetus exer-
 citum obducam (id est, senem.) Apud Tibullum verò,

— Veteres mutare figuras,
 (id est, priores.) Cornel. Fronto, inter antiquum, & vetus, ita distin-
 guit: Vetus est, inquit, quod est multorum annorum: Antiquum,
 quod excessit patrum memoria. Plaut. Pseud. Amph. Veterem at-
 que antiquam rem novam ad veterem referunt. Ius tenere, Gell. c. 12.
 lib. 13. Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Veteris vetusti (vini) cupida sum. Item,
 Sub veteribus Romæ locus. Suet. in Aug. c. 100.

VETVLVS, diminutivum. ἡ ἰσὶ ἰασηέν πινυ ἡαιτικ ἰπὶ ζακην ἡωπὶ ἰα-
 σηisch ἰσὶπὶ καθμὸν. ἡ γῆρας. GAL. Vieillard, vieillot. ITAL. Vec-
 chietto. GERM. Zimlich alt/ altsteht. HISP. Viejecillo. ANGL. Somewhat
 old. } Plaut. in Epid. Quales volo vetulos deos. Horat. 4. Carm.
 Od. 13.
 Servatura diu parem
 Cornicis vetula temporibus Lycen.

Arbor vetula. Cicer. 5. de fin. Itaque & vivete vitem & mori dici-
 mus: arborumque & novellam, & vetulam: & vigere, & senescere.
 Equus vetulus. Idem de Amic Num quando amici novi digni ami-
 citia; veteribus sint anteponendi, ut equis vetulis teneros antepo-
 nere solemus. Falernum vetulum. Catul. Epigr. 14.
 Minister vetuli puer Falerni.

Vinum vetulum, Columell. lib. 10.
 Brachia jactantes vetulo mercantia vino.

VETVLVS, a, um, antiquus, vetulo. ἡ ἰσὶ ἰασηέν πινυ ἡαιτικ ἰπὶ ζακην
 ἡωπὶ ἰασηisch ἰσὶπὶ καθμὸν. ἡ γῆρας. GAL. Vieil, ancien, antique.
 ITAL. Vecchio, antiquo. GERM. Alt. HISP. Viejo, anciano. ANGL. Old, an-
 cient, of great antiquity. } Liv. lib. 1. Posse quidem se vetusto jure age-
 re. Cic. Acilio lib. 13. Cum Demetrio Mega mihi vetustum hospitium
 est Idem de clar. Orat. Sed multo tamen vetustior, & horridior ille,
 quàm Scipio. Ovid. 2. Fast.

Tybrī doce verum, tua ripa vetustior urbe est.
 Virg. 2. Æneid.
 Est urbe egressis tumulus, templamque vetustum
 Deserta Cereis, juxtaque antiqua cupressus
 Religionem patrum multos servata per annos.

Plaut. Curc. sc. 1. a. 1. Ut veteris vetusti (vini sup.) cupida sum. Pli-
 nius lib. 25. cap. 1. Ut Æschylus è vetustissimis in Poëtica refertam
 Italian herbarum potentia proderet. Tacit. lib. 2. Qui Venonem
 vetustissimum

vetustissimum liberorum ejus accirent, hoc est, maximum natu.
 Vētūstē, adverb. Antiquē. ἄρξαιος. GAL. Ancienement. ITAL. Anticamente. GERM. Von altem hat. HISP. Vieja y antiguamente. ANGL. Anciently. Plin. lib. 27. cap. 7. Vetustissime in usu est, hoc est, diutissime conservatum in usu est.
 Vētūstās, atis, Antiquitas. קדמון קדמון קדמון. ἀρχαϊσμός. GAL. Vieillesse, ancienneté. ITAL. Vecchiezza, antichità. GERM. Die alte. HISP. V. jez. ANGL. Ancientie, oldness, eldertime. Plin. lib. 27. c. 7. Nix vetustate rubescit. Liv. 10. ab Vrbe, Nec quidquid quoquo anno actum sit in tanta vetustate non rerum modo, sed etiam auctorum, digerere possis. Cicer. de Amicitia, Magna est vis vetustatis & consuetudinis. Ovid. Eleg. 6. lib. 4. Trist.
 Cuncta potest igitur tacito pede lapsa vetustas,
 Præterquam curas attenuare meas.
 Quintil. Vetustatem perfecte dicuntur auctores qui ad nos perverunt. Ovid. 5. Metam.
 Tempus edax rerum, tūque invidiosa vetustas
 Omnia destruit, vitiatque dentibus ævi
 Paulatim lenta consumit omnia morte.
 Vētūstescō, is, sive Vetustilco, ut legitur apud Nonium cap. 5. n. 20. In veterasco, vetustatem acquiro. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Envieillir. ITAL. Invecchiare, divenir vecchio. GERM. Alten / alt werden. HISP. Envejecerse. ANGL. To waxe old or ancient. Colum. lib. 1. c. 7. Apothecæ recte superponuntur his locis, unde plerunque fumus eorum exoritur, quum vina celerius vetustescunt, quæ sumi quodam genere præcoccem maturitatem trahunt.
 Vētēro, as, vetustesco, vetustatem acquiro. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Envieillir. ITAL. Invecchiare. GERM. Alten / alt werden. HISP. Envejecer. ANGL. To waxe old. Cels. lib. 3. cap. 12. In his autem febribus quæ veteraverunt, utilis fames non est. Hinc compositum Invetero, & augmentativum Veterasco, quæ sunt ejusdem significationis. Colum. lib. 2. c. 15. Aptior est tamen surculis hominis urina, quam sex mensibus fueris veterascere, si vitibus aut pomorum arboribus adhibeas. Ab hoc fit Inveterasco quod est valde vetus fio, seu valde in consuetudinem venio. Nigidus differentiam ponit inter Vetustescere & Veterascere: quod quæ vetustate deteriora fiunt, vetustescere dicantur; veterascere, quæ meliora, ita refert Non. in Congerie veterum Grammaticorum. Col. verò lib. 6. docet veterascere, seu inveterascere, non semper in melius dici: cuius hæc sunt verba. Sed si jam inveteraverit morbus, vehementioribus est opus remediis.
 Vētērasco, veterascis, Vetus fio, vetustatem contraho: quod vetustescere dicimus. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Envieillir. ITAL. Invecchiare. GERM. Alten / alt werden. HISP. Envejecerse. ANGL. To waxe old. Colum. lib. 2. cap. 14. vel 15. ut supra in verb. Vetero. Aptior tamen est surculis hominis urina, quam sex mensibus passus fueris veterascere.
 Vētēratōr, is, Homo veteris astutiz, ut inquit Donatus, & in omni re callidus: à multarum rerum gerendarum vetustate. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Fin, cauteleux & rusé de long temps. ITAL. Gratta vecchia, trincato, scelerato, cattivo, tristo, di mal pelo. GERM. Ein alter schalck, der allzeit arglistig gerodsen ist / vnd nicht darinn beharret. HISP. Astuto, malicioso, engañoso, envejecido en su arte. ANGL. An old craftie knave, long acquainted and neezeled in falsehood. Terent. in Heaut. Idem istuc mihi venit in mentem. C. veterator. Idem in Andria, Quid hic vult veterator sibi? Veterator, inquit Budius, est qui diuturna ac multiplici, & sæpè commutata servitute astutus & vaser evasit: quod genus servorum olim minori erat in pretio quam novitiorum: unde ab Adilibus præceptum erat, referente Ulpiano, ne veterator pro novitio veniret. Veterator & ad liberos homines transfertur, pro eo qui in quovis instituto astutia plurimum pollet. Cic. lib. 2. de fin. Acutum, versutum, veteratorem facile ut excogitet quomodo occulte sine teste, sine ullo conscio fallat. Gell. lib. 3. c. 1. Videbatur esse in literis veterator. Veterator advocatus dici hodie potest, non qui diu, ac multum in foro versatus, omnes litium trahendarum anfractus, omnes ambagiosas fugitandi ludificationes, omnes prehensiones nexisque lubrici litium certaminis tenet, qui in ancipiti forensium salebrarum Marte bellissime insidias disponere, atque etiam providere novit: sed is propriè (ut uno verbo absolvam) qui eam se artem scire, atque exercere profiteretur, qua causa inferior, superior evadere, vel reclamante æquo bonoque possit. Bud. in Pandect.
 Vētēratōriūs, a, um, Subdolos, impostor, vaser, astutus. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Cauteloux, fin, rusé, fourbe, trompeur. ITAL. Ingannatore, astuto. GERM. Arglistig / vol tang geübtes betrugs. HISP. Engañador, astuto. ANGL. Guiltfull, subtil, volite. Cic. in Verr. Nihil ab isto tectum, nihil veteratorum expectaveritis: omnia aperta, omnia perspicua reperientur.
 Vētēratōriē, adverb. Astutē, callidē, malitiosē. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Par rusé, & finesse, malicieusement, par surprise, & de mauvaise foy. ITAL. Astutamente, con cautele. GERM. Arglistiglich. HISP. Engañosamente, cautelemente. ANGL. By deceit, lik an old fox. Cic. in Oratore, Ille enim summus acutus, & veteratorie dicit &c.
 Vētēratōriū, icis, scemina in astutiis, & fraudib⁹ exercitissima. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Une vieille rusée.
 Veteramenta, vetera coria. κρημνιστά, κρημνιστά, κρημνιστά. Hadr. Junius Nomencl.
 Veteraria, videtur Senec. vocare apothecas frugum veterum, Epist. 155. Aspice veteraria nostra, & plena multorum seculorum vindemiis horrea. Alij legunt ventaria, sed nullo sensu.
 Vētēramētāriūs sutor, Calcearius, qui veteres calceos reficit. קנה בלח בלח בלח. παλαιόμα. GAL. Savetier. ITAL. Ciabattino. GERM. Ein schuchblatzer. HISP. El remendon de zapatos, zapatero de viejo. ANGL. A souer or cobler. Eaque forma dicitur veteramentarius, qua ab armento armentarius, à ferramento, ferramentarius. Sueton. in Vuel. Cassius everus, nec minus alij, eundem & suturem veteramentarium prodiderunt.

Vētēranūs, a, um, Vetus. ישי ישכן. וולדאי. GAL. Vieillard, ancien. ITAL. Vecchio, veterano, pratico. GERM. Alt. HISP. Viejo, anciano, ANGL. Old, ancient. Liv. lib. 1. bell. Pun. Pænum hostem veteranum, trium & viginti annorum militia durissimas inter Hispanas gentes semper victorem. Unde veterana mancipia, quæ à novitiis distinguuntur. Veterana sunt quæ anno continuo in Vrbe servierunt: novitia autem quæ anno nondum servierunt, ut ait Martianus in leg. interdam, ff. de Publicanis & vetergalibus. Veterani milites, qui multis annis stipendia fecerunt, & diuturno usu in re militari sunt exercitati. Budius in libro de asse, ex auctoritate Taciti, ostendit eos propriè dictos esse veteranos, qui stipendia quidem legitima confecerant, adhuc tamen sub vexillo continebantur, quoad militiæ præmia, coloniæque acciperent, ab omni interim onere immunes, præterquam propulsandi hostis. Stipendiorum autem legitimorum tempus non semper idem fuit. Constat enim quosdam tricena, alios quadragena implese stipendia. Sub initium autem principatus Tiberij, iustorra hoc nomine seditione in castris Panonicis, placuit, post senadena stipendia milites exautorari, quatuorque post annos, antequam missionem adipiscerentur, sub vexillis retineri, indulgentiore militiæ genere: quo tempore Veterani dicebantur. Cic. 2. Tusc. Ergo hæc veteranus miles facere poterit: doctus vir, sapiens facere non poterit. Cæf. lib. 1. bell. Gall. Ipse interim in colle medio triplicem aciem instruxit legionum quatuor veteranorum. Lucan. lib. 1.
 Quæ sedes erit emeritis? quæ rura dabuntur,
 Quæ noster veteranus aret.
 Senec. c. 3. de cons. ad Helviam, Veterani cum curantur, se præbent tacitos. Item, Veteranorum commoda, apud Suet. in Neron. c. 32. Item, Veteranæ legiones, Cæsar lib. de bell. civ. Veteranum pecus. Col. lib. 6. c. 2. Verum ista sic agenda præcipimus, si veteranum pecus non aderit. Veteranæ vires dicuntur veteres, & antiquæ. Idem lib. 3. c. 15. Deinde eam velut veteranam vicem totam exputare, & ad unam materiam firmissimam redigere.
 Vetralc, Vide Ventrals.
 VEXILLUM, i, Signum militare. נס nes נגד d'égel. ομνηρον. GAL. Banniere, enseigne, estendart. ITAL. Bandiera. GERM. Ein sendlin / panjer / seldzeichen. HISP. Bandera. ANGL. A flaghe, enseigne, or standered. Cæf. 2. bell. Gall. Vexillum proponendum, quod erat insigne, quum ad arma concurrere oporteret. Tacit. lib. 1. Postquam turbatum in castris accipere, vexilla convellunt. Cicer. in Orat. docet velum à vexillo factum, ut à paxillo palum, à taxillo talum, extritis tribus literis, gratia vitandi durioris soni. Vexillum autem continebat homines centum octoginta sex, teste Liv. lib. 8. ab Vrbe. Vexillo signum dare, dictum postea Tuba. Cæf. lib. 2. de bell. civ. Et apertius lib. 2. de bell. Gall. Vexillum flagitare dicuntur milites qui exautorari volunt. Tacit. Nocte concubia vexillum in domo Germani situm flagitare occipiunt. Vide Vexillatio, & Vexillum tollere, apud Cicer. in Philipp.
 Vexillifer, Signifer, gestator vexilli, quem & Aquiliferum vocabant Romani. נס nes. ομνηρον. GAL. Port enseigne, guidon. ITAL. Banderaro, alfiere. GERM. Ein senderich / panther. HISP. Alferex. ANGL. That beareth a standerd.
 Vexillarius, Signifer, qui vexillum fert. נס nes. ομνηρον. GAL. Port enseigne, guidon. ITAL. Banderaro, alfiere. GERM. Senderich / panther / hett / zeichentrager. ANGL. Alferex. Livius lib. 8. Ordo ter sexagenos milites, duos centuriones, vexillarium unum habet.
 Vexillatio, quid significet, declarat Vegetius lib. 2. c. 1. Equitum (inquit) alæ dicuntur ab eo, quod ad similitudinem alarum ab utraque parte protegant acies, quæ nunc Vexillationes vocantur, à velo: quia velis hoc est, flammulis utuntur. Suet. in Galba c. 20. Illud mirum admodum fuerit, neque præsentium quenquam opem Imperatori ferre conatum, & omnes qui accesserentur, sprevisse nuntium, excepta Germanicorum vexillatione, id est, cohorte militum, qui confectis emeritisque stipendiis sub vexillis etiamnum habebantur, usque dum commoda & agros acciperent. Vide Vexillum, Adrian. Turneb. eo in loco cohortem militum intelligit, qui emeritis stipendiis sub vexillo etiamnum habebantur. ἰ λὲχ, ἡ ἰλν. GAL. Vne compagnie de gens de guerre étant sous une enseigne. ITAL. Compagnia de soldati sotto una bandiera. GERM. Ein sendlin knecht. HISP. Compañia de hombres armados so un alferex. ANGL. A bande of mus of warre under one standerd.
 VExo, as, Agito, molesto, perturbo, infesto, populo, diripio, & huc atque illuc distraho. קנה בלח בלח בלח. חסבא חסבא חסבא. GAL. Disturbare, molestare, noiare. GERM. Plagen / vbel bemähen / vnrüvoig machen / verieren. HISP. Fatigar, molestar, enojar. ANGL. To vex, to torment, to trouble. Traatum ob eo quod est vexo in quo inest jam vis quædam alieni arbitrij: non enim sui potens est, qui vehitur. Vexare autem vi atque motu proculdubio vastiore est Nam qui rapatur, & huc atque illuc distrahitur (ut inquit Gell. lib. 2. c. 6.) vexari propriè dicitur: sicut taxare, pressius crebriusque tangere. Iactare, multò fusiùs, largiùsque jacere. Quassare etiam, quam quatere, graviùs violentiùsque. Cicet. 2. Verr. Quam iste per tricennium ita vexavit ac perdidit, ut ea restitui in antiquum statum nullo modo possit. de Sicilia loquitur. in quem locum Ascenius, nimirum Vexavit, ingentis calamitatis usum significat: nam & ipse supra sic ait, Populata, vexata, funditus everte provincie. Virg. 6. Eclog.
 Candida succinctam latrantibus inguina monstris
 Dulichias vexasse rates.
 Livius lib. 9. ab Vrbe. Vexatum vulneribus agmen. Et Sueton. in Aug. c. 55. Vexatus in turba. Item, Vexata classis tempestate. Et Ovid. Eleg. 2. lib. 5 Trist.
 in so vexatum induruit usu, &c. [corpus]
 Vexare nos dicuntur vitia, quia animum jactant, distorquent, agitant, infestant. Salust. in Catil. At me, quum ab reliquis malis moribus discen

Asinar. sc. 4. act. 2. L. Cui datum ? (loquitur Atrienfis five ordinarius servus.) L. Stichus vicario ipsi tuo. L. Scio mihi vicarium esse, &c.

Viceni, vicenaria quina lex. Plaut. Pseud. sc. 3. a. 1. Vicinia, vide Vicinia.

Vicia: legumen, quod GERM Wicken Graecis ἀφύκη. Vide infra.

Vicissim, adverb. Per vices, five alternatim. חלופות chaliphóth, ἀμωδίδι, ἰσάμωδύ. GAL. Chacun sa fois, un apres l'autre, tour à tour. ITAL. A vicenda, scambievolmente. GER. Hergegen/abgerodchsleier vofis/eins umb das ander. HISP. A vezes. ANGL. By course or turning, everie one his tyme and part. } ut, Vicissim incumbunt oneri: id est, modò hic, modò ille incumbunt oneri. Plaut. Asi. Inambulandam est, nunc mihi vicissim supplicabunt. Virg. 3. Eclog.

Vt ergo inter nos, quid possit uterque vicissim, Experiamur ?

¶ Quandoque significat secundo loco, five similiter, five ex altera parte. Terent. in Heaut. Sed nunc Clinia, da te mihi vicissim. Nam amici quoque res est videnda. Virg. 5. Eclog.

Nos tamén hac, quocunque modo, tibi nostra vicissim Dicemus.

Cicer. 4. Academ. Sed & vos ab illo irridemini: & ipsi illum vicissim eluditis. Idem in Lal. Sed ego admiratione quadam virtutis ejus, ille vicissim opinione fortasse nonnulla, quam de moribus meis habebat, me dilexit. Plaut. in Curc. sc. 2. act. 1. Sed quum adhuc naso odos obsequurus est meo, Da vicissim meo gutturi gaudium. Idem Pseud. sc. 1. a. 1. Meis vicissim dare locum fallaciis. Cicer. Appio Pulchro, Hoc ego meo facto delector, nihil enim potuit fieri amantius: considera nunc vicissim tuum.

Vicissatim idem. חלופות chaliphóth, ἰσάμωδύμωδύς, ἰσάμωδύ. } Plaut. in Faenul. — ad argumentum nunc vicissatim volo Remigrare Antiquum.

Vicissitudo, inis, Alternatio, & mutatio ex alio in aliud, inquit Cic. lib. 5. Tusc. חלופות chéleph חלופות chalipháb. ἰσάμωδύ, ἀμωδύ, ἰσάμωδύ. GAL. Tour & changement en son rang, à chacun sa fois. ITAL. Permutazione, cambiamento di tutte le cose. GER. Abwechslung / veränderung HISP. Mudança à vezes. ANGL. A succeeding by course. } Idem Lucio lib. 5. Nihil est aptius ad delectationem lectoris, quam tempore varietas, fortunaeque vicissitudines. Terent. in Eunuch. Omnium rerum vicissitudo est. Cic. de Amic. Nihil est enim remuneratione benevolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorumque jucundius. Idem 1. Tusc. Ut quum videmus speciem primam, candoremque caeli: deinde conversionis celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus, tum vicissitudines dierum atque noctium, &c.

Vicissitas, atis, apud antiquos pro vicissitudine. Accius apud Non. Vicissitatemque imperitandi tradit.

Vicinarium, a, um, quod est viginti capitum. חמשים hesim. ὀκτωδύς. GAL. Vingtième. ITAL. Ventesimo. GERM. Das zwentzig begreiffst. HISP. Cada uno de veynete. ANGL. The twentieth in number. } ut, Grex vicinarius ex viginti constans pecudibus, Aut viginti librarum: ut, Lapis vicenarius. Aut viginti annorum: ut, Puella vicenaria. ἰσάμωδύ. Lex quina vicenaria. Plaut. Pseud. Tum lex me perdit quina vicenaria: omnes metuunt credere. Vbi interpres, Videtur lex lata, ut si cupiam mereretur supra vigintiquinque minas, redhibito nulla esset. Alij Quinam vicenariam interpretantur Centenarium: omnes profecto nimium ineptè. Nos Plautum de annorum numero sensisse omnino existimamus. Constat enim inter eos, qui vel à primo limine Iurisprudenciam salutarunt, Macedoniano Senatus consulto cautum esse, nequid minori vigintiquinque annis crederetur: si contra fieret, ejus rei nullam fore exactionem, nisi forte in rem minoris esset conversa. Callidorus itaque adolescentulus, qui ad eam ætatem nondum pervenerat, hanc sibi legem impedimento esse queritur ad inveniendam pecuniam, quòd nemo tam stolidus inveniretur, qui contra legis præscriptum sibi aliquid crederet, quod postea legibus reperere non posset.

Vicini, a, pluraliter, quamvis propriè distributus numerus sit, accipitur tam simpliciter pro viginti. חמשים hesim. ἰσάμωδύ. GAL. Vingt. ITAL. Venti. GERM. Zwentzig. HISP. Veynete. ANGL. Twentie. } Col. lib. 3. cap. 3. Vicina amphoras. Plaut. Liv. 2. bell. Maced. Vicina has millia æris. Plin. lib. 6. cap. 23. Circa has hydri marini vicinam cubitorum adnantes terruere classem.

Vicesimus, a, um, Ordinis numerus est, significatque ultimum ex viginti: pro quo & vigesimum dicimus. חמשים hesim. ἰσάμωδύς. GAL. Vingtième. ITAL. Ventesimo. GERM. Zwentzig. HISP. Cada uno de veynete. ANGL. The twentieth in order. } Cic. de fin. Vicesimo die Lunæ. Idem Cornific. lib. 1. 2. Altero vicesimo die. Æstas vicesima, pro vicesimo anno, apud Ovid. ad Pisonem.

Vicesimalis, a, Veftigialis genus, quo in centenas libras quinz exigebantur. ἰσάμωδύ. GAL. La vingtième partie, impost de la vingtième partie de quelque chose, le cinq pour cent. ITAL. Ventesima parte, tributo della Ventesima parte. GERM. Ein Steur oder tribut / da man von zwentzig geben muß. HISP. Veynete parte, la rente de la veynete. ANGL. The twentieth part. } Cic. ad Ant. lib. 2. Et eod magis quòd portorii Italia sublati, agro Campano diviso, quòd veftigal superest domesticum præter vicesimam, quæ mihi videtur una coniuncta clamare pedissequorum nostrorum esse peritura.

Vicesimarius, a, um, ut Aurum vicesimarium. ὀκτωδύς ἰσάμωδύ. Liv. 7. bell. Pun. Cætera expedientibus quæ ad bellum opus erant Consulibus, aurum vicesimarium, quod in sanctiore ærario ad ultimos casus servabatur, promi placuit, id est, aurum quod ex vicesima colligebatur.

Vicis, adverb. numerandi, Viginti vicibus. ἰσάμωδύς. GAL. Vingt fois. ITAL. Venti volte. GERM. Zwentzig mahl. HISP. Veynete vezes. ANGL. Twentie tymes. } Plin. lib. 7. cap. 18. Centies vices præliatus. Col. lib. 5. cap. 2. Ita, ut paulò antè dixi, latitudinis pedes cum longitudinis pedibus sic multiplicabis: centies vices ducenti quadrageni fiunt viginti octo millia & octingenti.

Vicentia, a, Venetia oppidum, non procul à Patavio: cujus meminit

Plin. lib. 3. cap. 19. ¶ Sic enim Plinius & Ptolemæus vocant: non Vincentia. Quidam & Vicetiam ex inscriptione, quæ in agro Veronensi reperta est, ut annotat Rhenanus in suis castigationibus in Tacitum.

Vicia, a, Leguminis genus, jumentorum pabulo notissimum, cubitali altitudine, foliis ferè petroselini, amplioribus tamen, flore pisi, minutis, nigrantibusque in siliqua granis. ἰσάμωδύ, ἰσάμωδύ, βίαιον. GAL. Vesce. ITAL. Vezza. GER. Wicken. HISP. El arveja. ANGL. Fitches. } Dictæ vicia, ut ait Varr. lib. 1. de re rust. cap. 3. 1. quod capreolos habeant, ut vitis, quibus sursumvorsum serpunt ad scapum lupini aliùmve calamum, ad quem ut hæreat, cum solet vincire. Alij dictas malunt à Græco βίαιον, quæ nomenclaturâ plerique omnes Græciæ populi usi sunt, Atticis exceptis, qui οὐγγύς, aut νάπυς maluerunt appellare, teste Galeno lib. 1. de Aliment. facult. Plin. lib. 18. Nascuntur in vicia cocleæ minutæ erodentes. GAL.

Vicarius, a, um, quod ad vicem pertinet. ἰσάμωδύς. GAL. De vesce, appartenant à vesce. ITAL. Pertinente à vezza. GER. Das zu den wicken gehört. HISP. Cosa de arveja. ANGL. Belonging to fitches. } ut, Cribrum vicarium, quo vicia expurgatur à frumento. Col. lib. 8. cap. 5. Cribro vicario, vel etiam loliario, qui jam fuerit in usu, pulli superponantur: deinde pulegij surculis fumigentur.

Vicinia, Vicinus, vide Vicus.

Victima, a, Hostia, oblatio. ἰσάμωδύ, ἰσάμωδύ, ἰσάμωδύ. GAL. Sacrificez principalement pour la victoire gagnée. ITAL. Vittima, bestia di sacrificio, animale da sacrificare. GERM. Ein schlohtopffer. HISP. El sacrificio, que hazian de animales que matavan. ANGL. A sacrifice for to obtaine victorie of our enemies. } Proprièque erat ea, quæ ab Imperatore post triumphum in Capitolio dextra victrix immolabatur: Ovidius 1. Fastor.

Victima, qua dextra cecidit victrix vocatur.

Virg. 1. Georg. Hinc alibi Clitumne greges, & maxima taurus Victima sæpe tuo persusi flumine sacro, Romanos ad templum deum duxere triumphos.

Horat. 3. Carm. Od. 23. Victima Pontificum securis Cervicæ tinget.

Ovid. Eleg. 2. lib. 4. Trist. Candidaque adducta collum percussa securi Victima purpureo sanguine tingit humum, in triumpho.

Plaut. sc. 3. a. 1. Arcesse hostias, victimas, &c. Suet. in Aug. c. 59. Prælato victimæ titulo, Iuven. Sat. 12.

Et cadet ante lares Gallia victima sacra.

Cicer. pro L. Flacco, Quam potestis P. Lentulo mactare victimam gratiorem quam si L. Flacci sanguine illius nefarium in vos odium saturaveritis ?

Victimarius, ij, Sactorum minister dicebatur, qui victimas ligabat, & cultrum, aquam, & molam parabat, & reliqua quæ sacris erant necessaria. ἰσάμωδύ. GAL. Sacrificateur, ou qui préparoit les choses nécessaires pour le sacrifice. ITAL. Sacrificatore. GERM. Ein diener zu den schlohtopffern. HISP. El que haze aquel sacrificio. ANGL. A sacrificer. } Valer. Max. lib. 1. cap. 1. Libros Petillius Prætor urbanus ex autoritate Senatus, per victimarios facto igne, in conspectu populi cremavit. Liv. 10. bell. Maced. Libri in comitio, igne à victimariis facto, in conspectu populi cremati sunt. Castra Victimatorum Romæ: Rhodig. lib. 30. cap. 10.

Victimarius, qui victimas emebat ut venderet. ἰσάμωδύ. Plin. lib. 7. cap. 12. victimarij negotiatoris vilis mendacior. Sic enim legunt quidam, Perottum secuti: quum emendatior omnes Plinij codices hanc ostendat lectionem, Suarj negotiatori vile mansipium.

Vicimo, offero, sacrifico. Apul.

Vicstro, vide Vico.

Victor, Victoria, Victoriatus, vide Vinco.

Vicus, us, ui, vide Vico.

Vicus, i, locus est, in quo sunt humiles domus, ut inquit Sosipater. Atque Varro quoque vicum ex domibus constare ait. Itaque qui viam esse putarunt vicum, valde meo quidem iudicio errarunt. Hinc in Urbe Roma vicus Cyprius, Publius, Cosconius, Sceleratus, & cæteri, urbis partes sunt, non via, id quod ex ipsis verbis auctorum facile intelligitur. Vicorum autem alij Urbani vici à via dicuntur, teste Varr. quod ex utraque parte via sunt ædificia. In urbe enim fiunt vici, connexis & coherentibus ædificiis. Cicer. pro Milone, Nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant, in quo Miloni non esset conducta domus. Horat. 2. Epist. 1.

Deserat in vicum vendentem ibus & odores.

Ovid. 6. Fast. Certa fides facti dictus Sceleratus ab illa Vicus, & aterna res ea pressa nota.

Suet. in Aug. cap. 30. Spatium urbis in regiones vicosque divisit. (Augustus.) Item, Vicorum magistris instituit. Suet. ibidem, & in Tib. cap. ult. Item Vicorum magistris prætextati. Livius lib. 34. Vicus publicus, templum Romæ, Plutarch. in Valer. Item, Vicus Patricius, Martial. Epigram. 68. lib. 10. Plaut. Curc. sc. 1. a. 4. In Tusco vico sunt homines, qui sese venditant. ¶ Vici pagani, sunt pagi ex pluribus villis domibusve rusticis coagmentati, spatio aliquantulo ab urbe remoti (nam quæ urbi contigua sunt, Suburbia dicuntur) nullisque mœnibus cincti, nam sic Castella dicebantur. ἰσάμωδύ perazóth פרוזים perázim פרוז perázon. } Cicer. ad Terent. lib. 14. Quod ad me mea Terentia scribis te vicum vendituram, quid obsecro te, me miserum ! quid futurum est puero ? Idem ad Attic. lib. 1. Quod si assequor, Crassum divitiis supero, atque omnium vicos & præta contemno. Plura de hac dictione videto apud Valam lib. 3. cap. 20.

Viculus, diminut. Pro rusticis aliquot ædificiis conjunctis, aut centè spatio, non ita magno à se invicem separatis.

Vicarius, qui vicos rusticos habitant. ἰσάμωδύ. GAL. Villageois, qui demeurent

meurent au village. ITAL. Chi abitano in villa. GERM. Ein dorffman / ein meyer. HISP. Los que viven y moran en aldea. ANGL. That dwelleth in the villages or in tre consrey. Liv. 8. bell. Maced. Vicani, qui que ibi exules habitabant. Cic. 1. de div. ex vetusto quopiam Poeta. Non habeo deniq; nauci Marsum augurem, Non vicanos aruspices, non de circo astrologos. Idem pro Flacco, Timocles ille vicanus, homo non modò nobis, sed ne inter suos quidem notus, vos docebit qualis sit L. Flaccus, id est, qui in vicis & pagis aruspicinam exercebant, qui vanissimi, & mendacissimi erant.

VICINUS, i, qui in eodem vico, aut certè non procul ab ædibus nostris habitat. שכן *schachén* קרוב *karób* סמוך *samúch*. ג'יטו, ה' זכוריו. GAL. Voisin. ITAL. Vicino. GERM. Ein Nachbar. HISP. Vecino. ANGL. A neighbour. Cic. pro Sext. Rosc. Quasi verò mihi difficile sit quamvis multos nominatim proferre, vel tribules, vel vicinos meos, qui, &c. Plaut. Mil. sc. 4. a. 2. Fores vicini proximi crepuerunt. Ibid. sc. 6. Egone pateret vicino meo fieri apud me injuriam? Ibid. quæ circum vicinos vagas (de uxore.) Ibid. sc. 1. a. 2. Foris crepuit hinc à vicino sene. Item sc. 6. a. 2. ibid. Vicine, ausculta quæso. Horat. 2. Epist. 2.

Cætera qui vita servaret munia recto
More bonus, sanè vicinus, amabiliu hospes,
Comis in uxorem, &c.

Cic. Attic. lib. 2. C. Arrius proximus est vicinus, imò ille quidem jam contubernalis. Hujus femininum est vicina. Terent. in Eumuch. Hanc Thaidem non sciebam nobis vicinam.

VICINUS, adj. Propinquus, cognatus, conjunctus. שכן *schachén* קרוב *karób* סמוך *samúch*. ה' זכוריו, ה' זכוריו. GAL. Voisin, proche. ITAL. Propinquo. GERM. Nahe/nahgelegen. HISP. Cosa cercana como quiera. ANGL. A neighbour, or that avoellish nigh or by us. Cic. in Orat. Vicina, & finitima rhetoricæ dialectica. Plaut. Merc. Nunc ego verum illud verbum esse experior vetus, Aliquid mali esse propter vicinum malum. Virg. 1. Eclog.

Non mala vicini peccoris contagia ludent.

Idem 1. Georg. in fine,
Vicina ruptis inter se legibus urbes
Arma ferunt.

Horat. 1. Serm. satyr. 5.
— nisi nos vicina Trivici
Villa recepisset.

Ovid. 6. Fast.
Ni connexa foret, parti vicinior esset, &c.

Vicina ad patiendum. Cic. 3. Verr. Latonam ex longo errore, & fuga gravidam, & jam ad patiendum vicinam, temporibus exactis fugisse Delum, atque ibi Apollinem, Dianamque peperisse. Senec. cap. 9. de tranquill. In vicino est remedium. (i. propè.) Velleius, Cum in vicino esset agmen.

VICINIA, loci vicinitas, seu vicinorum inter se propinquitas, vel ipsi etiam vicini. קרבה *kerabáh*. ג'ילוי, ג'ילוי, ג'ילוי. GAL. Voisinage, les voisins, lieu circonvoisin. ITAL. Vicinanza, vicinità. GERM. Nahe/oder nachbarschaft. HISP. Vecindad. ANGL. Neighbourhood a company of neighbours. Ovid. 4. Metam.

Notitiam, primòque gradus vicinia fecit.

Cic. 1. Tusc. Inde in vicinia nostra Averni lacus. Horat. 2. Serm. satyr. 5.

— funus
Egregiè fastum laudet vicinia.

Idem 1. Epist. 17.
Sed videt hunc omnis domus & vicinia tota.

Tibull. lib. 4.
Quas similes utrinque tenens vicinia cæli
Temperat.

Plaut. Aul. sc. 5. a. 2. Aulam majorem si potes à vicinia pete. Idem Mil. sc. 3. a. 2. Hic proximæ vicinix, (id est, in proximo.)

VICINITAS, atis, Vicinorum propinquitas, & aliquando vicinorum multitudo. קרבה *kerabáh*. ג'ילוי, ג'ילוי. GAL. Voisinage, assemblée de voisins. ITAL. Vicinanza, vicinità. GERM. Nachbarschaft. HISP. Vecindad. ANGL. Neighbourhood, or the company of neighbours, or dwelling nigh. Terent. in Heaut. Tamen vel virtus tua me, vel vicinitas facit, ut te audacter moneam, & familiariter. Cic. 6. in Verrum, Signum quod notum erat vicinitati, buccina datur. Vicinitas etiam aliarum rerum dicitur: ut quum dicimus, Vicinitas sylvæ, vicinitas nominis, & ejuscemodi. Plin. lib. 4. cap. 16. Triginta propè jam annis notitiam ejus Romanis armis non ultra vicinitatem sylvæ Calidonix propagantibus. Idem lib. 21. cap. 18. Multi verò non discernunt à Cypito vicinitate nominis. Quintil. lib. 3. cap. 6. Virtutibus ac vitiis vicinitas quædam est. Cic. de clar. Orat. Artium studiorumque quasi finitima vicinitas.

VICINIUM, subst. n. g. קרבה *kerabáh*. ג'ילוי, ג'ילוי. GAL. Voisinage. ITAL. Vicinanza. GERM. Nachbarschaft. HISP. Vecindad. ANGL. Neighbourhood. Senec. de brevitate vite, In vicinio versatur invidia, simplicius longa posita miramur.

VICINALIS, e, ad viciniam pertinens. ג'ילוי. GAL. Du voisinage, ou des voisins. ITAL. Cosa di vicinità. GERM. Der nahe oder nachbarschaft. HISP. Cosa de aquella vecindad. ANGL. Pertaining to neighbourhood. ut, Vix vicinales. Ulpian. in l. via 3. ff. de loco, & itinere publ. Vix vicinales, quæ ex agris privatorum collatis factæ sunt, quarum memoria non extat, publicarum viarum numero sunt. Vicinalis usus. Livius 1. bell. Pun. Itaque ingens coacta vis navium est. linciumque temerè ad vicinalem usum paratarum: hoc est, ad usum vicinix, seu vicinorum.

Vicino & vicinor appropinquo & vicinus fio. Sidon.

VICINUM, adverb. Sparsum per vicos & pagos. ג'ילוי. GAL. Par villages, par rues. ITAL. Per varie ville, per villaggi. GERM. In dorffer oder flecten. HISP. De barrio en barrio. ANGL. Streate by streate. Plin. lib. 6. cap. 26. Mesopotamia tota Assyriorum fuit vicatim dispersa, præter Babylona, & Ninum. Vicatim censum agere, Suet. in Julio cap. 40. Dicitur & de vicis urbanis: ut idem sit vicatim, quod per

singulas urbis vias. Cic. pro domo sua, Servorum omnium vicatim celebratur tota urbe descriptio.

Vicohabentia, Vicovenza, V. olim Æmilia, sub A. Ravennate, nunc pagus ditionis Ferrariensis.

Vicus, Vich, V. E. Hispaniæ sub A. Tarraconensi.

Vicus, Vico della Barozia, V. E. regni Neapolitani, sub A. Beneventano.

VIDELICET, adverb. confirmandi, quasi videre licet, Certè, nimirum. ἀλλὰ δὲ ἀλλοτρί. GAL. Certes, certainement, c'est à sçavoir. ITAL. Certamente, veramente, cioè. GERM. Als nämlich / freylich. HISP. Convienes à saber, è es licito de veer, ciertamente. ANGL. Truly, without doubt, that is to say. Terent. in Adolph. Videlicet hoc audivit, hoc est, certè audivit. Aliquando ironiæ vim habet, & ponitur pro scilicet. Sal. in Cat. Vos de patriciis quod statuat, cunctamini, videlicet cætera vita illorum huic sceleri obstat? Sed parcite dignitati Lentuli. Vide Vallam lib. 2. c. 61. Videlicet, sine irrisione, pro Nimirum, sive Nempe. Cic. pro Sest. Venisse tempus iis qui in timore fuissent, conjuratos videlicet dicebat, ulciscendis. Videlicet cum relativo. Idem de finib. Hæc natura videlicet vult salvam esse se. Interdumque videlicet suæ originis (nempe videre licet, vel videas licet) casum retinet. Plaut. in Stich. Videlicet parcum illum fuisse senem, qui dixerit. Rursus, Videlicet illum fuisse nequam adolescentem. Lucr.

Esse videlicet in terris primordia rerum.

Sic usurpatur Scilicet, pro scire licet. Idem lib. 2.

Scilicet esse globosa tamen, cum squallida complent

VIDEO, vidi, visum, Oculorum sensu aliquid percipio. ר'א *raáh* ח'סו *hibbit*. ג'ילוי, ג'ילוי, ג'ילוי. GAL. Voir. ITAL. Vedere. GERM. Sâhen/ Augen. HISP. Veer. ANGL. To see. Virg. 2. Æneid.

— quaque ipse miserrima vidi,

Et quorum pars magna fui.

Plaut. Pseud. sc. 7. a. 4. Rogitas quod vides. Idem Mil. sc. 4. a. 2. Carebis (oculis) qui plus vident, quàm quod vident. Idem Most. sc. 2. a. 2. Usque quo valuisti? Usque ut vides. Idem Men. sc. 2. a. 5. Videtur illi oculis videri? Ut oculi scintillant, vide. Idem Capt. sc. 2. a. 2. Auditque & videt omnia Deus. Quandoque adjicitur ablativus oculis: ad majorem emphasim, ut apud eundem, Pseud. sc. 2. a. 2. Nunquam re antè oculis vidi meis. Idem Mil. sc. 4. a. 4. Tun' me vidisti? Sc. Atque his oculis quidem, &c. Ibid. sc. 3. a. 2. Profectò vidi. P. Tuten? Sc. Egomet, duobus his oculis meis. Eodemque modo dixit Ovid. 13. Metam.

Aspiciunt oculis superi mortalia jussis.

Et Plaut. Amph. Neque audio, neque prospicio oculis meis satis. Sic quoque Videre & perspicere oculis, apud Cic. 6. Verr. quod & Græci dicunt, ἀναβλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Transfertur etiam ad animum. Ovid. ex persona Medea,

— video meliora, probòque:

Deteriora sequor.

VIDEO (inquit) meliora, hoc est, intelligo, & considero, quæ sint meliora. Terent. in Andr. Vide quò me judicas, id est, animadvertite, & considera. Vide tibi, id est, provide. Idem in Phorm. Rectè mihi vidissem, & senis essem ultus iracundiam. Plaut. Mil. sc. 3. a. 2. Mihi ego video, mihi sapio. Pro sentire, Idem Men. sc. 3. a. 4. Video quam rem agis, &c. Item, Videri pro videre. Idem Curc. sc. 3. a. 1. Visus sum viderier. Me vide, phrasis est Comica, pro eo quod est, in me recipio, certum id habeo. Terent. in Andr. Atque istuc ipsum nihil periculi est, me vide. Videre somnum, est dormire. Cic. ad Cur. lib. 7. Fuit enim mirifica vigilantia, qui sub toto Consulatu somnum non viderit. Terent. Heaut. Somnum hercule ego hac nocte oculis non vidi meis. Videre aliquando pro vigilare ponitur. Virg. 6. Eclog. de Sileno,

— iamque videntis

Sanguineis frontem moris, & tempora pingit.

hoc est, vigilanti jam, & expergefatto. Aliquando est prævidere, prænocere. προνοει. Cic. in Epist. An tu non videbas mecum simul, quàm illa crudelis esset futura victoria; Videro ponitur pulchrè pro cavebo, & attentè considerabo. Terent. Adolph. Ego istuc videro, id est, istuc mihi curæ erit. Sic Videre pro curare. Plaut. Amph. Vide efferantur ex navi quæ imperavi omnia. Idem Men. sc. 3. a. 2. Para, cura, vide quod opus est, ut fiat. Pro cavere, Idem Curc. sc. 3. a. 2. Vide ne meludas. Idem Amph. Sed tu interea de foribus sis vide (i. cave attingas.) Idem Aul. sc. 2. a. 4. Vide fides, ut salvam aulam auferam. Idem sc. 1. a. 4. Vide ne ritubes, &c. Videre, ferè pro unà esse vel congregari. Cic. Lentul. lib. 1. Quippe qui etiam Ravennæ Crassum antè vidisset, ab eoque in me esset incensus. Idem ad Att. lib. 6. Ego, (ut spero) propediem te videbo. Sic Sulpitio lib. 4. Multis de causis te exopto quàm primùm videre. Convenire, sive alloqui. Plaut. Curc. sc. 3. a. 2. Postquam hinc profectus sum, perveni in Cariam: video tuum fodalem (alloquor, vel reperio eum ad quem me miseris.) Idem Milit. sc. 2. a. 2. Haud multos homines videre & convenire, quàm te malle. (i. alloqui.) Idem Capt. sc. 2. a. 3. Ut liceat videre, mox, ut convenias. Item, Videre libenter aliquid, vide sup. Libenter. Vide sis, hortandi formula antiquis usitatissima, ubi sis pro si vis, quemadmodum etiam sis, pro suo, & sos, pro suo, & sas, pro suas: & idem significat quod cave si vis, prævide tibi si videretur. Perf. Sat. 1.

— vide sis ne majorum tibi forte

Limina frigeant.

Hujus passivum est Videor, cernor, conspicio. βλέπω, ὀρώμαι. Virg. 4. Eclog.

divi que videbit

Permissos heros: & ipse videbitur illis.

Frequentissimè tamen accipitur pro appareo. δοῶ, φαίνωμαι. Cic. 2. Offic. Induxit eam, quæ videtur esse, non quæ esset, repugnantiam. Plant. Cic. lib. 10. Ebiß. Amicum eum Reipub. cognoscere videor. Videor videre, elegans loquendi formula, pro eo quod vulgus imperitorum dicere solet, Videtur mihi quod ego video. Idem

mina. § ο ες η̄ ιμαυτιδης, ο ες η̄ λυγαδης, ο οϊουρος, λυγαδης. GAL. Pro-

Viminalia absoluta, nomen generale est, omnibus tum arboribus, tum

Vincetia, herba topiaria, humi repens, lauri foliis, tenuibusque sarmentis,

Vincetia, herba topiaria, perpetuo virens, foliis genicularim vestita,

Vinctus, a, um, participium, Ligatus, constrictus. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, a, um, participium, Certamine superatus. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinculum, i, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

tum Quint. In vincula petere aliquem. Gell. cap. 1. lib. ult. ac nisi

Vinctura, a, § ונחא אפר וקטן

Vincetia, herba topiaria, humi repens, lauri foliis, tenuibusque sarmentis,

Vincetia, herba topiaria, perpetuo virens, foliis genicularim vestita,

Vincetia, herba topiaria, perpetuo virens, foliis genicularim vestita,

Vinctus, a, um, participium, Ligatus, constrictus. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, a, um, participium, Certamine superatus. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinculum, i, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

Vinctus, us, ui, Ligamen. § ונחא אפר וקטן

presentique ut sis para. Cic. ad Attic. lib. 14. Acta enim illa res est animo virili, consilio puerili. Velleius, Virilis animi forma. Pars virilis, i. vires animi, fortitudo. Cic. 5. Ferr. Qui praesertim plus etiam quam pars virilis postulat, pro voluntate pop. Rom. oneris ac muneris suscipere debeant. Imò partem virilem intelligo id, quod unusquisque per se agere debet & potest. Liv. 6. ab urb. Illius gloriæ pars virilis apud omnes milites sit, qui simul vicerint. Pro virili parte, id est, pro viribus. Cic. pro Sest. Hæc qui pro virili parte defendunt, optimates sunt. Virile obscænum, quid sit, vide Virilia paulò infra, & Virilitas.

Virilitas, adverbium. Fortiter & magno animo. ἄνδρως. GAL. Virilement, en homme vaillant, genereusement, fortement. ITAL. Fortemente, virilmente. GERM. Mannlich. HISP. Fuertemente. ANGL. Courageously, valiantly. Cic. 2. Tusc. Itaque barbari quidam, & immanes, ferro decertare acerrimè possunt, ægrotare utiliter non queunt. Idem 1. Offic. Quod enim viriliter, animoque magno fit, id dignum viro, & decorum videtur. Ovid. 1. Fast.

Cui genitrix flenti, Fortuna viriliter, inquit,
(Siste precor lacrymas) ista ferenda tibi est.

Virilitas, atis, Virilia seu viri pudenda. מְבוֹשָׁתִים מְבוֹשָׁתִים בְּאִשְׁרָאֵל. GAL. La partie virile, ce qui fait qu'un homme est homme. ITAL. Parti d'uboneste dell' huomo. GERM. Mannheit / Das ist die mannliche scham. HISP. Las verguenças del hombre, miembros genitales. ANG. Tout in a man wher by he is knawen to be a man. Matt. lib. 9. Non puer avari scelus arte mangonis, Virilitatis damna mæret erepta.

Plin. lib. 23. c. 1. Utiliter etiam fovetur vino calido virilitas juvenitatis. Quint. lib. 4. cap. 12. Non alio mediis fidius vitio discentium, quam quo mancipiorum negotiatores formæ puerorum, virilitate excisa lenocinantur. Plin. lib. 7. cap. 4. Ex feminis mutari in mates, non est fabulosum, Licinius Mutianus prodidit visum à se Argis Arcescontem, cui nomen Arcescontæ fuisse, nupuisse etiam, mox barbam & virilitatem provenisse, uxoremque duxisse.

Virilia, ium, tantum pluraliter. Verenda, seu pudenda viri. מְבוֹשָׁתִים מְבוֹשָׁתִים בְּאִשְׁרָאֵל. GAL. Les genitoires d'un homme. ITAL. Parti d'uboneste del huomo. GERM. Die Mannlich scham. HISP. Miembros genitales. ANGL. A mans secret partes. Plin. lib. 21. c. 27. Et in totum ad virilia, cauliculis ejus, vino & aceto tritis, nihil utilius putant. Quod modò dictum est. Virilia tantum pluraliter dici, vix probo, qui Virile in singulari legerim apud auctorem probum, Ovidium intelligo ita loquentem lib. 6. Fast.

Viripotens, Nubilis, viro matuta. ἄνδρως γάμος. GAL. Prête ou bonno à marier. ITAL. Figliola da marito. GERM. Mannbar. HISP. Que puede ser casado. ANGL. Meete and ready to be married. ut, Virgo viripotens apud Plaut. in Persa.

Viritim adverb. Per singulos viros, per singula capita. ἄνδρως. GAL. A chaque homme, d'homme à homme. ITAL. Ad huomo ad huomo. GERM. Von man zu man. HISP. A cada un varon, de varon a varon. ANGL. Frome man to man. Cic. 1. de Rep. ut citat Nonius, Ac primus agros quos bello Romulus cepit, divisit viritim civibus. Var. lib. 1. de vita Pop. Rom. Agros viritim populo Romano attribuit. Liv. 2. ab urbe, Ex quo pacis bellique munia non viritim, ut antè, sed pro habitu pecuniarum fierent. Aliquando tamen viritim accipitur pro separatim, & scorsum: ut Pugnare viritim, Curtius lib. 7. Si quis viritim dimicare vellet, provocavit ad bellum. Item pro particulatim, & de aliis dictum quam de hominibus. Senec. in nat. quast. De ventis in universum diximus, nunc viritim incipiemus illos discutere. Plaut. Pseud. sc. 5. a. 1. populo viritim potuit dispertier. (quod fecisti flagitij sup) Vell. Viritim aliquem civitate donare. (i. singularit, non cum aliis multis.) Viritim & publicè opponuntur apud Suet. in Cas. cap. 83. in fine, Populo hortos, inquit, circa Tiberim publicè, & viritim trecentos sestertios legavit.

Virtops, quæ opus jam habeat viro. Gl. Isid.

Virôsus, a um, Viri appetens, φιλοῦνδρῶς: sicut Mulierofus, mulieris appetens. Lucil. lib. 7. ut citat Nonius,
Dixi ad principium venio, vetulam atque viresam
Vxorem eadem potius, quam castrem egomet me.

Afranius Divortio, apud eundem Nonium, Vigilans ac solers, sicca, sana, sobria, virosa non sum, & si sum non delunt mihi qui ultrò det: ætas integra est, formæ satis. Scipio Africanus apud Gellium cap. 12. lib. 7. Qui non modò vinosus, sed virosus quoque sit; eumne quicquam dubitet quin idem fecerit, quod Cincædi facere solent.

Virbius, idem qui Hippolytus, Thesei, & Hippolytæ Amazonis filius, qui quum à Phœdra noverca per calumniam apud patrem delatus esset, quod ipsi stuprum inferre voluisset: patris iram veritus, confesso curru fugam arripuit: quumque juxta maris litus pervenisset, incusso à Neptuno pavore, equi consternati implicatum habenis Hippolytum dilacerarunt: cujus vicem miserata Diana, ad vitam eum revocavit, & in Aricinio nemore collocatum, pro Hippolyto Virbium appellavit, quasi bis virum. Ovid. 15. Metam.
Tum mihi, ne præsens auferem muneris hujus
Invidiam, densas objecit Cynthia nubes:
Vique forem tutus, possèmq; impudè videri,
Aldidis atatem, nec cognoscenda reliquit
Ora mihi Creténque diu dubitavit habendam
Traderet, an Delon: Delo, Cretæque relictis,
Hic posuit: noménque simul, quod possit equorum
Admonuisse, jubet deponere. Quique fuisse
Hippolytus, dixit, nunc idem Virbius esto.

Virubescæ, ἰσθμὸς Ἰσθμῶν, Hispaniæ citerioris civitas, in tractu Autrigonum, qui sunt populi Cantabris ad Ortum proximi. Autor Ptolemaeus lib. 2. cap. 6. Plin. lib. 3. cap. 3. Virovecam nominat.

Viridunum Verdun, V. E. olim Germanici, nunc juris Francici, sub A. Trevitici. Fam Henricus II Galliar Rex ann. 1552. regno Galliar adjecit.

Viricum, sive Virectum, Vireo, vide Viridus.

Vireo, nis, vide post Viriculum.

Virēs, iam, vide Vii.

Virgæ, æ, Vimen, bacillum tenue, vel aliud quidvis, quo ad ligandum, verberandumve utimur. מַטְּוֹת מַטְּוֹת שֶׁבֶת מַטְּוֹת מַטְּוֹת. GAL. Verge, houffine, bâton, gaule. ITAL. Bacchetta, virga, vimino. GERM. Ein rut/ein gert. HISP. Verga, ò vara, ò vimbre. ANGL. A rodde, ayarde. Plaut. Cap. sc. 4. a. 3. Væ illis virgis, quæ in tergo moriantur meo. Idem Mil. sc. 6. a. 2. Nisi mihi supplicium virgatum de te datur. Idem Men. sc. 5. a. 5. Te virgis cæsum sub furca scio. (i. ob sacrilegium.) Idem Afin. sc. 2. a. 3. Ulmeis affectos lentis virgis. Idem Milit. sc. 2. a. 2. Age si quid agis, nisi quidem agitari mavis variis virgis. &c. Cic. pro C. Rabirio, Porcia lex virgas ab omnium civium Romanorum corpore amovit. Virg. 1. Georgic.

Nunc facilis ruben tæxatur piscina virga.
Idem 2. Georg.

solis est turea virgæ Sabæi.
Plin. lib. 22. cap. 14. Virgis etiam tureis ad nos commeantibus. Virgæ magistratum insignia. Juvenal. Satyr. 8.

Præcedant ipsa illi, te Consule, virgæ.
Virga censoria, proverbialiter dicitur pro superstitiosa & nimia judicandi auctoritate: à Romanorum nimirum magistratu sumpta translatione, penes quem autoritas erat de civium moribus judicandi, equitèmq; equo, & senatorem ordine suo privandi. Quint. lib. 1. cap. 5. Quo quidem ita sunt severè usi veteres Grammatici, ut non verus modò censoria quadam virga notare, &c. Interpres Quintiliani obeliscum intelligit, quo Grammatici jugulare solent versus, quos nothos judicabant & irreptios. Virga thuris, Plin. lib. 12. cap. 14. Virgis etiam thuris ad nos commeantibus. Virgam thuream dixit Virg. 2. Georg.

Virgula, diminutivum. ἄνδρως. GAL. Petite verge. ITAL. Verga picciola. GERM. Ein rülein. Gertlein. HISP. Pequena verga ò vara. ANGL. A little rodde. Colum. lib. 3. cap. 13. In cujus latere virgula prominens ad eam altitudinem. Quint. Virgula Censoria (Criticorum.) Virgula divina, proverbij speciem habet, quò utimur quoties aliquid non humana ope, sed numinis alicujus favore contigisse volumus significare. Cic. 1. Officior. Quòd si omnia nobis, quæ ad vitium cultumque pertinent, quasi virgula divina (ut aiunt) suppeditarentur. Vide latius in Erasmi Adagiu.

Virgarius lictor, ἄνδρως, quia fasces virgarum fert.

Virgatus, a, um, adjectiv. Multis quasi virgulis & lineis distinctus. ἄνδρως. GAL. Vergé, qui a lignes comme verges sur soy, rayé. ITAL. Cosa che ha verghe. GERM. Gestreyffe / mit streimen abgetheilt. HISP. Cosa que tiene vergas. ANGL. That hath lines as rodde upon him. ut, Virgata vestis, diversi coloris virgis variegata, & distincta: aut (ut Iulius Pollux interpretatur) in qua interebantur virgæ purpureæ, hoc est, lineæ, quas Græci ἄνδρως, ἄνδρως, φως vocant. Virg. 8. Æneid.

Aurea casaries ollis, atque aurea vestis
Virgatis lucent sagulis.
Corpore virgato tigris, Silius lib. 5. Et apud eundem lib. 4. Vestes virgata auro, hoc est, virgis seu lineis aureis distinctæ. Virgata femina, virgata veste induta. Valerius Flacc. in Argonaut.

nostròsque toros virgata tenebit.
Virgator, is, qui virgis cædit. ἄνδρως, ἄνδρως, ἄνδρως. GAL. Faiseur de verges, ou houffines: qui bat de verges. ITAL. Chi batte con verghe. GERM. Ein streicher mit der Xuten. HISP. El que hiero y hostia con vergas. ANGL. That whipeth with rodde. Plaut. in Afin. Ubi sæpè causam dixeris pendès adversus octo Astutos, aliàs atritos, audaces viros, valentes virgatores. Adr. Turnebus doctissimus atque politissimus vir lib. 24. cap. 31. Advers. pro Astutos emendat hic Atritos, id est, peritos cædendi, ut explicat Dion Lambin. in suis commentariis in hunc Plaut. locum.

Virgatus, a, um, quod est factum ex virgis. ἄνδρως. GAL. Fait de verges. ITAL. Fatto di verghe. GERM. Aus Xuten oder reifen gemacht. HISP. Cosa de materia de vergas. ANGL. Made of rodde. Virg. lib. 1. Georg.
Virgæ præterea Calei, vilisque supellex,
i. vasa ex vimine facta. Col. lib. 1. cap. 1. Ideoque periti rustici quicquid ovilibus stabulisque conversum progesserunt, superpositis virgeis cratibus tegunt. Flamma virgæ, hoc est, flamma ex virgeis accensis facta: ut sit flamma validior, inquit Servius in illud Virg. 7. Æneid.
magno veluti quum flamma sonore
Virgæ suggeritur costis undantis abeni.

Virgætum, i, Locus virgis confitus, ad alligandas vitæ. ἄνδρως. GAL. Lieu planté de verges à lier les vignes. ITAL. Luogo piantato di verghe. GERM. Ein ort da vil gerten / oder band stehn. HISP. Lugar do se crian vergas. ANGL. where rodde grow. Cic. 2. de Legib. Sacerdotes vineta, virgætæque & salutem populi inauguranto.

Virgindemia, æ, Collectio virgarum, verberandi, vincendiive gratiæ. ἄνδρως. GAL. Cueillette, & comme une vendange de verges. ITAL. Raccolta di verghe. GERM. Die Xuten samlung. HISP. La cosecha de vimbres. ANGL. A gathering of rodde or vovges. Varro in Agathone. Quid tristiorum video te esse? an ideo quia scapulæ metuum virgindemiam? Plaut. Rud. Tergumque obtestor tuum, ut tibi uberem ulmeam esse speres virgindemiam.

Virgultæ, Multitudo virgarum pullulantium. ἄνδρως. GAL. εἰς ἄνδρως. GAL. Petits arbrisseaux ne produisants que verges, & houffines. ITAL. Picciola arbucelli, che non producono altro che verghe. GERM. Gertengestend reißgehurt. HISP. Matas de varas ò vergas. ANGL. Little fettes or grasses. Virg. 1. Georg.
quæcumque premes virgulta per agros.
Sparce fimo pingui.

Cic. pro Cal Ergo hæc deserta via & incultra, atque interclusa jam frondibus, & virgultis relinquatur. Cæf. 3. bell. Gall. Sæmentis virgultisque collectis, quibus fossas Romanorum compleant, ad castra pergunt.

Virgão, Hispaniæ Bæticæ civitas, inter Bætum & Oceanum, alio nomine Alba dicta. Autor Plin. lib. 3. c. 1.

valetudinem vitidis. Iuventa viridis. Virg. 5. *Æneid.*
Euryalus forma insigni, viridique iuventa.
 Quint. Viridem & adhuc dulcem studiorum fructum provideret.
 Ovid. *Eleg. ult. lib. 4. Trist.*
Frater ad eloquium viridi tendebat ab ævo.
 Gell. *cap. 3. lib. 2. Viridior vegetiorque sonus quam litera. Ibid. cap. 9. lib. 13. sublimior viridiorque sonus, &c.*
 Viridans, antis, part. sine verbi origine. Virens, sive viride. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן* *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Verdoyant.* ITAL. *Verdeggiante.* GERM. *Grünend.* HISP. *Verde con lustre.* ANGL. *woaxing grene.* Plin. *lib. 37. cap. 8. Viridantium & alia plura sunt genera.* Virg. *lib. 5. Æneid.*
Sic facus cingit viridanti tempora lauro.
 Idem *ibid.*
Proximus, ut viridante toro confederat herba.
 Plin. *lib. 4. c. 8. Intus sua luce viridante allabitur Peneus, viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, canorus avium concentu.*
 Viréo, es, ui, Viridis sum, frondesco. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *verdoyer, estre verd ou verdoyant.* ITAL. *Essere verde, verdeggiare.* GERM. *Grün sein.* HISP. *Ser verde, enverdecerse.* ANGL. *To waxe grene.* Virg. *lib. 6. Æneid.*
Quale solet sylvis brumali frigore viscum
Fronde virera noua,
 Cic. 5. *Tusc.* Itaque & arbores, & vites: & ea quæ sunt humiliora, neque se tollere à terra latius possunt: alia semper vident, alia hyeme nudata, verno tempore tepesfacta frondescunt. Ovid. 2. *Metam.*
Pectora felle virent, lingua est suffusa veneno.
 Plaut. *Men. sc. 2. a. 5. Viden' illi oculos virent?* Ovid. *Eleg. 9. lib. 4. Trist.*
Sapè locus telo quercus adusta viret.
 Virens, entis, patricii. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Verdoyant.* ITAL. *Verdeggiante.* GERM. *Grünend.* HISP. *Verde con lustre.* ANGL. *Being grene or flourishing.* Horat. *de Arte,*
Mercatorne vagus, cuius orbe virentis agelli.
 Virg. 4. *Georg.*
At liquidi fontes, & stagna virentia musco.
 Virisco, Viridis fio, frondesco. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Devenir verd, se reverdir.* ITAL. *Divenir verde.* GERM. *Grün werden/grünen.* HISP. *Enverdecerse.* ANGL. *To waxe grene.* Virg. 1. *Georg.*
Hic segetes, illic veniunt felicius vna,
Arbori sætus alibi, atque in iussa virent
Gramina.
 Col. *lib. 11. cap. 2. Quidam quum vidissent partem aliquam uvarum virentem, crediderunt tempestivam esse vindemiam.* Hinc fit compositum *Vireisco*, de quo *suprà suo loco.* Virisco, prima producta, vide post *Vis.*
 Viridarij, ij, Locus virentibus arboribus herbisque amœnus. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Un verger, jardin verdoyant.* ITAL. *Horto, giardino.* GERM. *Ein lustgart in dem vil grüner bäum ond frutter gezeugt sind.* HISP. *Verger, jardin, huerto.* ANGL. *A place grene with trees beare, or grasse.* Suet. *in Tib. c. 60. Militem Prætorianum ob surreptum & viridatio pavonem capite punivit.*
 Viridarii, ab Ulpiano appellantur servi viridariorum curæ præpositi. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Jardiniers.* ITAL. *Giardinieri.* GERM. *Gärtner.* HISP. *Jardineros.* ANGL. *Gardeners.*
 Viridicarius, a, um, Viridis, viridibus confusus. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Verd.* ITAL. & HISP. *Verde.* GERM. *Grün.* ANGL. *Made grene.* Cic. *ad Quint. frat.* Equidem hoc quod melius intelligo, affirmit mirifica suavitate te villam habiturum, piscina & salientibus additis, palæstra, & sylva viridicata.
 Viriditas, atis, Color viridis. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Verdeur, Verdure.* ITAL. & HISP. *Verdura.* GERM. *Grüne.* ANGL. *Greenesse.* Cic. *de senect.* Terra semen tepesfactum vapote & complexu suo diffundit, & elicit herbescentem ex eo viriditatem. Per translationem accipitur pro vigore seu ætatis flore, quam *ἀκμὴν* vocant Græci. Idem 3. *Tusc.* Sed quandiu in illo opinato malo vis quædam infit & vigeat, & habeat quandam viriditatem, tandiu appelletur recens. Idem *de Amic.* Senectus aufert eam viriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio.
 Virerum, i, locus naturali herbarum arborumve viriditate amœnus. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Lieu plein de verdure.* ITAL. *Luogo pieno di verdura.* GERM. *Ein grüner platz.* HISP. *Verger d foresta, d lugar verde.* ANGL. *A place full of greenesse or grene things.* Virg. *lib. 6.*
Devenere locos latos, & amœna vireta
Fortunatorum nemorum.
 Virills, Viripotens, Viritim, vide *Vir.*
 Virinium, ἱριόποιον, oppidum Germaniæ in climate Septentrionali, apud Ptolemæum *lib. 2. c. 11.*
 Virops Gl. *Isid. Lege, Virops, id est, viripotens.* Cerda.
 Viridis, à quibusdam usurpatur pro viriditate, hoc est, pro colore viridi sive herbaceo *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*.
 Viridius, à *virius*, prima producta, vide *Virus.*
 Viri, utis, Probitas, integritas, recta ratio. X. Vitium. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Vertu, force & puissance.* ITAL. *Virtù, virtù.* GERM. *Zugend.* HISP. *Virtud generalmente.* ANGL. *Vertue, strenght manhood, power.* quam Aristoteles *lib. 1. Rhetor.* definit esse *δύναμις πολεμικὴ ἀρετὴ, ἢ φιλοκλιτικὴ, δυνάμις ἰατρικὴ ἢ ποικίλη, ἢ πᾶσι καὶ πᾶσι.* hoc est facultatem bonarum rerum conciliatricem & conservatricem, facultatem beneficam multarum & grandium rerum, atque adeo omnium per omnia. Alij sic definiunt: Virtus est facultas animi constans, conveniensque, laudables efficiens eos, in quibus est, & ipsa per se, sponte separata etiam ab utilitate, laudabilis. Horat. *lib. 1. Epist.*
Virtus est vitium fugere, & sapientia prima
Sculcitia caruisse.
 Futius in poematis apud Nonium,

Virescit vulnere virtus.
 Vide *Viresco* post dictionem *Vis*. Plaut. *Afin. sc. 2. a. 2. Hem ista virtus est.* (de Constantia.) *Velleius*, M. Caro Virtuti simillimus. Virtus præmium est optimum. Item, Virtus omnia in se habet, & alias ejusmodi sententias multas Vide apud Plaut. *in Amph. sc. 2. a. 2. Ovid. Eleg. 3. lib. 4.*
 — *Virtus (bonis) arguiturque malis.*
 ¶ in virtutem trahere, i. falsò virtuti assignare. Salust. *Jugurth. 127.* Omnia non modò bene consulta, sed etiam casu data, in virtutem trahebantur. ¶ Dicta est autem virtus à viro, teste Cic. 2. *Tusc. quasi.* Quo fit ut sæpè peculiariter accipiat pro præstantia in re militari, & pro robore animi, & fortitudine. quæ viro propria est, quam & Græci *ἀρετὴν* vocant, nonnunquam etiam *δύναμις* & *ἰσχὺς*. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן* *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. Lactantius *lib. de opificio*, Vir nominatus, quòd in eo major vis est quam in fœmina: & hinc Virtus nomen accepit. ¶ Unde quum virum dicimus, non tam sexum significamus, quàm robustum & fortem: Viri enim propria est virilitas & robor. Virg. 5. *Æneid.*
Tunc pudor, incendit vires & conscia virtus.
 Cæf. 1. *bell. Gall.* Perfacile esse, quum virtute omnibus præstarent, totius Galliæ imperio potiri. Cic. *Planc. lib. 10. Epist.* Omnia consecutus es: virtute duce, comite fortuna: eaque es adeptus adolescentens, multis invidentibus, quos ingenio industriâque fregisti. *Velleius*, In Cassio major vis: in Bruto virtus. Vide *sup. Vir.* Plaut. *Capr. sc. 5. a. 3. Qui per virtutem perit, at pol non iarebit.* Idem *Amph.* Summa regem virtute bellica illic præfeci. *Ibid.* Id vi ac virtute militum victum & expugnatum oppidum est. *Ibid.* Latrones hostes bello & virtute contudi. Ovid. 12. *Metam.*
 — *Nec sanguinu ordo,*
Sed virtutis honor spoliis quaratur in istis.
 ¶ Virtus apud Romanos pro dea colebatur, cujus templum ita conjunctum erat cum æde Honoris, ut in hanc, non nisi per illud pateret aditus: quo commento hoc significare volebant, veram, unicamque parandi honoris viam esse virtutem. ¶ Virtutes aliquando ironicè pro vitiis ponantur, ut annotavit *Donatus* in illud *Ter. in Adelph.* Si possideterem, ornatus esses ex tuis virtutibus. Plaut. *Mil. sc. 1. a. 1. Tuas qui virtutes sciam.* Idem *Mof. sc. 1. a. 1. Virtute id factum tuâ & magisterio.* Idem *Fretus virtute, i. dolis, in Pseud. sc. 2. a. 1. & Capr. sc. 3. a. 5. ¶ Virtus pro facultate, vi, seu proprietate rei unicuique insita.* *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. Cic. *lib. 5. de fin.* Atqui in sensibus est & sua cuique virtus. Quint. *lib. 4. cap. 2. Sunt hæc quidem, quas suprà tetuli, virtutes aliarum quoque partium.* ¶ Virtutis nomen etiam de fariis & animalibus usurpatur à *Seneca Epist. 67. ¶ Virtus, pro ope & auxilio.* *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. Plaut. *Deum virtute eundem hospicio accipiam.* ¶ Aliquando pro merito, seu præstantia. Idem *Mof. sc. 3. a. 1. Virtute formæ id evenit, ut te doceat, quicquid habeas.* Merces virtus, id quod valet merx ipsa. Idem *Milite.* Sicuti merces pretium stat pro virtute ut vaneat. ¶ Deum virtute, orationis genus quo grati & memores diis accepta bona sua ferebant, & se eorum ope & beneficio & munere ea adeptos profitebantur. Plaut. *in Trinumo, Deum virtute dicam pater, & majorum, & tua, Multa bona bene parta habemus.* Rurus, Tamen Deum virtute transeuntem hospicio accipi apud me est comitas. Vide *adnot. Constantini in Salust. in hunc locum, qui est in Jugurth. Virtute ac Diis volentibus, fol. 62.*
 Virucsta, Ptolemæo *lib. 2. cap. 6. Hispaniæ urbs, vulgò Bruiesta.*
 Virüs, Venenum. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Venin, poison, mauvaise senteur.* ITAL. *Veneno.* GERM. *Sift.* HISP. *Ponçoña.* ANGL. *Poyson, venom.* Virg. *lib. 1. Georg.*
Ille malum virus serpentibus addidit atris.
 Cic. *in Agrat.*
Hic valido cupide venantem perculit ictu,
Mortiferum in venas figens per vulnera virus.
 Ovid. *Eleg. 10. lib. 3. Trist.*
Nam volucris ferro tinctile virus inest.
Ibid. Eleg. 1. lib. 4.
 — *aut telo virus habente perit.*
 Venenum & virus, Suet. *in Aug. c. 17. ¶ Virus acerbatis, per translationem.* Cic. *de Amic.* Tamen is pati non possit ut non acquirat aliquem, apud quem evomat virtus acerbatis suæ. ¶ Frequenter accipitur pro graveolentia, seu tetro odore. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן* *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. GAL. *Mauvaise senteur, puanteur.* ITAL. *Fetore, odore spiacevole che si sente dalle ascelle.* GERM. *Stänck.* HISP. *Hedor.* Plinius. Prodest & ad virus alarum, Idem Signum est vernis temporibus odoris virus. ¶ Virus paludis, apud Col. *lib. 1. & apud Plinium de Basilisæ.* Huic tali monstro mustelarum virus exitio est, i. necatur odore mustelarum, ut interpretatur *Budans.* Aliquando significat asperitatem saporis. Idem *Plin. lib. 31. cap. 8. Aqua marina vetustate virus deponit, i. amaritudinem illam, & falsedinem.* Idem, Virus mali medici, i. acer, & amaritudo. Virus Ionium, pro maris Ionij falsedine & amarore dixit *Lucret.* *Gifan. ait: Virus Ionium f. vocant, quod aqua marina vetustate sordidum ac tetrum deponit.* ¶ Aliquando asperitatem coloris. Plinius, *de sanguine purpureo, Tum superadditum decoquitur virus.* ¶ Aliquando genituram, i. humorem qui è genitalibus fluit. Idem *lib. 28. cap. 11. Virus veritum è scropha à coitu exceptum, prius quàm tetram attingat, gravitati aurium prodest.* ¶ Aliquando accipitur pro virtute naturali, ut annotavit *Nonius*, citans locum ex *Lucret. lib. 2.*
Concoctosque suo servare & perdere viro:
 Sed legitur apud *Lucret. d. lib. 2.*
 — *mistos in corpore odores*
Concoctosque, suo contactos perdere viro.
 id est, virulento veneno, & illiberali odore, ut interpretatur *Baptista Pius.*
 ¶ Accipitur aliquando & in meliorem partem pro suavibus aromatum odoribus. *רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן רַחֲמָנָן*. Stat. *lib. 2. Sylv.*
 — *atque omne benigne*

Virus, odoriferis Arabum quod crescit in arvis.

Habet autem hoc nomen tres tantum casus singularis numeri, nominativum, accusativum, & vocativum. Olim toto singulari numero declinabatur, quemadmodum, Vulgus, & Pelagus. Lucretius,

Liquit enim tetri supra contagia viri.

Virōsus, a, um, Fœtidus, grave olens: à nomine *virus*, quod modò venenum, modò ingratum odorem significat. \int נבשח נבשח נבשח *neelab. durade. GAL. Venimeux, qui sent mal. ITAL. Di tristo odore, venenoso. GERM. Stinctend, vool giffigs geschmacks. HISP. Venenoso, he-diondo. ANGL. Full of poison, venomous. Virg. lib. 1. Georg.*

At chalybes nudi ferrum, virosaque pondus

Castorea, Eliadum palmas, Epeiros equarum.

Constat enim castoreum fœdi & execrandi odoris esse, adeò ut prægnatas ejus venenata. Item virosæ, pro, mali saporis. Varro, Rancidam carnem apposuit nobis, & virosam.

Virulentus, qui est plenus veneno. \int \int \int *Gal. Venimeux. ITAL. Venenoso. GERM. Giffig, vool giffis. HISP. Ponçoso. ANGL. Full of poison, stinking. Gell. lib. 16. c. 11. Ut serpentium virulentorum domitores sint.*

Vis, vis, Vires, Violentia, impetus, potestas. \int \int \int *chêach נבשח gheburâh קון chôzek (vel) chôzek חזק chôz. kâh חזק hōschek חזק chamâs. גזר, גזר, גזר. GAL. Force & puissance, pouvoir, vertu. ITAL. Potenza, forza, potestà, vehemenza. GERM. Kraft / macht / vermds genheit. HISP. Fuerça. ANGL. Strength, power, force. Cic. pro domo sua, Magna vis est in deorum immortalium numine. Salust. in Proem. Carm. Sed omnis nostra vis in animo & corpore sita est. Virg. lib. 1. Æneid.*

Non ea vis animo, nec tanta superbia victis.

Cic. lib. 2. Offic. Magnam vim esse in fortuna, in utramque partem, vel secundum ad res, vel adversum qui ignorat? Virg. lib. 2. Æneid.

Fit via vi, rumpunt aditus.

Cicer. pro Sex. Quos homines si (id quod facile factu fuit, & quod fieri debuit, quòdque à me optimi & fortissimi cives flagitabant) vi atqueque superassem: non verebar, nequis aut vim vi repulsam reprehenderet, aut perditorum civium, vel potiùs domesticorum hostium mortem mœreret. Ovid. Eleg. 9. lib. 4. Trist.

Pierides vires, & sua tela dabunt. (sup. ad vindictam.)

Senec. cap. 9. de cons. ad Marc. Aufert vim præsentibus malis, qui futura prospexit. Ibid. cap. 1. Vis mali oriens restringenda. Plaut. Pseud. sc. 2. a. 5. Hoc me vim facere vetat. (quòd dixerat sæviter alloqui.)

Idem, Vicimus vi feroces. Idem Men. sc. 8. a. 5. Vi pugnando, ingratis, te eripio, &c. Cæsar. apud Suet. in Cæs. c. 82. sic exclamat: Ista quidem vis est! Idem in O. hon. cap. 12. Vim vitæ suæ afferre. Item, Vi magna offerre, Idem Suet. in Aug. cap. 52. Vim adferre urbi. Liv. 5. d. 4. Vim ultimam experiri in obsidione. Idem lib. 6. d. 4. Vis fo-lida, & vis festucaria. Gell. cap. 9. lib. 20. Cæs. lib. 1. de bell. civ. Neque sui judicij, neque suarum virium esse discernere, &c. Hæc vis est, sic dicere solebant veteres, cum vis inferebatur. Plaut. Vis hæc quidem herele est, & trahi & trudi simul. Suet. in Julio, Deinde clamantem, ista quidem vis est. Aliquando pro multitudine ac copia, \int \int \int *Liv. Magna vis est Sicilia advecta. Salust. Secunda tempestate ex Ponto vis piscium erumpit. Cic. pro Lege Manil. Sic Mithridates fugiens maximam vim auri, atque argenti pulcherrimamque rerum omnium, &c. Idem 1. de legib. Quid sit homini tributum natura. quantum vim rerum optimarum mens humana contineat. Liv. lib. 2. d. 4. Vis servorum. (i. multitudo.) Et lib. 4. d. 4. Vis magna hostium. (i. numerus.) Aliquando pro celeritate verborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec vis esse possit. Summa vi aliquid facere, i. totis viribus & magno conatu. Ter. Adelp. Summa vi hanc defendam atque illum mortuum. Vis divina, ea est, quæ & Vis major dicitur, Ulp. de damn. infect. l. fluminum 24. §. Servius 4. Servius quoque putat, si ex ædibus promissoris vento regulæ dejectæ damnum vicino dederint, ita eum teneri si ædificij vitio id acciderit, non si violentia ventorum, vel qua alia ratione, quæ vim habeat divinam. Quæ sit Vis major, docet Plin. lib. 18. cap. 28. de sterilitate causis, Ante omnia autem, inquit, duo genera cælestis injuriæ meminisse debemus: unum, quod tempestates vocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraque similia intelliguntur: quæ quum acciderint, vis major appellatur. Hæc ab horrendis sideribus exeunt, veluti Arcturo, Orione, Hædis. Ex his viribus apparet, Vim majorem esse, quam Ulpian. tit. loc. & conduct. l. ex conducta, §. 2. Tempestatem calamitosam appellat. Colum. lib. 1. cap. 7. Nam ubi sedulo colitur ager, plerumque pendium: nunquam, nisi si cæli major vis, aut prædonis incessit, detrimentum affert. Senec. cap. 20. de cons. ad Marc. Eunt vi sua fata. Plaut. Amph. Vim tantam (fati sup.)*

¶ Habebat olim hoc nomen tres casus pluralis tantam similes nominativo singulari. Salust. lib. 3. Hist. Malè jam assuetum ad omnes vis controversiarum. Quæ declinandi ratio jam exolevit, in cuius locum successit Vires, virium, viribus.

Viricula, diminutivum, pro infimis extenuatisque viribus. \int \int \int *GAL. Petites forces. ITAL. Forzette, piccole forze. GERM. Xboms mone krefft. HISP. Roquillas fuerças. ANGL. Small strength or forces. Unde & patrimonij viriculas legimus, pro exiguis, tenuibusque facultatibus.*

Viracius, a, um, adjectivum obsoletum, significans id quod magnarum est virium. Varro apud Nonium, Si malit vir viratus uxorem habere Atalantam. Idem pro eodem, antiquis in usu erat *viratus*, de quo supra.

Vireo, viridis fio, \int \int \int *χλωρα, χλωρορα, χλωρομα. GAL. Devenir fort. ITAL. Divenir forte. GERM. Erstarcken / krefftig werden. HISP. Hazerse fuerte. ANGL. To waxe stronge and to have force. Virescit (inquit Nonius) majorum virium fit: ejusque rei testem citat Furium in Poëmatu,*

Hinc crescent animi: virescit vulnere virius.

Caespini Pars I I.

Gell. cap. 11. lib. 18. Virescere, inquit, est pristinas vires recuperare, & citat illum Furij versiculum in hunc modum, *Inrescunt animi, &c.* Viriosus, viribus abundans.

Viripos, quæ viri potis est, nubilis, aliter viripotens. \int \int \int *Germ. Manbar. GAL. Fille en âge de se marier: nubile.*

Viscus, i, & Viscum Glutinum quo aves capiuntur. \int \int \int *GAL. Du glu, visc, ou guy. ITAL. Viscchio, pania. GERM. Vogelkleim. HISP. Liga, muerdago. ANGL. Birdlime. Cic. 2. de nat. deor. Provisum etiam ut si quæ minima bestiola conaretur irrumperè, in sordibus aurium, tanquam in visco inhæresceret. Plaut. in Bacch. Viscus merus vestra blanditia est. Plin. lib. 16. cap. 44. Viscum fit ex viscum, frutell, qui ex tursorum tempore immaturi, &c. Est & viscum, frutell, qui ex tursorum potissimum facie supra arborum quarundam ramis elapsa, & à sole cum humiditate quadam fervescit nascitur: viret autem per totam hyemem. Virg. 6. Æneid.*

Quale solet sylvis brumali frigore viscum

Fronde virere nova, quod non sua seminat arbor.

De hoc visco vide Plin. lib. 16. cap. 44. Viscum item, teste Nonio, antiqui vocabant rete, à tenacitate. Virg. 1. Georg.

Tam laqueum captare feras, & fallere visco

Inventum, & magnos canibus circumdare saltus.

De feris enim hic procul dubio, non de avibus, loquitur Virgil. **Viscatus**, a, um, adjectivum, Viscum oblitus. \int \int \int *GAL. Englué. ITAL. Inviscato. GERM. Mit vogelkleim bestrichen. HISP. Ligado con liga. ANGL. Smered with birdlime. Varr. 3. de re rust. cap. 7. Quos columbarij interficere solent, duabus virgis viscatis defixis in terram inter se curvatis. Ovid. 1. de Arte,*

Non avis utiliter viscatis effugit alas.

Idem 15. Metam.

Retia cum pedicis, laqueosque dolosas

Tollite, nec volucres viscata fallite virga.

¶ Viscata munera, & hamata pro eodem: hoc est quibus majora attrahuntur, quàm quæ dantur Plin. Epist. 207. Hos ego viscatis, hamatisque muneribus non sua promere puto, sed aliena corripere.

Viscosus, a, um, quod est tenax, glutinosum. \int \int \int *GAL. Viscueux, tenace. ITAL. Viscoso, tenace. GERM. Sâh wie vogelkleim. HISP. Cosa mucho retenedora, pagajoso de con engrudo. ANGL. Tough, like birdlime. quod & viscidum dicimus.*

Viscus, eris, Non tantum exta significat, cujusmodi sunt jecur, cor, pulmò, & lien (in qua significatione proprie accipitur apud Medicos, & rei anatomice peritos) verum etiam carnem ipsam, quæ est inter ossa & cutem. \int \int \int *mehájm קרבים kerabim. מן הארץ, מן הארץ. GAL. Entrailles, les parties interieures du corps. ITAL. Interiora, budelles, carni. GERM. Eingeweyd: item alles so zwischen haut und beyn ist. HISP. Las entrañas, de la carne. ANGL. The entrails or inward partes of the bodie, to bowels. Virg. 1. Æneid.*

Tergera diripiunt costus, & viscera nudant.

Idem 6. Æneid.

Et solida imponi taurorum viscera flammis.

Plaut. Menach. sc. 2. a. 5. Dedolabo assulatim viscera, (id est, minutim,) supra membra, artus & ossa. Idem Milit. sc. 1. a. 1. Per corium, per viscera, perque os Elephantis. Viscera terræ, hoc est, interiora & penitiora. Ovid. 1. Metam.

Nec tantum segetes, alimentaque debita dirves

Poscebatur humus, sed itum est in viscera terra,

Quasque recondiderat, Sygiiisque admovebat umbris,

Effodiuntur opes irritamentorum malorum.

¶ Viscera virg. 3. Æneid.

Interdum scopulos, avulsaque viscera montis

Erigit eructans.

Ubi Servius, Viscera, i. partes: sic autem dixit viscera, quemadmodum terræ ossa dicuntur. Viscera, pro filio, Quint. Viscera mea consumpturæ flammæ. Item, pro versibus & libris. Ovid. Eleg. 6. lib. 1. Trist.

Imposui rapidis viscera nostra rogie.

Visceratio, nis, Crudæ carnis distributio, quæ fieri solebat vel in solemnitate, & præcipue in Latinis feriis, vel in funere alicujus excellentis personæ. \int \int \int *GAL. Largeffe ou distribution de chair crüe. ITAL. Largo dono di carne cruda di qualche persona degna. GERM. Aufsteylung des rawen fleischs vnder die lent. HISP. Repartimiento de carne. ANGL. Distribution or a giving of raw fleshe. Gell. Tum in Albano viscera Latini data. Liv. lib. 8. Et populo viscera data à M. Flavio in funere matris, Serv. Viscera est caro, à viscere nomine deducta. Sueton. in Cæs. cap. 38. Adjecit epulum, & viscera-tionem. Et Senec. Epist. 74. Epulum & viscera capiantur manu. Idem epist. 19. Viscera sine amico, vita leonis ac lupi est. τὸ μορφο-φωγῶν intelligit, cujus nemo particeps est, atque adeò, ut Plautus ait, cum quis singulas escas devorat.*

Viscerari, veteres dixerunt, pro eo quod est carni populo distribuere, \int \int \int *Sipont.*

Visceratim, adverbium, Per singula viscera. \int \int \int *GAL. Par entrailles, jusques aux entrailles, piece à piece. ITAL. Per le interiore, pezza à pezza. GERM. Don stuck zu stuck. HISP. Por de hasta las entrañas, pedaço à pedaço. ANGL. Trough out all the entralls, or piece and piece. Ennius in Andromeda, Dissipa viscera-tim membra.*

Viseum, olim Freseum, Viseo, V. E. Lusitanæ sub A. Bracarensi.

Visbillis, Visito, Viso, vide Video.

Visontium, \int \int \int *Pol. lib. 2. cap. 6.*

Vistula, quæ Istula, & Istula, vulgò *Vixel*. \int \int \int *Germ. Die Wisel. Nobilis Europæ fluvius, in Carpatho monte nascens: Germaniamque dirimens à Sarmaria, & tandem ostio uno prægrandi juxta Dantiscum urbem in sinum Condanum illabens. Vide Ptolem. Tab. 8. Europæ. A Plin. 4. cap. 13. Vistula appellatur. Vide Vadianum in librum 3. Pomponij Mela.*

Visula, vide Vistula.

Quint. lib. 1. c. 1. Ut vites arboribus applicitæ inferiores prius apprehendendo ramos in cacumina evadunt. Erat & vitis gestamen Centurionis, quo ille milites ob leviora delicta verberabat. Minus enim ignominiosa erat pœna quæ à Centurione, quàm quæ à licitore esset illata. Vide Iuvenalem Satyr. 8.

*Nodosam post hac frangebant verticem vitem,
Si lentius pigra muniret castra dolabra.*

Macer. Digest. de re militari, l. milites 13. §. 4. Si miles vitem tenuit, militiam mutat: si ex industria fregit, vel manum Centurioni intulit, capite punietur. De Vite Centurionum Plutarch. in Galba.

Viticulâ, æ, diminutivum. ἄμπελις. GAL. Vignette, petite vigne. ITAL. Viticella. GERM. Ein rãbsdclm rãblm. HISP. Pequena vid. ANGL. A little vine tree. Virg. in Diru,
Dulci namque tumet nondum viticula Baccho.

Cic. 3. de nat. deor. At enim minora dii negligunt, neque agellos singulorum, nec viticulas persequuntur. Viticula item in herbis dicuntur flagella quædam, quæ vitium palmites imitantia, longè latèque proserpunt, & obvia quæque amplectuntur, iisque quasi pedaminibus abutuntur: cuiusmodi videre est in cucurbitis, cucumeribus, aliisque nonnullis id genus, κλημάνα. Plin. lib. 24. cap. 11. Frutex est folio hederæ, molliore tamen & minus longis viticulis.

Viticella, herba, sic appellata, quod sicut vitis, quicquid proximum fuerit, apprehendat corymbis, quos annulos appellamus.

Vitæus, a, um, adjectivum, quod est ex vite. ἄμπελιος. GAL. De vigne. ITAL. Di vite. GERM. Von einem rãbsdcl. HISP. Cosa de vid, d pertenciente à ella. ANGL. Of a vine tree. Unde pocula vitea. Virg. in Georg. 3. Georg.
Et pocula vitea

Fermento atque acidus imitantur vitea sorbis.

Vitiarium, vitium seminarium, seu locus vitium plantis confitus. ἄμπελιον. ἀμπελόφυτον. GAL. Un complant, ou plantier de vignes. ITAL. Luogo piantato di viti. GERM. Ein rãbsgarten / ein ort da man rãben zeugt. HISP. Almaciga para vides. ANGL. A place planted with vine trees. Colum. lib. 3. c. 5. Vitiarium neque jejuna terra, neque uliginosa faciendum est: succosarum ac medioeri potius quàm pingui. Et pauld ante, cui vineta facere cordi est, præcipue caveat ne alienæ potius curæ, quàm suæ credere velit: neve mercetur vivradicem, sed genus surculi probatissimum domi conferat, faciaturque vitiarium, ex quo possit agrum vineis vestire. Varr. lib. 1. de re rust. Ideo in vitiario primitus quum exit vitis, tota refecari solet, ut firmiore sarmento è terra queat, atque in pariendis collibus vites habeat majores.

Vitiferæ, a, um, adjectivum, quod fert vites, sive in quo proveniunt vites. ἄμπελοφόρος. GAL. Propre à vignoble, qui produit vignes. ITAL. Chi produce viti. GERM. Das rãben tregt. HISP. Que traha vides. ANGL. That beareth vines. Mart. lib. 13.
*Hac de vitifera venisse picata Vienna
Ne dubites, misit Romulus ipse mihi.*

Vitiginæus, a, um, quod ex vite fit. ἄμπελιός. GAL. De vigne, provenant de vigne. ITAL. Di vite. GERM. Von rãben. HISP. Cosa de vid. ANGL. Coming of a vine tree. ut. Vitiginæum simulacrum. Colum. lib. 12. c. 16. Alij foliis vitiginæis, nonnulli plataninis semivictas uvæ contingunt. Dicitur & vitigenus, a, um. Lucr. lib. 5.
*Namque Ceres fertur fruges, Liber quo liquoris
Vitigeni laticem mortalibus instituisse.*

hoc est, vinum. Idem lib. 6.
*Vitigeni latices in aquâ fontibus audent
Misceri.*

Vitissator, is, qui vites ferit. ἄμπελοφύτης. GAL. Planteur de vignes. ITAL. Piantatori di viti. GERM. Ein rãbsman / rãbenpflanzler. HISP. Plantador de vides. ANGL. A planter of vine trees. Quo nomine dictus est Saturnus, qui primus serendarum vitium usum in Italiam attulit. Virg. lib. 7. Æneid.
Vitissator curva servans sub imagine falcem.

Vitiûm, Vitiolitas, pravus actus, labes & pravitas animi: ita dictum à vitando & fugiendo. ἄμπελιος. GAL. Vice, méchaneté, tache, desormité, turpitude. ITAL. Vizio sceleratezza, scelerità. GERM. Ein laster. HISP. Tacha generalmente. ANGL. Vice, fault, naughtiness. Horat. lib. 1. Epist. 1.
Virtus est vitium fugere.

Cic. pro Cluentio, Nullam quidem ob turpitudinem, nullam ob totius vitæ non dicam vitium, sed erratum. Plaut. Truc. Hoc nobis vitium maximum est, quum amamus, tunc perimus. Idem Mostell. sc. 3. a. 1. Male-suada vitij læva. Idem Amphitr. Haud promeruit (uxor) quamobrem vitio verteres. Idem Asin. sc. 4. a. 2. Non te prævideram, ne vitio veritas. Idem Milie. sc. 5. a. 2. Te alloquor, vitij probèque plena. (i. stupri.) Vide alia exempla pauld infra. Aliquando pro vitioso corporis affectu, non tamen ad vitæ perniciem tendente.

Aulus Gellius ita distinguit vitium à morbo, quod morbus sit affectus seu habitus quidam cuiusque corporis contra naturam, qui usum ejus facit ad id deteriore, cuius causâ natura nobis ejus corporis sanitatem dedit: ut ait Ulp. in de edil. edict. 1. §. 7. Et est morbus totius corporis, ut febris, insania; utque ait Nonius, cum accessu aut temporis, aut contagij. Vitium verò perpetuam corporis impedimentum, ut cæcitas, claudicatio, vecordia. Ec sic vitium non tantum ad animum, sed etiam ad corpus refertur. Plaut. Most. sc. 3. a. 1. Vitia corporis furo occultant. Idem Amph. m. Hic homo sanus non est, S. Quod mihi prædicat vitium, id tibi est. Et non solum in homine, sed in aliis quoque rebus dicitur. Plaut. Most. sc. 2. a. 1. Hic ædibus vitium additur. Cic. Pato. Si nihil in parietibus, aut tecto vitij: cætera mihi probabuntur. Vitium parietes facere dicuntur, quum minantur ruinam. Idem in Top. Si ædes exeret contuerent, vitiumve fecerunt. Quicquid impedit, vel corrumpit ac inutile est, vitium dicitur. Virg. 1. Georg.

sanè illu omne per ignem

Excoquitur vitium, &c.

Vitium apud Cornel. Celsum sæpissimè pro morbo, Scribonius Largus præcipit vitia morbos acutos vocat. Sic enim in Epist. Præcipi-

sanè illu omne per ignem

Excoquitur vitium, &c.

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

sed qua vitiosa putari:

Emendaturis ignibus ipse dedi.

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

sed qua vitiosa putari:

Emendaturis ignibus ipse dedi.

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

sed qua vitiosa putari:

Emendaturis ignibus ipse dedi.

tibus vitis correptis, quæ ἄμπελιος Græci dicunt. Ponitur aliquando pro culpa. Cic. 4. Acad. Huc si perveneris, me tibi primum quidque concedere, ac me vitium fuerit, &c. Cæf. lib. 3. de bell. civ. Illius vitio actum, i. culpa. Plaut. Aul. sc. 6. a. 4. Vini vitio & amoris feci, i. culpa, ut in Pseud. sc. 8. a. 4. Aliquando pro stupro: unde, Offerre vitium virgini, pro vitare virginem. ἄμπελιος. δὴ ἀμπελιος. dixit Terent. in Hec. Pudicitiam afferre vitium. Plautus, Pudicitiam nunquam nec vim nec vitium attuli. Vitium addere, pro Vitium afferre. Idem Amphitr. Satin' parva. Pudicitiam hujus, inquit, me absente vitium est additum. Vertere vitio aliquid, idem quod Dare vitio. ἄμπελιος. ἄμπελιος. ἄμπελιος. ἄμπελιος. Cic. in Epist. Ne sibi ille vitio verteret quod abesset à patria. Vide plura pauld ante allata exempla. Ponere in vitio, est sumere in malam partem. Cic. 3. Tusc. Qui fortis est, idem est fidens: quoniam Confidens, mala consuetudine loquendi in vitio ponitur. Vitio dare, est culpate, vituperare, ἄμπελιος. δὴ ἀμπελιος. Terent. in Prol. Andr. Nunc quam rem vitio dent, quæso animum advortite.

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

Vitiosa scripta. Ovid. Eleg. ult. lib. 4. Trist.
sed qua vitiosa putari:

Vitiosus, a, um, adjectivum, vitium plenum, corruptum, depravatum. ἄμπελιος. GAL. Vitieux, plein de vices, vareux, gâé & corrompu. ITAL. Vitioso, cattivo. GERM. Lastehafft, præstehafft / verderbt. HISP. Cosa con pecado, d con tacha. ANGL. Naughtie, corrupt, faultie. Cic. ad Att. lib. 1. Ille alter vitio uno minus vitiosus, quod incers, quod somni plenus, quod imperitus, quod ἀπεχολόμητος, &c. Idem 2. de finib. At miser si in vitiosa ac flagitiosa vita afflueret voluptatibus. Vitiosa nux pro corrupta ac putrida. Plaut. in Mil. Non ego emam nunc vitam tuam vitiosa nuce. Vitiosum suffragium, corruptum. Cic. 3. de legib. Nec tabella vitiosum occultaret suffragium. Vitiosa oves, morbose, morbo infectæ. Colum. lib. 7. cap. 3. Quum præsertim boni pastoris vel prima cura sit, annis omnibus in demortuarum vitiosarumque ovium locum totidem, vel etiam plura capita substitue-

vitare est, non sibi constare, vel sibi displicere propter scelerum conscientiam. Horat. 2. Serm. Satyr. 7.

Téque ipsum vitas fugitivus ut erro.

VITANDU, nis, verbale, Vitandi actus. מְנַסְּבִים menussabim. יוֹלָאָוּוּ GAL. Fuit, vitement. ITAL. Schifamento. GERM. Meidung. HISP. Esquivamiento. huyda. ANGL. An eshevoing or turning away. Cic. 5. de fin. Ne vitationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus experendis putavit, ne si etiam evitare posset.

VITANDUS, is, φιλῶξ. Apuleius de Deo Socratis, In rebus certis prospectator, dubiis pramonitor, periculosus vitator.

VITABUNDUS, a, um, Vitans. וְנִסְמָרְ בֹרֵאֵחַ נִסְמָרְ nischmar. יוֹלָאָוּוּ GAL. Euiant & fuyant. ITAL. schifatore. GERM. Meidend / schenshend. HISP. Cosa que mucho se esquivava. ANGL. That eshevoth readily. Salust. in Jug. 83. Ipse quasi vitabundus per saltuosa loca & trames exercitum ducere. Liv. 5. bell. Pun. Hanno ex Brutiis profectus cum exercitu, vitabundus castra hostium, Consulisque, quae in Samnio erant, quum Benevento jam appropinquaret, tria passuum millia ab ipsa urbe loco edito castra posuit.

VITRUM, i, materia translucida, quae modo ex arena splendenti, modo ex calculis pellucidis conficitur. זְכוֹכִיתִּים זְכוֹכִיתִּים GAL. Verre. ITAL. Vetro. GERM. Glas. HISP. Vidrio. ANGL. Glass. De cuius origine, & ratione faciendi, vide Plin. lib. 36. cap. 5. Caelius Ciceroni lib. 8. Persuasum est ei Censuram, lomentum, aut vitrum esse: errare mihi videtur. Idem pro Rabir. Posthum. Ductae naves Posthumi, Pumiliis sunt auditae, vitaeque merces, fallaces quidem, & fucosae, chartis, & linteis, & vitro delatae. Plin. lib. 36. c. 27. In genere vitri & obsidiana numerantur ad similitudinem lapidis, quem in Aethiopia invenit Obsidius. Ovid. Epist. 21.

Est nitidus, vitroque magis pellucidus amnis.

VITRUM, herba, i. glastum, isatis. Cael. comm. lib. 4. Omnes vero se Britannii vitro inficiunt. Pomponius Mela de Britannis, incertum ob decorem, an ob quid aliud vitro corpora infecti. Vitruv. lib. 9. Item propter inopiam coloris Indici, cretam Selinusiam, aut anulariam vitro, quod Graeci Isatin appellant, inficientes, imitationem faciunt coloris Indici. Oribasius, Isatis, quam infectores herbam vitrum vocant. Plin. lib. 20. c. 7. de lactuca generibus. Quarto infectores lanarum utuntur quod glastum vocant. Et Apuleius Isatin glastum vocari scribit. Plin. lib. 22. c. 1. Simile plantagini glastum in Gallia vocatur, quo Britannorum conjuges toto corpore oblitae, &c.

VITRARIUS, ij. Vitri conficiendi artifex: qua voce utitur Lampridius in Alexandro. ζύτρωτος. GAL. Verrier, faiseur de verre. ITAL. Maestro di lavorar, vetri, artifice da vetri. GERM. Ein glaser / glasmacher. HISP. Vidriero. ANGL. A worker in glass, a glasier.

VITREUS, a, um, adjectivum, quod ex vitro est. ζυάλιον. GAL. De verre, ITAL. Di vetro. GER. Glasin. HISP. Cosa de materia de vidrio. ANGL. Of glass. ut, Vitreae ampullae apud Plinium lib. 20. cap. 14. Col. lib. 12. c. 4. Vasa autem fictilia, vel vitrea, plura potius, quam ampla. Vitreus item est, quod vitri colorem refert. ζυάλιος, ut, Fons vitreus, hoc est, clarus & pellucidus. Plin. Epist. 161. Plin. major lib. 9. c. 31. Nec omnibus idem vitreus color. Virg. 7. Aeneid.

Te nemus Angitia, vitrea te Eucinus unda, Te liquidi flevère lacus.

Perfius Satyr. 3.

curpescit vitrea bilis.

Et Horat. Splendida bilis, i. quae se clarissime ex splendore prodit. Interdum vitream dicitur, quod fragile est in morem vitri. Senec. Fortuna vitrea est: dum splendet, frangitur Fama vitrea, id est, fragilis, Actone interprete. Horat. 2. Serm. Satyr. 3.

Et furiosus eris, quem cepit vitrea fama.

Vitreum, vas ex vitro. Vitrea fracta, pro rebus nihili frivolisque, five pro nugis. Petronius Arbiter, An videlicet audirem sententias, id est, vitrea fracta? Martial.

Sulphurata fractis permutat vitreus.

VITRARIUS, ij, masc. gen. Vitrea conficiens, ζύτρωτος, vel ζυάλιος. GAL. Verrier, faiseur de verres. ITAL. Artifice da vetro. GER. Ein glaser. HISP. Vidriero. ANGL. A glasier, or worker in glass. Senec. Epist. 91. Cupere Possidonio vitriarium ostendere, qui spiritu vitrum in plurimos habitus format.

VITREAMINA, Vascula vitrea quae ornatus causam parantur. l. 18. D. de inst. & subst. Quam in diem mortis ibi libros, & vitreamina & vesticulam habuerit.

VITRICUS, i, Matris meae post patris obitum maritus. ζυάριος. GAL. Le paratre, ou beau pere. ITAL. Padrigno. GERM. Ein steffvatter. HISP. Padrastro. ANGL. A father in law or stepfather. cui respondet relativum Privignus. Valleius Patere. Vitricus Augusti Philippus. Cic. ad Attic. lib. 15. Vitricus quidem nihil censebat quem Asturam vidimus. Ovid. 1. ad Cupidinem,

Neste comam myrto, maternas junge columbas:

Qui deceant currus, vitricus ipse dabit.

Intelligit Vulcanum, qui Venerem, postquam ex Ioue genuisset Cupidinem, duxerat uxorem.

Vitriolum, atramentum sutorium, a vitri similitudine,

VITRUVIUS, Architectus Veronensis, cujus opera etiam hodie omnium manibus teruntur, varias in linguas transfusa.

VITTA, a, duplici t, Ligamentum capitis, hoc est, fascia, qua circum caput antiqui, vel crines, vel sarta, aut flores, aut quidvis aliud religabant. זְכוֹכִיתִּים זְכוֹכִיתִּים GAL. Une bande, ou ruban de teste. ITAL. Banda per la testa. GERM. Ein haupfbinden / oder Hauben. HISP. Venda ornamento de la cabeça. ANGL. A ryband, lace, or head hand. Virg. 2. Aeneid.

Et salsa fruges, & circum tempora vitta.

Ubi Servius, Vittae, quibus victimae coronabuntur. Idem lib. 3. Aeneid.

vittasque resolvit Sacrae capitis.

Ovid. lib. 2. Metam.

Vitta coercuorat neglectos alba capillos.

Lucan. lib. 5.

tum torta priores Stringit vitta comas.

Quid. lib. 4. Fast.

Et vos quae vitta longaue vestis abest.

id est, meretrices, nam vitta erat nota Virginum innuptarum.

Ibid. lib. 6.

Nullaque dicitur vittas temerare sacerdos.

Idem Eleg. 1. lib. 2. Trist.

Vittaque sumpta vetat, &c.

VITTATUS, a, um, Vittis redimitus. ζυάριος. GAL. Bandé, qui a ruban à l'entour de sa teste. ITAL. Imbandato la testa. GERM. Mitte haupfbinden / oder hauben geziert. HISP. Cubierto de venda, que tiene venda en la cabeza. ANGL. That hath and head or ryband about the heath. Plin. lib. 7. cap. 30. Vittatam navem Dionysius tyrannus Platoni misit obviam. Plutarchus in vita Marci Coriolani ait, in Metellorum familia fuisse, qui Vittatus cognominaretur, ab usu vittae, quia ulceris tegendi causa procedebat in publicum obligata fronte. Ovid. 1. Amor. Eleg. 7.

Sic, nisi vittatis quod erat Cassandra capillis,

Procuravit templo casta Minerva tuo.

Lucan. lib. 1.

Vittasque chorum ducit vittata sacerdos.

VITULA, dea quae praest latitiae.

VITVLA, a, bubuli generis foetus foemininus, qui annum primum aetatis nondum explevit: nam tunc Iuvenca dici incipit. זְכוֹכִיתִּים זְכוֹכִיתִּים GAL. Une genisse, ou jeune vache. ITAL. Vacca giovane, vitella. GERM. Ein kalb / das mütterlin. HISP. La bezerra à anisa à uterera. ANGL. A yonge cow or calf. Varro 2. de re rust. cap. 5. Primum in bubulo genere gradus aetatis dicuntur quatuor: prima vitulorum, secunda juuencorum, tertia boum novellorum, quarta vetulorum. Discernuntur in prima aetate vitulus, & vitula, in secunda juuencus & juvenca, in tertia & quarta taurus & vacca. Aliquando tamen vitulam latius accipimus, ut etiam ad juuencam, vel vaccam novellam extendatur. Virg. Eclog. 3.

ego hanc vitulam (ne fore recuses,

Bis venit ad mulctam, binos alit ubere foetus)

Depono.

VITULUS, i, foetus masculinus in bubulo genere, qui primum aetatis annum nondum explevit: nam deinde juuencus vocari incipit. זְכוֹכִיתִּים זְכוֹכִיתִּים GAL. Un veau. ITAL. Vitello. GERM. Ein kalb / das männlin. HISP. Cordero, à anisa, à vitretero. ANGL. A calf. Dicitur vitulus à vitulando, hoc est, lasciuendo. Hinc amator apud Plaut. Asin. se 3. a. 3. Hædillum dic me esse tuum, vel vitellum. Hinc & vitulari, pro latari & lasciuire apud Varro. Varro de re rust. lib. 2. cap. 5. Primum in bubulo genere aetatis gradus dicuntur quatuor. Prima vitulorum, secunda juuencorum, tertia boum novellorum, quarta vetulorum. Virg. lib. 3. Georg.

Post partum in vitulos cura traducitur omnis.

Ovid. 10. Metam.

quam si quis sanguine tinctam

Aduona vidisset, multatos crederet illic

Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.

Horat. 4. Carm. Ode 2.

Te decem tauri, totidemque vacca,

Me tener soluet vitulus relicta

Matre, qui largis juvenescit herbis

In mea voca.

Aliquando tamen vitulum legimus pro juuenco, seu tauro novello. Virg. 4. Georg.

Tum vitulus bima curvans jam cornua fronte.

Neque solum in bubulo genere Vitulus dicitur, verum etiam in aliis quadrupedibus majoribus. Plin. lib. 8. c. 1. de Elephantis, Atque ita salutato fidere in sylvas reuertuntur, vitulorum fatigatos praeferentes. Virgilius ad equos transtulit. 3. Georg.

Tam vitulos hortare, viamque insiste domandi.

Quinetiam balænarum foetus, vitulos appellat Plin. lib. 9. cap. 6. Irrumpunt (inquit) orcae in secreta, & vitulos earum ac foetus, vel etiam gravidas lancinant morsu. Vitulus marinus, bellua est ex genere amphibiolorum, omnium animalium somniculosissimum, tam in terra, quam in mari vitam habens. φάκη. Parit enim in terra pedum more, nunquam plures geminis, eosque mammis educat: nec ante XII. diem deducit in mare, Gravissimum in somno edit mugitum, unde & vituli nomen accepit. Reliquam ejus naturam vide apud Plin. lib. 9. c. 13. Adversus fulgura & tonitrua semper & ubique circumferrebat pellem vituli marini D. Augustus, eaque utebatur pro remedio. Suet. in Augusti. cap. 90.

VITULINUS, adject. quod ex vitulo est. ζυάριος. GAL. De veau. ITAL. Di vitello. GERM. Kalberin. HISP. De bezerro. ANGL. Of a calf. ut, Vitulina caro, apud Plaut. Aul. Cic. 2. de divin. An tu, inquit, carum vitulinae maui, quam Imperatori veteri credere.

VITELLINUS, a, um, Vitulinus. ζυάριος. Cic. ad Patum lib. 8. Integram famem ad onum affero: itaque usque ad assum vitellinum opera perducitur. Quo tamen in loco meliora exemplaria, Vitulinum legendum ostendunt. Plaut. Aulul. c. 2. a. 3. Pisces indicant caros, agniam caram, caram bubulam, vitulinam. (sup. carnem.) Vitellina bilis à Medicis appellatur, quae fit ex bile pallida vehementius usta: ita dicta quod crudi oui vitellum, & colore & substantiae crassitudine imitetur. λευκόχολος γαλα.

VITULARI, veteres usurparunt pro voce latari: propterea quod eam vitam vitam putabant, quae in summa latitia ac tranquillitate degeretur. זְכוֹכִיתִּים זְכוֹכִיתִּים GAL. Varro lib. 15. rerum divinarum, Pontifex quibusdam sacris vitulari solet, quod Graeci πιαυίζω dicunt. Hinc vivere saepenumero ponitur, pro latam vitam agere. Festus à vitulis deducit, qui summa in pratis lasciuia exultant. Vitulans (inquit) latans gaudio, ut in prato vitulus. Ennius, Habet is coronam, vitulans victoria.

VITUNUS, Antiquis deus erat, qui credebatur vitam largiri: ut Sentinus sensum. Cael. Rhod. lib. 25. c. 30.

Ferrosam resonare docet Amaryllida sylvas.

Quidam... quod est imber, Vmbram appellatam existimant, quod omnes umbræ humidæ sint.

Vmbrarum hic locus, et somni, nodisque sopora, Corpora viva nefas Scygia vellare carina.

Ibidem.

Imas Erebi descendit ad umbras.

Liv. lib. 10. 4. Species & umbræ infantis interempti filij, &c. De cadavere. Ovid. 6. Fast.

Mæstia Learchæ mater tumularerat umbras. (i. cadaver.)

Vmbra item olim dicebatur, qui veniet ad convivium non vocatus, sed illius qui vocatus fuerat, comes: nam sic vocatum sequitur, veluti umbra corpus.

Ad summam, lo us est, et plaribus umbris,

Sed nimis arcta premunt, olida convivia capra.

Velut umbra sequi dicitur, qui nunquam deest: nam umbra corpus affectatur, velis nolis. Plaut. in Cas. Decretum est mihi quasi umbra quoquod ibis tute persequi.

Vmbellæ, diminutivum. Petite ombre, ou ce qui fait ombre. Ital. Picciola ombra. Germ. Schättlin.

Et cui tu viridem umbellam, cui succina mittas Grandia.

Vide Mart. Epigr. 28. lib. 14. Vmbella præterea dicitur in sceniculo, aniso, sambuco, & similibus plantis, stolis vel seminibus pedamentam in plures divisam longiores pediculos, hemisphærij quandam imaginem sitis rotunditate referentes, & in orbem se colligentes.

Vmbro, as, Tegendo umbram facio. Ombrage, faire ombre. Ital. Adombrare, ombroggiare, far ombra. Germ. Verschattigen / schatten geben.

Sed ruit interea, et montes umbrantur opaci.

Colum. lib. 5. cap. 7. Tum omnes penè virgæ, ne umbrent, eo tempore quo viris putatur, abraduntur.

Vmbra litera, adumbratim. Sidon.

Vmbra ticola apud Plautum in Truc. id est, mollis, qui in umbrosis locis degit, nec solem pulveremque & campum ferre possit, ut homines bellicosi assuescunt.

Vmbra ticus, a, um, quod est ex umbra, seu ad similitudinem umbræ. Ombrageux, ombre. Ital. Adumbrado. Germ. Schattensormig.

Vmbra tilis, a, adjectivum, quod in umbra otioque versatur. Ombros.

Vmbra tulum, Tabernaculum, vel umve umbræ causâ erectum. Vmbratulum, Tabernaculum, vel umve umbræ causâ erectum.

Vmbra culum, Tabernaculum, vel umve umbræ causâ erectum.

A shadowed piace, or thing that shadoweth. Varro lib. 1. de re rust. c. 51. propè aream faciunt umbraculum quo secedant homines in æstu tempore meridiano.

Aurea pellebant tepidos umbracula soles.

Vmbrifer, a, um, adjectivum, ferens umbram. Ufifal. ombre. GAL. Qui porte ombre. Ital. Chi porta ombra.

atque inimica refugis In nemus umbriferum.

Vmbrösus, adjectivum Opacus. Ufifal. ombre. GAL. Ombrageux. Ital. Ombröso, oscuro.

Et crines umbrosa tegebat arundo.

Cicer. ad Quint. Fratr. lib. 3. Ego locum æstate umbrosiorem vidi nunquam. Plin. lib. 16. cap. 26. Fico folium maximum, umbrosissimumque.

Quas nemus umbrosam secretaque sylvæ tegebat.

Vmbria, a, um, possessivum. Duomo di Spoleto. Germ. Ein landschaft Italia / so ist das Hertzogthum Spoleth begriff.

Utque sui pulso jam perdidit Vmbria Thermo.

Olim trecenta oppida habuisse fertur, quæ postea Hetrusci deleverunt. Hodie sunt reliqua Sontium, Fanum Fortunæ, Spoletum.

Aut parvus Vmber, aut obesus Hetruscus.

Vmbros, a, um, fluvius Vmbriæ navigiorum capax, cujus meminit Plin. lib. 3. c. 5.

Vmerus, pro, humerus. Casaub.

Vna posteriore acuta, Simul, pariter. Vnanimis, e, & Vnanimus, a, um, qui unius animi est, & unius sententiæ cum altero, consentiens, congruens, conveniens.

Vnalis, singularis, de uno. Ver. lex. Vnalis, dualis. Vnalis, pluralis.

Vnanimis, e, & Vnanimus, a, um, qui unius animi est, & unius sententiæ cum altero, consentiens, congruens, conveniens.

Vnanimitas, aris, Concordia, consensus, æquanimitas. Vnanimiter, adverb. Vopiscus in Tacito, Et mihi hoc solum obesse incipiat, quod me unanimiter delegistis.

Vncia, x, assis pars duodecima, quasi una ex duodecim dicta.

Vnciola, diminutivum ab Vncia. Petite once. Ital. Picciola onza. Germ. Der zwölffte theil eines dings.

Vnciolam Proculcius habet, sed Gillo denuncem.